

VERORDENING (EG) Nr. 73/2009 VAN DE RAAD

van 19 januari 2009

tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1290/2005, (EG) nr. 247/2006, (EG) nr. 378/2007 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1782/2003

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 36, artikel 37 en artikel 299, lid 2,

Gelet op de Akte van toetreding van 1979, en met name op punt 6 van het daaraan gehechte Protocol nr. 4 betreffende katoen,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Na raadpleging van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾

Na raadpleging van het Comité van de Regio's ⁽³⁾

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van bepalingen die zijn opgenomen in de in 2003 en 2004 goedgekeurde hervormingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) moeten de doeltreffendheid van de hervormingen worden onderzocht. De Commissie heeft in dit verband op 20 november 2007 bij het Europees Parlement en de Raad de mededeling „Voorbereiding van de gezondheidscontrole van de GLB-hervorming” ingediend. Er moet rekening worden gehouden met deze mededeling, de bespreking van de belangrijkste daarin vervatte elementen in het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's en de talrijke bijdragen in het kader van het openbaar overleg.
- (2) Bepaalde elementen van het steunmechanisme moeten worden aangepast, zo blijkt in het bijzonder uit de ervaring die is opgedaan bij de tenuitvoerlegging van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen ⁽⁴⁾. Met name moeten meer vormen van rechtstreekse steun

worden ontkoppeld en dient de werking van de bedrijfs-toeslagregeling te worden vereenvoudigd. Bovendien is Verordening (EG) nr. 1782/2003 herhaaldelijk grondig gewijzigd. Om deze redenen en omwille van de duidelijkheid moet zij worden ingetrokken en worden vervangen door de onderhavige verordening.

- (3) Op grond van Verordening (EG) nr. 1782/2003 wordt een verlaging of uitsluiting toegepast van de rechtstreekse steun aan landbouwers die niet voldoen aan bepaalde voorschriften op het gebied van volksgezondheid, gezondheid van dieren en planten, milieu en dierenwelzijn. Deze „randvoorwaarden” maken integraal deel uit van de communautaire steunverlening in de vorm van rechtstreekse betalingen en dienen derhalve te worden behouden. Een aantal voorschriften binnen de werkingssfeer van de randvoorwaarden blijkt echter onvoldoende betrekking te hebben op landbouwactiviteiten of landbouwgrond, of gaat veeleer de nationale autoriteiten aan dan de landbouwers. Daarom dient de werkingssfeer van de randvoorwaarden te worden aangepast.
- (4) Om te voorkomen dat landbouwgrond wordt opgegeven en te waarborgen dat deze grond in goede landbouw- en milieuconditie wordt gehouden, is bovendien bij Verordening (EG) nr. 1782/2003 een communautair kader vastgesteld waarbinnen de lidstaten normen vaststellen met inachtneming van de specifieke kenmerken van de betrokken gebieden, inclusief de bodem- en klimaatgesteldheid en de bestaande landbouwsystemen, grondgebruik, vruchtwisseling, landbouwpraktijken en de structuur van de landbouwbedrijven. Dit kader moet worden gehandhaafd. De ervaring leert echter dat bepaalde normen niet voldoende relevant zijn of niet voldoende positieve effecten hebben om te rechtvaardigen dat zij door alle lidstaten worden toegepast. Dergelijke normen moeten derhalve facultatief zijn voor de lidstaten. Om voor een zo consistent mogelijk kader te zorgen, mag een norm niet facultatief zijn indien de betrokken lidstaat vóór 2009 op basis van de betrokken norm reeds een minimumeis heeft vastgesteld of indien er met betrekking tot deze norm nationale voorschriften zijn.
- (5) De afschaffing van de verplichte braaklegging in het kader van de bedrijfs-toeslagregeling overeenkomstig deze verordening kan in bepaalde gevallen nadelige gevolgen hebben voor het milieu, met name voor sommige landschapselementen. Daarom moeten de communautaire bepalingen die tot doel hebben duidelijk omschreven landschapselementen te beschermen, worden aangescherpt. In specifieke situaties moet een lidstaat ook in de vaststelling en/of het behoud van habitats kunnen voorzien.

⁽¹⁾ Advies van 19 november 2008 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ Advies van 23 oktober 2008 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad). Advies uitgebracht ingevolge niet-verplichte raadpleging.

⁽³⁾ Advies van 8 oktober 2008 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad). Advies uitgebracht ingevolge niet-verplichte raadpleging.

⁽⁴⁾ PBL 270 van 21.10.2003, blz. 1.

- (6) In bepaalde gebieden wordt het steeds problematischer de watervoorraden voor landbouwactiviteiten te beschermen en te beheren. Het communautaire kader voor een goede landbouw- en milieuconditie dient daarom ook te worden versterkt teneinde water tegen verontreiniging en afspoeling te beschermen en het watergebruik te beheren.
- (7) In Verordening (EG) nr. 1782/2003 is het positieve effect van blijvend grasland op het milieu erkend. De maatregelen in die verordening ter bevordering van de instandhouding van bestaand blijvend grasland om een massale omzetting in bouwland te voorkomen, dienen te worden gehandhaafd.
- (8) Voor een beter evenwicht tussen de beleidsinstrumenten die op bevordering van duurzame landbouw zijn gericht enerzijds, en die welke bevordering van de plattelandsontwikkeling tot doel hebben anderzijds, is bij Verordening (EG) nr. 1782/2003 op verplichte basis een systeem ingevoerd waarbij de rechtstreekse betalingen geleidelijk worden verlaagd („modulatie”). Dit systeem moet worden behouden en moet de vrijstelling van modulatie voor de eerste 5 000 EUR aan rechtstreekse betalingen omvatten.
- (9) De besparingen die voortvloeien uit modulatie worden gebruikt voor de financiering van maatregelen in het kader van het plattelandsontwikkelingsbeleid. Sinds de aanneming van Verordening (EG) nr. 1782/2003 wordt de landbouwsector geconfronteerd met nieuwe, veeleisende uitdagingen, zoals de klimaatverandering en het toenemende belang van bio-energie, alsook de behoefte aan beter waterbeheer en aan een efficiëntere bescherming van de biodiversiteit. Als verdragsluitende partij bij het Protocol van Kyoto ⁽¹⁾ is de Europese Gemeenschap ertoe gehouden haar beleid aan te passen in het licht van de klimaatveranderingsproblematiek. Naar aanleiding van ernstige problemen in verband met waterschaarste en droogte oordeelde de Raad bovendien in zijn conclusies „Waterschaarste en droogten” van 30 oktober 2007 dat de waterbeheersvraagstukken in de landbouw nader moeten worden bestudeerd. Voorts heeft de Raad er in zijn conclusies „Het biodiversiteitsverlies uiterlijk in 2010 een halt toeroepen” van 18 december 2006 op gewezen dat de bescherming van de biodiversiteit een zeer belangrijke uitdaging blijft en dat, hoewel belangrijke voorde-lingen zijn geboekt, extra inspanningen moeten worden geleverd, wil de Gemeenschap haar biodiversiteitsdoelstelling voor 2010 halen. Aangezien innovatie met name kan bijdragen tot de ontwikkeling van nieuwe technologieën, producten en procédés, dient zij de inspanningen om deze uitdagingen aan te pakken te ondersteunen. In 2015 verstrijkt de melkquotaregeling die is ingesteld op grond van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten ⁽²⁾. De zuivelproducenten zullen bijgevolg specifieke inspanningen moeten leveren om zich aan de nieuwe omstandigheden
- aan te passen, met name in probleemgebieden. Ook deze bijzondere situatie zou dus moeten worden omschreven als een nieuwe uitdaging waaraan de lidstaten het hoofd moeten kunnen bieden om voor een „zachte landing” van de zuivelsector in hun land te zorgen.
- (10) De Gemeenschap erkent de noodzaak om deze nieuwe uitdagingen in het kader van haar beleid aan te pakken. Op het gebied van de landbouw vormen de plattelandsontwikkelingsprogramma's die zijn goedgekeurd in het kader van Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad van 20 september 2005 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO) ⁽³⁾, hiertoe een geschikt instrument. Om de lidstaten in staat te stellen hun plattelandsontwikkelingsprogramma's dienovereenkomstig aan te passen zonder hun lopende activiteiten op het gebied van plattelandsontwikkeling op andere gebieden te beperken, dienen aanvullende financiële middelen ter beschikking te worden gesteld. De financiële vooruitzichten voor de periode 2007-2013 bieden echter geen ruimte om het plattelandsontwikkelingsbeleid van de Gemeenschap met de nodige extra financiële middelen toe te rusten. In deze omstandigheden dienen de vereiste financiële middelen grotendeels te worden gehaald uit de opbrengsten van een geleidelijke verhoging van de voor de modulatie geldende verlagingpercentages voor de rechtstreekse betalingen.
- (11) Kenmerkend voor de verdeling van de rechtstreekse inkomenssteun over de landbouwers is dat een groot aantal betalingen worden toegewezen aan een vrij gering aantal grootschalige begunstigen. Het moge duidelijk zijn dat het voor een efficiënte verwezenlijking van het met inkomenssteun beoogde doel niet nodig is dat aan grootschalige begunstigen hetzelfde steunbedrag per eenheid wordt toegekend. Grote begunstigen hebben bovendien een groter aanpassingsvermogen en kunnen bijgevolg gemakkelijker werken met lagere steunbedragen per eenheid. Daarom is het billijk te verwachten dat landbouwers met hoge steunbedragen een bijzondere bijdrage leveren tot de financiering van plattelandsontwikkelingsmaatregelen die op de nieuwe uitdagingen zijn toegespitst. Hiertoe is het passend een mechanisme vast te stellen aan de hand waarvan op de hogere betalingen een forsere verlaging wordt toegepast en moeten de daaruit voortvloeiende opbrengsten moeten worden gebruikt om de nieuwe uitdagingen in het kader van de plattelandsontwikkeling aan te gaan.
- (12) De bijzondere geografische ligging, het insulaire karakter, de geringe oppervlakte, het bergachtige reliëf en het klimaat leggen de landbouw in de ultraperifere gebieden extra lasten op. Om deze lasten en beperkingen te milderen, moeten landbouwers in de ultraperifere gebieden vrijgesteld worden van de verplichte verlaging via de modulatie.

⁽¹⁾ Beschikking 2002/358/EG van de Raad van 25 april 2002 betreffende de goedkeuring, namens de Europese Gemeenschap, van het Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering en de gezamenlijke nakoming van de in dat kader aange-gane verplichtingen (PB L 130 van 15.5.2002, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 277 van 21.10.2005, blz. 1.

- (13) Lidstaten die voor vrijwillige modulatie hebben geopteerd, moeten de verhoogde percentages voor de verplichte modulatie in aanmerking nemen. Verordening (EG) nr. 378/2007 van de Raad van 27 maart 2007 houdende voorschriften voor een vrijwillige modulatie van de rechtstreekse betalingen waarin Verordening (EG) nr. 1782/2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers voorziet ⁽¹⁾, dient daarom overeenkomstig te worden gewijzigd.
- (14) De bedragen die voortvloeien uit de toepassing van de bij Verordening (EG) nr. 1782/2003 vastgestelde verlaging van vijf procentpunten in het kader van de modulatie moeten aan de lidstaten worden toegewezen op basis van dezelfde criteria als die welke in die verordening zijn vastgesteld, dat wil zeggen objectieve criteria waarbij wordt bepaald dat een zeker percentage van de bedragen in de lidstaat blijft waar de bedragen zijn gegenereerd. Met het oog op de structurele aanpassingen ten gevolge van de afschaffing van de interventie voor rogge, dienen de specifieke maatregelen voor bepaalde roggeproducerende regio's, die met een deel van de door de modulatie gegenereerde bedragen moeten worden gefinancierd, te worden gehandhaafd. Tevens moeten de bedragen die afkomstig zijn uit de toepassing van aanvullende verlagingen in het kader van de modulatie ter beschikking worden gesteld van de lidstaten waar deze bedragen zijn gegenereerd.
- (15) Met het oog op een vlottere werking van de modulatie, vooral wat de procedures voor de verlening van rechtstreekse betalingen aan landbouwers en de overdrachten naar de plattelandontwikkelingsprogramma's betreft, dient voor elke lidstaat een nettomaximum te worden vastgesteld voor de betalingen die na toepassing van de modulatie aan de landbouwers moeten worden verricht. Teneinde rekening te houden met de specifieke kenmerken van de GLB-steun in de ultraperifere gebieden en met het feit dat modulatie niet van toepassing is op rechtstreekse betalingen, mogen in die gebieden de nettomaxima van de betrokken lidstaten niet van toepassing zijn op de rechtstreekse betalingen. Verordening (EG) nr. 1290/2005 van de Raad van 21 juni 2005 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽²⁾ moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (16) Landbouwers in de nieuwe lidstaten die op of na 1 mei 2004 tot de Europese Unie toetreden worden geleidelijk in het systeem voor rechtstreekse betalingen geïntegreerd aan de hand van een bijzonder mechanisme waarin hun respectieve toetredingsovereenkomsten voorzien. Met het oog op een gepast evenwicht tussen de beleidsinstrumenten ter bevordering van de duurzame landbouw enerzijds, en die ter bevordering van de plattelandontwikkeling anderzijds, dient de modulatieregeling pas op landbouwers in de nieuwe lidstaten van toepassing te worden wanneer het niveau van de rechtstreekse betalingen in die lidstaten gelijk is aan het in de andere lidstaten dan de nieuwe lidstaten geldende niveau.
- (17) Toepassing van de modulatie mag er niet toe leiden dat het nettobedrag dat aan een landbouwer in een nieuwe lidstaat wordt betaald, lager ligt dan het aan vergelijkbare landbouwers in de andere lidstaten dan de nieuwe lidstaten betaalde bedrag. Zodra de modulatie van toepassing wordt op landbouwers in de nieuwe lidstaten, dient de toe te passen verlaging derhalve te worden beperkt tot het verschil tussen het niveau dat onder het mechanisme voor geleidelijke integratie gold en het niveau dat in de andere lidstaten dan de nieuwe lidstaten na toepassing van de modulatie werd bereikt. Bovendien moet de modulatie in aanmerking worden genomen bij de verlening van aanvullende nationale rechtstreekse betalingen aan landbouwers in de nieuwe lidstaten op wie de modulatie van toepassing is.
- (18) Om ervoor te zorgen dat de bedragen ter financiering van het GLB de jaarlijkse maxima van de financiële vooruitzichten niet overschrijden, moet het financieel mechanisme van Verordening (EG) nr. 1782/2003, dat voorziet in aanpassing van de rechtstreekse steun wanneer volgens de vooruitzichten het submaximum van rubriek 2, met een veiligheidsmarge van 300 000 000 EUR, in een bepaald begrotingsjaar zal worden overschreden, worden gehandhaafd. Rekening houdend met de niveaus van de rechtstreekse betalingen die tengevolge van de geleidelijke integratie aan landbouwers in de nieuwe lidstaten worden verricht, mag in het kader van de toepassing van het mechanisme voor geleidelijke integratie op alle in de nieuwe lidstaten verleende rechtstreekse betalingen het instrument voor begrotingsdiscipline in die lidstaten pas in werking treden wanneer het in die lidstaten geldende niveau van de rechtstreekse betalingen ten minste gelijk is aan het niveau dat in de andere lidstaten dan de nieuwe lidstaten geldt. Aangezien het eigen middel, bedoeld in artikel 2, lid 1, onder c), van Besluit 2007/436/EG, Euratom van 7 juni 2007 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen ⁽³⁾ in de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen, in de Gemeenschapsbegroting een bijzonder gewicht heeft, is het passend er bij wijze van uitzondering in te voorzien dat de Raad op voorstel van de Commissie het noodzakelijke besluit ter toepassing van het instrument van financiële discipline vaststelt.
- (19) Om de landbouwers te helpen zich te voegen naar de normen voor een moderne, kwalitatief hoogwaardige landbouw, is het noodzakelijk dat de lidstaten het omvattende systeem van advisering ten behoeve van landbouwbedrijven als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1782/2003 voortzetten. Het bedrijfsadviesingssysteem moet de landbouwers helpen zich bewuster te worden van de materiaalstromen en bedrijfsprocessen in relatie tot de normen op het gebied van milieu, voedselveiligheid, diergezondheid en dierenwelzijn, zonder dat op enigerlei wijze iets wordt afgedaan aan hun verplichting en verantwoordelijkheid om die normen in acht te nemen.
- (20) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1290/2005 moeten de lidstaten de nodige maatregelen treffen om zich ervan te vergewissen dat de door het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) gefinancierde maatregelen

⁽¹⁾ PB L 95 van 5.4.2007, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 209 van 11.8.2005, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 63 van 23.6.2007, blz. 17.

- daadwerkelijk en op regelmatige wijze worden uitgevoerd, en om onregelmatigheden te voorkomen en te vervolgen. Hiertoe moeten zij een geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor de rechtstreekse betalingen toepassen. Om de Gemeenschapssteun doeltreffender te maken en beter te kunnen controleren moeten de lidstaten toestemming krijgen om het geïntegreerd systeem ook toe te passen op Gemeenschapsregelingen die niet onder deze verordening vallen.
- (21) De voornaamste bestanddelen van het geïntegreerde beheers- en controlesysteem moeten worden gehandhaafd, met name bepalingen inzake een geautomatiseerde gegevensbank, een systeem voor de identificatie van de landbouwpercelen, steunaanvragen van de landbouwers, een geharmoniseerd controlesysteem en, wat de bedrijfs-toeslageregeling betreft, een systeem voor de identificatie en de registratie van de toeslagrechten.
- (22) Het beheer van kleine bedragen blijkt omslachtig te zijn voor de bevoegde autoriteiten van de lidstaten. Om buitensporige administratieve lasten te voorkomen dienen de lidstaten als algemene regel af te zien van rechtstreekse betalingen indien het bedrag van de betaling lager zou liggen dan 100 EUR of indien het subsidiabele areaal van het bedrijf waarvoor steun wordt aangevraagd, minder dan één hectare bedraagt. Aangezien de structuurkenmerken van de landbouwconomie van de lidstaten grote verschillen vertonen en aanzienlijk kunnen afwijken van de gemiddelde landbouwbedrijfsstructuur in de Gemeenschap, dienen specifieke bepalingen te worden vastgesteld om de lidstaten de mogelijkheid te bieden minima toe te passen die hun specifieke situatie weerspiegelen. In verband met de zeer specifieke landbouwbedrijfsstructuur in de ultraperifere gebieden en op de eilanden in de Egeïsche Zee, moeten voor deze gebieden geen minima worden toegepast. De lidstaten dienen voorts de mogelijkheid te hebben om, rekening houdend met de structuurkenmerken van hun landbouwsector, te opteren voor de eerste, dan wel de tweede soort minima. Voor de bijzondere toeslagrechten die aan landbouwers met een zogenaamd „bedrijf zonder land” zijn toegewezen, heeft de toepassing van een op het aantal hectaren gebaseerde drempel geen nut. Voor dergelijke landbouwers dient derhalve het aan de gemiddelde steun gerelateerde minimumbedrag te gelden. Om een gelijke behandeling te waarborgen van landbouwers voor wier directe betalingen een geleidelijke integratie van toepassing is, moet het minimum worden gebaseerd op het uiteindelijke bedrag dat aan het einde van het proces van geleidelijke integratie wordt toegekend.
- (23) Uit de ervaring met de toepassing van de bedrijfstoelageregeling is gebleken dat de ontkoppelde inkomenssteun in sommige gevallen werd toegewezen aan begunstigten wier landbouwactiviteiten slechts een onbeduidend deel van hun totale economische activiteit uitmaakten of wier zakelijk doel niet of nauwelijks gericht was op de uitoefening van een landbouwactiviteit. Om de verlening van landbouwinkomenssteun aan dergelijke begunstigten te voorkomen en om ervoor te zorgen dat de communautaire steun volledig wordt gebruikt om de landbouwgemeenschap een redelijke levensstandaard te garanderen, moeten lidstaten waar dergelijke toewijzingen plaatsvinden, de bevoegdheid krijgen om af te zien van de op de onderhavige verordening gebaseerde rechtstreekse betalingen aan dergelijke natuurlijke of rechtspersonen.
- (24) De bevoegde nationale autoriteiten dienen de betalingen waarin de communautaire steunregelingen voorzien, binnen een voorgeschreven termijn volledig aan de begunstigten uit te keren onder voorbehoud van de verlagingen waarin de onderhavige verordening voorziet. Met het oog op een flexibeler beheer van de rechtstreekse betalingen dienen de lidstaten de mogelijkheid te krijgen om de rechtstreekse betalingen in maximaal twee tranches per jaar te verrichten.
- (25) De rechtstreekse inkomenssteun waarin de steunregelingen in het kader van het GLB voorzien, heeft vooral tot doel de landbouwgemeenschap een redelijke levensstandaard te verzekeren. Dit doel hangt nauw samen met de instandhouding van plattelandsgebieden. Om iedere verkeerde besteding van communautaire middelen te vermijden, mogen geen steunbetalingen worden gedaan aan landbouwers die de voorwaarden voor het verkrijgen van die betalingen kunstmatig hebben gecreëerd.
- (26) Om de doelstellingen van het GLB te verwezenlijken, moeten de communautaire steunregelingen aan veranderende ontwikkelingen kunnen worden aangepast, zo nodig op korte termijn. De begunstigten kunnen er bijgevolg niet op vertrouwen dat de steunvoorwaarden ongewijzigd blijven, en dienen voorbereid te zijn op een mogelijke herziening van de regelingen, met name in het licht van economische ontwikkelingen of de begrotingssituatie.
- (27) Bij Verordening (EG) nr. 1782/2003 is een bedrijfstoelageregeling ingesteld waarin de verschillende bestaande steunmechanismen in één regeling voor ontkoppelde rechtstreekse betalingen zijn ondergebracht. Uit de ervaring met de toepassing van de bedrijfstoelageregeling is gebleken dat een aantal elementen van deze regeling in het belang van de landbouwers en de beheersautoriteiten kan worden vereenvoudigd. Aangezien de bedrijfstoelageregeling inmiddels ten uitvoer is gelegd door alle lidstaten die dat moesten doen, is een aantal bepalingen over de voorlopige toepassing van deze regeling bovendien achterhaald en aan aanpassing toe. In dit verband werd in een aantal gevallen een aanzienlijke onderbenutting van toeslagrechten geconstateerd. Aangezien dit probleem moet worden vermeden en in aanmerking moet worden genomen dat de landbouwers inmiddels voldoende vertrouwd zijn met de werking van de bedrijfstoelageregeling, moet de oorspronkelijk vastgestelde periode voor het afstaan van niet-gebruikte toeslagrechten aan de nationale reserve, worden ingekort tot twee jaar.
- (28) De belangrijkste bestanddelen van de bedrijfstoelageregeling moeten behouden blijven. De vaststelling van de nationale maxima dient er met name voor te zorgen dat het totale niveau van de steun en de toeslagrechten de bestaande begrotingsbeperkingen niet overschrijdt. De lidstaten dienen ook een nationale reserve te beheren die onder meer kan worden gebruikt om de deelname van landbouwers aan de regeling te bevorderen of om

rekening te houden met specifieke behoeften in bepaalde regio's. Er moeten bepalingen voor de overdracht en het gebruik van toeslagrechten worden vastgesteld om speculatieve overdracht en cumulatie van toeslagrechten zonder overeenkomstige agrarische basis te voorkomen.

(29) Als gevolg van de geleidelijke integratie van nieuwe sectoren in de bedrijfstoeslagregeling moet de definitie van grond die in aanmerking komt voor de toepassing van de regeling of voor de activering van toeslagrechten, worden herzien. Steunverlening voor met groenten en fruit beteelde oppervlakten in lidstaten die ervoor gekozen hebben deze sector later in de bedrijfstoeslagregeling op te nemen, dient echter te worden uitgesloten. Voorts moeten specifieke bepalingen voor hennep worden vastgesteld om te voorkomen dat steun wordt verleend aan illegale teelten.

(30) De verplichte braaklegging van bouwland had oorspronkelijk tot doel het aanbod te beheersen. Dit instrument is als gevolg van marktontwikkelingen in de sector akkerbouwgewassen en de invoering van ontkoppelde steun echter overbodig geworden en moet worden afgeschaft. De overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1782/2003 vastgestelde braakleggingstoelagen moeten daarom worden geactiveerd voor hectaren die voldoen aan de subsidiabiliteitsvoorwaarden die voor elk ander toeslagrecht gelden. De afschaffing van de braakleggingsverplichting kan tot gevolg hebben dat land dat in aanmerking kwam voor het activeren van braakleggingstoelagen, niet langer daarvoor in aanmerking komt. Om ervoor te zorgen dat dergelijk land daarvoor in aanmerking blijft komen, moet worden bepaald dat bepaalde beboste gebieden, met inbegrip van gebieden die worden bebost op grond van nationale regelingen die stroken met de desbetreffende voorschriften van Verordening (EG) nr. 1698/2005 of gebieden die aan bepaalde milieuafspraken zijn onderworpen, in aanmerking komen voor de bedrijfstoeslagregeling.

(31) Niet alleen werd voordien gekoppelde marktsteun in de bedrijfstoeslagregeling opgenomen, maar ook werd het bedrag van de toeslagrechten in lidstaten die kozen voor de uitvoering van het historische model, gebaseerd op het individuele niveau van in het verleden verleende steun. Nu de bedrijfstoeslagregeling reeds geruime tijd van toepassing is en er meer sectoren omvat, wordt het steeds moeilijker om de legitimiteit van aanzienlijke individuele verschillen in het steunniveau, die slechts gebaseerd zijn op in het verleden verleende steun, te rechtvaardigen. Daarom moeten de lidstaten die hebben gekozen voor de toepassing van het historische model, de mogelijkheid krijgen om onder bepaalde voorwaarden en met inachtneming van de algemene beginselen van de Gemeenschapswetgeving en de doelstellingen van het GLB de toegewezen toeslagrechten in die zin te herzien dat de betrokken eenheidsbedragen dichter bij elkaar komen te liggen. De lidstaten kunnen bij de vaststelling van dichter bij elkaar liggende bedragen rekening houden met de specifieke kenmerken van geografische gebieden. Met het oog op het gelijktrekken van de toeslagrechten moet worden voorzien in een adequate overgangperiode en een beperkte verlagingmarge, teneinde de landbouwers

in de gelegenheid te stellen zich op een redelijke wijze aan de veranderende steunniveaus aan te passen.

(32) In het kader van Verordening (EG) nr. 1782/2003 kregen de lidstaten de mogelijkheid de bedrijfstoeslagregeling aan de hand van het historische, dan wel het regionale model ten uitvoer te leggen. De lidstaten hebben inmiddels de gelegenheid gehad om de gevolgen van hun keuze vanuit economisch en administratief standpunt te evalueren. Tegen deze achtergrond dient de lidstaten de kans te worden geboden hun oorspronkelijke keuze in het licht van de opgedane ervaring te herzien. Hiertoe dient, naast de mogelijkheid het bedrag van de toeslagrechten gelijk te trekken, aan de lidstaten die het historische model hebben toegepast, de mogelijkheid te worden geboden over te schakelen naar een geregionaliseerde toepassing van de bedrijfstoeslagregeling, overeenkomstig de opties waarin Verordening (EG) nr. 1782/2003 reeds voorziet. De lidstaten zouden met name de territoriale spreiding van de directe steun moeten kunnen bijstellen door een geleidelijk herverdeling tussen de regio's. Deze mogelijkheid zou de lidstaten meer flexibiliteit bieden, zodat zij de directe steun op de meest passende wijze kunnen sturen conform de in artikel 33 van het Verdrag neergelegde doelstellingen en op basis van objectieve, niet-discriminerende criteria, zoals landbouwpotentieel en milieuoverwegingen. Lidstaten die hebben geopteerd voor het regionale model, moeten eveneens in de gelegenheid worden gesteld hun besluit onder bepaalde voorwaarden te herzien in de zin dat, met inachtneming van de algemene beginselen van de Gemeenschapswetgeving en de doelstellingen van het GLB, de bedragen van de toeslagrechten volgens vooraf vastgestelde jaarlijkse stappen dichter bij elkaar komen te liggen. Met het oog op het gelijktrekken van de toeslagrechten moet worden voorzien in een adequate overgangperiode en een beperkte verlagingmarge, teneinde de landbouwers in de gelegenheid te stellen zich op een redelijke wijze aan de veranderende steunniveaus aan te passen.

(33) De lidstaten konden in het kader van de bij Verordening (EG) nr. 1782/2003 ingevoerde bedrijfstoeslagregeling bepaalde betalingen geheel of gedeeltelijk van de toepassing van die regeling uitsluiten. Die verordening voorzag ook in de evaluatie en, eventueel, herziening van die optie in het licht van markt- en structurele ontwikkelingen. Uit de analyse van de in dit verband opgedane ervaring blijkt dat er inzake te verbouwen producten dankzij de ontkoppeling soepeler keuzes kunnen worden gemaakt, waardoor de producenten hun beslissingen over de productie kunnen afstemmen op rendabiliteit en de signalen van de markt. Dit geldt met name voor de sectoren akkerbouwgewassen en hop, en in bepaalde mate ook voor de sectoren rund- en kalfsvlees en zaaizaad. De gedeeltelijk gekoppelde betalingen voor de sectoren akkerbouwgewassen en hop moeten daarom met ingang van 2010 in de bedrijfstoeslagregeling worden opgenomen. Wat hop betreft, mochten de lidstaten op grond van Verordening (EG) nr. 1782/2003 een deel van de areaalsteun voor hop aan erkende producentenorganisaties verlenen. Teneinde de producentenorganisaties in staat te stellen hun activiteiten te blijven uitoefenen zoals voorheen,

wordt in Verordening (EG) nr. 1234/2007 als gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 72/2009 ⁽¹⁾ van 19 januari 2009 tot wijziging van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid, bepaald dat in de betrokken lidstaat voor dezelfde activiteiten gelijke bedragen worden toegepast. Deze bedragen moeten daarom in mindering worden gebracht van de nationale maxima waarin de onderhavige verordening voor die lidstaat voorziet. Om de landbouwers in de sectoren rund- en kalfsvlees en zaaizaad in de gelegenheid te stellen zich aan de nieuwe steunbepalingen aan te passen, dienen de betalingen voor rund- en kalfsvlees alsmede de steun voor zaaizaad uiterlijk in 2012 geïntegreerd te zijn. Aangezien gedeeltelijk gekoppelde betalingen in de sectoren groenten en fruit pas onlangs, en slechts als overgangsmaatregel, werden ingevoerd, moet de mogelijkheid om deze betalingen van de bedrijfs-toeslagregeling uit te sluiten, gehandhaafd blijven, terwijl de lidstaten moet worden toegestaan hun besluit te herzien om het ontkoppelingpercentage te verhogen.

(34) Wat de sector zoogkoeien, schapen- en geitenvlees betreft, kan het echter nog steeds nodig zijn om in het belang van de landbouweconomie in bepaalde regio's, met name waar geen economische alternatieven voor landbouwers voorhanden zijn, een minimaal landbouwproductieniveau te handhaven. Daarom moeten de lidstaten kunnen opteren voor het behoud van gekoppelde steun op het huidige niveau of op een lager niveau. In dat geval moet, met name met het oog op de traceerbaarheid van de dieren, worden bepaald dat de identificatie- en registratievoorschriften van Verordening (EG) nr. 1760/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten ⁽²⁾, en van Verordening (EG) nr. 21/2004 van de Raad van 17 december 2003 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor schapen en geiten ⁽³⁾ in acht moeten worden genomen.

(35) De lidstaten moeten de mogelijkheid krijgen om tot 10 % van hun nationaal maximum voor de bedrijfstoelagregeling te gebruiken voor de verlening van specifieke steun in duidelijk omschreven gevallen. Deze steun moet de lidstaten in staat stellen milieu- en dierenwelzijnsproblemen aan te pakken en de kwaliteit en de afzet van landbouwproducten te verbeteren. Tevens dient te worden voorzien in specifieke steun om de gevolgen van de geleidelijke afschaffing van de melkquota en de ont koppeling van de steun in bijzonder kwetsbare sectoren op te vangen. Gezien het toenemende belang van doeltreffend risicobeheer moeten de lidstaten de mogelijkheid krijgen financieel bij te dragen aan door de landbouwers te betalen oogst-, dier- en plantverzekeringspremies en aan de vergoeding van bepaalde economische verliezen ten gevolge van dier- of plantenziekten en milieugevallen. Met het oog op de naleving van de door de Gemeenschap aangegane internationale verbintenissen moeten de middelen die voor gekoppelde steun kunnen worden gebruikt, tot een gepast niveau worden beperkt,

terwijl er tegelijk overgangsmaatregelen moeten worden toegestaan voor lidstaten die bijzondere moeilijkheden ondervinden. De voorwaarden voor de financiële bijdrage aan oogst-, dier- en plantverzekeringen en vergoedingen tengevolge van dier- of plantenziekten en milieugevallen moeten dienovereenkomstig worden vastgesteld. Voorts moeten de lidstaten die een beroep gedaan hebben op artikel 69 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 een voldoende overgangstermijn krijgen zodat ze vlot kunnen overschakelen op de nieuwe regels voor specifieke steun.

(36) De ervaring heeft geleerd dat de lidstaten de beschikbare middelen onder de nationale maxima voor de bedrijfstoelagregeling momenteel niet volledig benutten, met name bij niet-activering van toeslagrechten. Om een efficiëntere benutting van middelen te bevorderen, is het zinvol om de lidstaten toe te staan steun te verlenen boven hun nationale maxima, tot een zodanig bedrag dat zij binnen de marges van onderbesteding ten opzichte van hun nationale maxima blijven. Dat bedrag moet worden berekend op grond van de onderbesteding ten opzichte van de begroting voor het recentste beschikbare jaar en mag de eerbiediging van het totale nettomaximum van de rechtstreekse betalingen per lidstaat niet in het gedrang brengen. Daarom, en om ervoor te zorgen dat de landbouwers niet met onvoorziene verlagingen van de betalingen te maken krijgen, moet de berekening binnen bepaalde veiligheidsmarges plaatsvinden. Deze bedragen moeten worden gebruikt voor de financiering van specifieke steun of worden overgedragen naar het ELFPO.

(37) De rechtstreekse betalingen in het kader van de bedrijfstoelagregeling waren gebaseerd op de referentiebedragen van de in het verleden ontvangen rechtstreekse betalingen of op geregionaliseerde bedragen per hectare. De landbouwers in de nieuwe lidstaten kregen geen rechtstreekse betalingen van de Gemeenschap en beschikten niet over historische referenties voor de kalenderjaren 2000, 2001 en 2002. Daarom werd in Verordening (EG) nr. 1782/2003 bepaald dat de bedrijfstoelagregeling in de nieuwe lidstaten moest worden gebaseerd op geregionaliseerde bedragen per hectare. Nu deze landen reeds enige jaren deel uitmaken van de Gemeenschap, kan het gebruik van referentieperioden echter worden overwogen voor de nieuwe lidstaten die nog niet op de bedrijfstoelagregeling zijn overgeschakeld. Om de overgang naar de bedrijfstoelagregeling te vergemakkelijken en met name om speculatieve aanvragen te voorkomen, dient de nieuwe lidstaten daarom de mogelijkheid te worden geboden om de oppervlakten waarvoor, historisch gezien, steun werd verleend in het kader van de regeling inzake een enkele areaalbetaling, in aanmerking te nemen voor de berekening van de toeslagrechten in het kader van de bedrijfstoelagregeling.

(38) In het kader van het regionale model voor de uitvoering van de bedrijfstoelagregeling dient de nieuwe lidstaten de mogelijkheid te worden geboden om het bedrag van het toeslagrecht per hectare op basis van objectieve

⁽¹⁾ Zie bladzijde 1 van dit Publicatieblad.

⁽²⁾ PB L 204 van 11.8.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 5 van 9.1.2004, blz. 8.

- criteria aan te passen, teneinde een gelijke behandeling van alle landbouwers te garanderen en marktverstoringen te voorkomen.
- (39) De nieuwe lidstaten moeten dezelfde mogelijkheden als de andere lidstaten krijgen om de bedrijfstoelageregeling gedeeltelijk ten uitvoer te leggen.
- (40) De ont koppeling van de rechtstreekse steun en de invoering van de bedrijfstoelageregeling waren hoekstenen in de hervorming van het GLB. In 2003 bestond echter een aantal redenen om specifieke steun voor een aantal gewassen te behouden. De ervaring die is opgedaan bij de toepassing van Verordening (EG) nr. 1782/2003 en de ontwikkeling van de marktsituatie wijzen erop dat regelingen die in 2003 van de toepassing van de bedrijfstoelageregeling werden uitgesloten, inmiddels met het oog op een meer marktgerichte en duurzame landbouw in de regeling kunnen worden opgenomen. Dit geldt met name voor de sector olijfolie, waar slechts een marginale vorm van koppeling werd toegepast, alsmede voor de betalingen in de sectoren durumtarwe, eiwithoudende gewassen, aardappelzetmeel en noten, waar het nut van ont koppeling wordt bekrachtigd door de afnemende doeltreffendheid van de resterende gekoppelde betaling. Met betrekking tot vlas en hennep, gedroogde voeder gewassen en aardappelzetmeel moet de verwerkingssteun eveneens worden ont koppeld en moeten de betrokken bedragen in de bedrijfstoelageregeling worden geïntegreerd. Met betrekking tot eiwithoudende gewassen, rijst, aardappelzetmeel, noten, vlas en hennep, is het passend de steun voor die sectoren vanaf 2012 in de bedrijfstoelageregeling op te nemen, en de lidstaten tegelijkertijd toe te staan te besluiten om deze steun, met uitzondering van de verwerkingssteun bedoeld in Verordening (EG) nr. 1234/2007, vroeger op te nemen. Wat noten betreft, moeten de lidstaten de mogelijkheid krijgen het nationale deel van de steun op een gekoppelde manier te blijven betalen om zo de gevolgen van de ont koppeling beter te kunnen opvangen.
- (41) Als gevolg van de integratie van nieuwe sectoren in de bedrijfstoelageregeling moet worden voorzien in de berekening van het nieuwe niveau van individuele inkomens steun in het kader van die regeling. Met betrekking tot noten, aardappelzetmeel, vlas en hennep en gedroogde voeder gewassen, moet deze stijging worden toegekend op basis van de steun die de landbouwers gedurende de laatste jaren hebben ontvangen. Wat de integratie van betalingen betreft die gedeeltelijk van de toepassing van de bedrijfstoelageregeling waren uitgesloten, moeten de lidstaten echter de mogelijkheid krijgen de oorspronkelijke referentieperioden te gebruiken. Voor aardappelzetmeel moet bij de vaststelling van de voor distributie in Duitsland en Nederland beschikbare hoeveelheden rekening worden gehouden met de grensoverschrijdende levering van in de een van deze lidstaten geproduceerd aardappelzetmeel ten behoeve van verwerking in de andere lidstaat. Teneinde te voorzien in de specifieke behoeften van hun landbouwsectoren en ervoor te zorgen dat de steun die de landbouwers in het verleden hebben ontvangen niet drastisch wordt verminderd, dient de lidstaten te worden toegestaan de in de bedrijfstoelageregeling op te nemen middelen binnen bepaalde grenzen te gebruiken om steun te verlenen aan landbouwers die in dezelfde periode in andere sectoren bepaalde landbouwactiviteiten hebben uitgeoefend, zoals het gebruik van grasland of het houden van dieren.
- (42) Om de sector energiegewassen bij zijn ontwikkeling te helpen, is bij Verordening (EG) nr. 1782/2003 specifieke steun voor deze gewassen vastgesteld. Vanwege recente ontwikkelingen in de sector bio-energie, en met name de grote vraag naar dergelijke producten op de internationale markten en de invoering van bindende streefdoelen voor het aandeel bio-energie in de totale energiemix tegen 2020, zijn de voornaamste redenen voor het verlenen van specifieke steun voor energiegewassen weggefallen.
- (43) Toen de katoensector in de bedrijfstoelageregeling is geïntegreerd, werd het noodzakelijk geacht om, ter voorkoming van eventuele productieverstoringen in de katoenproducerende gebieden, de steun gedeeltelijk aan de katoenproductie gekoppeld te houden door middel van een gewasspecifieke betaling per subsidiabele hectare. Deze benadering moet worden aangehouden overeenkomstig de doelstellingen die zijn opgenomen in Protocol nr. 4 inzake katoen bij de Akte van Toetreding van 1979.
- (44) Om de gevolgen van het herstructureringsproces in lidstaten die de in Verordening (EG) nr. 320/2006 van de Raad van 20 februari 2006 tot instelling van een tijdelijke regeling voor de herstructurering van de suikerindustrie in de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾ vastgestelde herstructureringssteun hebben verleend, op te vangen, moet de steun gedurende maximaal vijf opeenvolgende jaren, waarin was voorzien voor producenten van suikerbieten en suikerriet, worden gehandhaafd.
- (45) Bij de opnem ing van de sectoren fruit en groenten in de bedrijfstoelageregeling is bepaald dat voor aardbeien en frambozen een tijdelijke gekoppelde oppervlaktesteun zou worden toegekend. Het is passend de oorspronkelijk geplande termijn voor de toekenning van deze steun te verlengen en tegelijkertijd deze steun los te koppelen van de productie. Nationale maxima moeten worden aangepast om hiermee rekening te houden.
- (46) Het vereenvoudigd en op areaal gebaseerd steunmechanisme voor rechtstreekse betalingen in de nieuwe lidstaten, de regeling inzake een enkele areaalbetaling, is een doeltreffend en eenvoudig systeem gebleken voor de verlening van inkomenssteun aan landbouwers in de nieuwe lidstaten. In het belang van de vereenvoudiging dienen de nieuwe lidstaten die voor de regeling gekozen hebben, toestemming te krijgen om die tot eind 2013 te blijven toepassen.
- (47) Naar aanleiding van de respectieve hervormingen van de sectoren suiker en groenten en fruit en de opname van deze sectoren in de bedrijfstoelageregeling moeten de lidstaten die voor toepassing van de regeling inzake een enkele areaalbetaling hebben geopteerd, toestemming krijgen om inkomenssteun in de vorm van afzonderlijke betalingen te verlenen aan producenten van suikerbieten, suikerriet en cichorei en aan producenten van bepaalde

⁽¹⁾ PB L 58 van 28.2.2006, blz. 42.

soorten groenten en fruit. Deze lidstaten moeten tevens toestemming krijgen om afzonderlijke specifieke steun te verlenen onder dezelfde voorwaarden als die welke voor de andere lidstaten gelden.

- (48) Als gevolg van de geleidelijke invoering van rechtstreekse betalingen in de nieuwe lidstaten, werd het nieuwe lidstaten toegestaan aanvullende nationale rechtstreekse betalingen te doen. De voorwaarden voor dergelijke betalingen moeten worden gehandhaafd.
- (49) Bij de initiële toewijzing van toeslagrechten door de lidstaten is een aantal vergissingen begaan die aan de basis lagen van bijzonder hoge betalingen aan landbouwers. Deze niet-naleving van de voorschriften leidt normaliter tot een financiële correctie totdat corrigerende maatregelen zijn getroffen. Gezien de tijd die verlopen is sedert voor het eerst toeslagrechten zijn toegewezen, zou de vereiste correctie echter voor lidstaten onevenredige juridische en administratieve problemen met zich meebrengen. Omwille van de rechtszekerheid dient de toewijzing van dergelijke betalingen daarom te worden geregulariseerd.
- (50) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1782/2003 hebben Frankrijk, Portugal en Spanje besloten de rechtstreekse betalingen voor respectievelijk de Franse overzeese departementen, de Azoren, Madeira en de Canarische Eilanden buiten de bedrijfstoelageregeling te laten en deze toe te kennen onder de in titel IV van die verordening vastgestelde voorwaarden. Een deel van de in die titel vastgestelde steun is volledig in de bedrijfstoelageregeling opgenomen. Ter wille van de vereenvoudiging en om rekening te houden met de specifieke omstandigheden van de ultraperifere gebieden, dient deze soort steun te worden beheerd in het kader van de bij Verordening (EG) nr. 247/2006 van de Raad van 30 januari 2006 houdende specifieke maatregelen op landbouwgebied ten behoeve van de ultraperifere gebieden van de Unie vastgestelde steunprogramma's⁽¹⁾. Hiertoe moeten de betrokken fondsen worden overgeheveld van de nationale maxima voor de rechtstreekse betalingen naar het in die verordening vastgestelde bedrag. Opdat de betrokken lidstaten de steunprogramma's kunnen aanpassen, dienen die overdrachten pas in 2010 plaats te vinden. Inmiddels zullen in de ultraperifere gebieden rechtstreekse betalingen van toepassing zijn, conform het bepaalde in Verordening (EG) nr. 1782/2003. Verordening (EG) nr. 247/2006 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (51) Er moet worden vastgesteld dat bepalingen van de onderhavige verordening die aanleiding kunnen geven tot mogelijk als staatssteun te beschouwen nationale maatregelen, tenzij in de onderhavige verordening anders is vastgesteld, worden uitgesloten van de toepassing van de regels inzake staatssteun aangezien in de betrokken bepalingen reeds adequate steunverleningsvoorwaarden ter voorkoming van ongerechtvaardigde concurrentievervalsing zijn vastgesteld of in die bepalingen wordt voorzien in de vaststelling van dergelijke voorwaarden door de Commissie.
- (52) De voor de uitvoering van de onderhavige verordening vereiste maatregelen moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van

28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽²⁾.

- (53) Opdat de bij deze verordening ingevoerde vereenvoudingsmechanismen ten bate komen van zowel de lidstaten als de landbouwers, met name vanaf de afschaffing van de braakleggingsverplichting, dient deze verordening per 1 januari 2009 in werking te treden. De bepalingen die tot een vermindering van de rechten van de landbouwers kunnen leiden of nieuwe verplichtingen scheppen, onder andere de randvoorwaarden waaraan de landbouwers het hele jaar moeten voldoen, mogen echter pas vanaf 2010 in werking treden en, wat betreft de norm inzake het aanleggen van bufferstroken langs waterlopen pas per 1 januari 2012. Voorts moeten de lidstaten voldoende tijd krijgen voor de tenuitvoerlegging van de bepalingen inzake een verdere ont koppeling van rechtstreekse betalingen en inzake de herziening van in het kader van de hervorming van 2003 genomen beslissingen. Daarom moeten de betrokken bepalingen van de onderhavige verordening pas met ingang van 2010 van toepassing worden en moet de ingetrokken Verordening (EG) nr. 1782/2003 in 2009 worden toegepast op de steunregelingen die pas met ingang van 2010 in de bedrijfstoelageregeling worden opgenomen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

WERKINGSSFEER EN DEFINITIES

Artikel 1

Werkingsfeer

Bij deze verordening worden vastgesteld:

- gemeenschappelijke voorschriften inzake rechtstreekse betalingen;
- een inkomenssteunregeling voor landbouwers (hierna de „bedrijfstoelageregeling” genoemd);
- een voorlopige vereenvoudigde inkomenssteunregeling voor landbouwers in de nieuwe lidstaten, als gedefinieerd in artikel 2, punt g) (hierna de „regeling inzake een enkele areaalbetaling” genoemd);
- steunregelingen voor landbouwers die rijst, zetmeelaardappelen, eiwithoudende gewassen, noten, zaden, katoen, suiker, groenten en fruit, schapenvlees, geitenvlees, rundvlees of kalfsvlees produceren;

⁽¹⁾ PBL 42 van 14.2.2006, blz. 1.

⁽²⁾ PBL 184 van 17.7.1999, blz. 23.

- e) een kader om de nieuwe lidstaten, als gedefinieerd in artikel 2, punt g), in staat te stellen de rechtstreekse betalingen aan te vullen.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van de onderhavige verordening gelden de volgende definities:

- a) „landbouwer”: een natuurlijke of rechtspersoon dan wel een groep natuurlijke of rechtspersonen, ongeacht de rechtspositie van de groep en haar leden volgens het nationale recht, waarvan het bedrijf zich bevindt op het grondgebied van de Gemeenschap als bedoeld in artikel 299 van het Verdrag en die een landbouwactiviteit uitoefent;
- b) „bedrijf”: het geheel van de productie-eenheden dat door de landbouwer wordt beheerd en zich bevindt op het grondgebied van eenzelfde lidstaat;
- c) „landbouwactiviteit”: landbouwproducten produceren, fokken of telen tot en met het oogsten, het melken, het fokken en het houden van dieren voor landbouwdoeleinden of de grond in goede landbouw- en milieuconditie als vastgesteld op grond van artikel 6 houden;
- d) „rechtstreekse betaling”: een betaling die rechtstreeks aan landbouwers wordt toegekend op grond van een in bijlage I genoemde steunregeling;
- e) „betalingen in een bepaald kalenderjaar” of „betalingen tijdens de referentieperiode”: de voor het betrokken jaar/de betrokken jaren toegekende of toe te kennen betalingen met inbegrip van alle betalingen voor andere perioden die in dat kalenderjaar/die kalenderjaren beginnen;
- f) „landbouwproducten”: de in bijlage I van het Verdrag genoemde producten, exclusief visserijproducten, alsmede katoen;
- g) „nieuwe lidstaten”: Bulgarije, Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Roemenië, Slovenië en Slowakije;
- h) „landbouwgrond”: om het even welke grond die wordt gebruikt als bouwland, blijvend grasland of voor de teelt van blijvende gewassen.

Artikel 3

Financiering van rechtstreekse betalingen

De in bijlage I bij de onderhavige verordening genoemde steunregelingen worden gefinancierd overeenkomstig artikel 3, lid 1, punt c), van Verordening (EG) nr. 1290/2005.

TITEL II

ALGEMENE BEPALINGEN INZAKE RECHTSTREEKSE BETALINGEN

HOOFDSTUK 1

Randvoorwaarden

Artikel 4

Belangrijkste eisen

1. Een landbouwer die rechtstreekse betalingen ontvangt, neemt de in bijlage II genoemde uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen en de in artikel 6 bedoelde eisen inzake goede landbouw- en milieuconditie in acht.

De in de eerste alinea bedoelde verplichting geldt alleen voor de landbouwactiviteit van de landbouwer of de landbouwgrond van het bedrijf.

2. De bevoegde nationale autoriteit bezorgt de landbouwer, onder meer met gebruikmaking van elektronische hulpmiddelen, de lijst van de in acht te nemen uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen en eisen inzake goede landbouw- en milieuconditie.

Artikel 5

Uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen

1. De in bijlage II opgenomen uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen worden vastgesteld in communautaire regelgeving op de volgende gebieden:

- volksgezondheid, diergezondheid en gezondheid van planten,
- milieu,
- dierenwelzijn.

2. De in bijlage II genoemde besluiten gelden in de versie waarin zij van kracht zijn en, in het geval van richtlijnen, zoals geïmplementeerd door de lidstaten.

Artikel 6

Goede landbouw- en milieuconditie

1. De lidstaten zorgen ervoor dat alle landbouwgrond, in het bijzonder grond die niet langer wordt gebruikt voor productiedoeleinden, in goede landbouw- en milieuconditie wordt gehouden. De lidstaten stellen op nationaal of op regionaal niveau minimumeisen inzake goede landbouw- en milieuconditie vast op basis van het in bijlage III vastgestelde kader, rekening houdend met de specifieke kenmerken van de betrokken gebieden, met inbegrip van de bodem- en de klimaatgesteldheid, de bestaande landbouwsystemen, het grondgebruik, de vruchtwisseling, de landbouwpraktijken en de structuur van de landbouwbedrijven. De lidstaten mogen geen minimumeisen vaststellen indien daarin in dat kader niet is voorzien.

De in de derde kolom van bijlage III vermelde normen zijn facultatief, tenzij:

- a) een lidstaat vóór 1 januari 2009 een minimumeis inzake goede landbouw- en milieueconditie voor de betrokken norm had vastgesteld, en/of;
- b) in de lidstaat nationale voorschriften inzake de norm worden toegepast.

2. De andere dan de nieuwe lidstaten zien erop toe dat grond die op de voor de aanvragen van oppervlaktesteun voor 2003 vastgestelde datum blijvend grasland was, als blijvend grasland wordt gehandhaafd. De nieuwe lidstaten, behoudens Bulgarije en Roemenië, zien erop toe dat grond die op 1 mei 2004 blijvend grasland was, als blijvend grasland wordt gehandhaafd. Bulgarije en Roemenië zien erop toe dat grond die op 1 januari 2007 blijvend grasland was, als blijvend grasland wordt gehandhaafd.

Een lidstaat mag evenwel, in naar behoren gerechtvaardigde omstandigheden, afwijken van het bepaalde in de eerste alinea, mits er maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat de totale oppervlakte blijvend grasland aanzienlijk afneemt.

De eerste alinea is niet van toepassing op permanent grasland dat zal worden bebost, indien die bebossing verenigbaar is met het milieu, en met uitsluiting van de aanplant van kerstbomen en snelgroeiende soorten met korte omlooptijd.

HOOFDSTUK 2

Modulatie en financiële discipline

Artikel 7

Modulatie

1. Elk in een bepaald kalenderjaar aan een landbouwer te verlenen bedrag aan rechtstreekse betalingen dat 5 000 EUR overschrijdt, wordt voor elk jaar tot en met 2012 verlaagd met de volgende percentages:

- a) 2009: 7 %,
- b) 2010: 8 %,
- c) 2011: 9 %,
- d) 2012: 10 %.

2. De in lid 1 vastgestelde verlagingspercentages worden met 4 procentpunten verhoogd voor bedragen van meer dan 300 000 EUR.

3. De leden 1 en 2 zijn niet van toepassing op rechtstreekse betalingen aan landbouwers in de Franse overzeese departementen, op de Azoren en Madeira, op de Canarische Eilanden en op de eilanden in de Egeïsche Zee.

Artikel 8

Nettomaxima

1. Onverminderd artikel 11 mogen de totale nettobedragen van de rechtstreekse betalingen die na toepassing van de arti-

kelen 7 en 10 van de onderhavige verordening en artikel 1 van Verordening (EG) nr. 378/2007, met uitzondering van de rechtstreekse betalingen uit hoofde van Verordening (EG) nr. 247/2006 en Verordening (EG) nr. 1405/2006, in een bepaalde lidstaat in een bepaalde kalenderjaar mogen worden toegekend, niet hoger liggen dan de in bijlage IV bij de onderhavige verordening vastgestelde maxima. Zo nodig passen de lidstaten een lineaire verlaging toe op de bedragen aan rechtstreekse betalingen waarvoor de verlaging bedoeld in de artikelen 7 en 10 van de onderhavige verordening en artikel 1 van Verordening (EG) nr. 378/2007 geldt, om ervoor te zorgen dat de in bijlage IV vastgestelde maxima in acht worden genomen

2. De Commissie herziet de in bijlage IV van de onderhavige verordening vastgestelde maxima volgens de in artikel 141, lid 2, van de onderhavige verordening bedoelde procedure herzien om rekening te houden met:

- a) wijzigingen van de totale maximumbedragen aan rechtstreekse betalingen die kunnen worden toegekend,
- b) wijzigingen van de vrijwillige modulatieregeling waarin Verordening (EG) nr. 378/2007 voorziet,
- c) structurele wijzigingen van de bedrijven,
- d) overdrachten aan het ELFPO overeenkomstig artikel 136 van deze verordening.

Artikel 9

Uit de modulatie voortvloeiende bedragen

1. De bedragen die in andere dan de nieuwe lidstaten voortvloeien uit de toepassing van de in artikel 7 vastgestelde verlagingspercentages zijn overeenkomstig dit artikel beschikbaar als aanvullende communautaire steun voor maatregelen in het kader van plattelandsontwikkelingsprogramma's die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1698/2005 worden gefinancierd met middelen uit het ELFPO.

2. De met een procentpunt overeenkomende bedragen worden toegekend aan de lidstaten waar de desbetreffende bedragen zijn gegenereerd. De uit de toepassing van de verlaging met 4 procentpunten voortvloeiende bedragen worden volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure aan de betrokken lidstaten toegewezen op basis van de volgende criteria:

- a) landbouwgrond,
- b) werkgelegenheid in de landbouw,
- c) bruto binnenlands product (BBP) per inwoner gecorrigeerd voor koopkracht.

Elke betrokken lidstaat ontvangt evenwel ten minste 80 % van het totaal aan in de eerste alinea bedoelde bedragen die in die lidstaat worden gegenereerd.

3. Indien het aandeel van rogge in de totale graanproductie van een lidstaat tijdens de periode 2000-2002 gemiddeld meer dan 5 % bedraagt en zijn aandeel in de totale communautaire roggeproductie in dezelfde periode meer dan 50 % bedraagt, wordt minimaal 90 % van de bedragen die in die lidstaat door modulatie worden gegenereerd, in afwijking van lid 2, tweede alinea, tot en met 2013 naar die lidstaat teruggesluisd.

Onverminderd de in artikel 68 geboden mogelijkheden is in dat geval ten minste 10 % van het aan die lidstaat toegekende bedrag beschikbaar voor de in lid 1 bedoelde maatregelen in rogge producerende regio's.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder „graan” verstaan, de in bijlage V opgenomen producten.

4. Het resterende bedrag dat voortvloeit uit de toepassing van artikel 7, lid 1, en de bedragen die voortvloeien uit de toepassing van artikel 7, lid 2, worden volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure toegewezen aan de lidstaat waar de betrokken bedragen zijn gegenereerd. Dit bedrag wordt gebruikt overeenkomstig artikel 69, lid 5 bis, van Verordening (EG) nr. 1698/2005.

Artikel 10

Bijzondere voorschriften voor de modulatie in de nieuwe lidstaten

1. Artikel 7 is op landbouwers in een nieuwe lidstaat in een bepaald kalenderjaar slechts van toepassing indien het krachtens artikel 121 in die lidstaat en voor dat bepaalde kalenderjaar geldende niveau van de rechtstreekse betalingen minstens even hoog ligt als het niveau in de andere dan de nieuwe lidstaten, rekening houdend met op grond van artikel 7, lid 1, toegepaste verlagingen.

2. Indien artikel 7 van toepassing is op landbouwers in een nieuwe lidstaat, mag het op grond van artikel 7, lid 1, geldende percentage niet meer bedragen dan het verschil tussen het krachtens artikel 121 voor die lidstaat geldende niveau van de rechtstreekse betalingen en het niveau in de andere dan de nieuwe lidstaten, rekening houdend met op grond van artikel 7, lid 1, toegepaste verlagingen.

3. Het bedrag dat voortvloeit uit de toepassing van artikel 7, leden 1 en 2, wordt volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure toegewezen aan de nieuwe lidstaat waar de overeenkomstige bedragen zijn gegenereerd. Dit bedrag wordt gebruikt overeenkomstig artikel 69, lid 5 bis, van Verordening (EG) nr. 1698/2005.

Artikel 11

Financiële discipline

1. Om ervoor te zorgen dat de bedragen ter financiering van de marktuitgaven en de rechtstreekse betalingen in het kader van het GLB, die momenteel onder bijlage I, rubriek 2, van het Interinstitutioneel Akkoord tussen het Europees Parlement, de

Raad en de Commissie betreffende de begrotingsdiscipline en een goed financieel beheer ⁽¹⁾ vallen, de jaarlijkse maxima die zijn vastgesteld in Besluit 2002/929/EG van de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van 18 november 2002 betreffende de conclusies van de Europese Raad van Brussel van 24 en 25 oktober 2002 ⁽²⁾ niet overschrijden, wordt een aanpassing van de rechtstreekse betalingen vastgesteld wanneer de voor een gegeven begrotingsjaar geldende ramingen voor de financiering van de bovenbedoelde maatregelen in het kader van rubriek 2, vermeerderd met de in de artikelen 134 en 135 van de onderhavige verordening vastgestelde bedragen en vóór toepassing van de in de artikelen 7 en 10 van de onderhavige verordening en artikel 1, lid 1, van Verordening (EG) nr. 378/2007 bedoelde modulatie, erop wijzen dat het bovenbedoelde toepasselijk jaarmaximum, behoudens een ondermarge van 300 000 000 EUR, zal worden overschreden.

2. Op basis van een voorstel dat de Commissie indient uiterlijk op 31 maart van het kalenderjaar waarop de in lid 1 bedoelde aanpassingen van toepassing zijn, stelt de Raad deze aanpassingen vast uiterlijk op 30 juni van het zelfde kalenderjaar.

3. In het kader van de toepassing van de in artikel 121 vastgestelde toenameregeling op alle in de nieuwe lidstaten toegekende rechtstreekse betalingen, is lid 1 van dit artikel voor de nieuwe lidstaten pas van toepassing vanaf het kalenderjaar waarvoor het in de nieuwe lidstaten geldende niveau van de rechtstreekse betalingen ten minste gelijk is aan het niveau van die betalingen dat dan geldt in de andere lidstaten dan de nieuwe lidstaten.

HOOFDSTUK 3

Bedrijfsadviseringssysteem

Artikel 12

Bedrijfsadviseringssysteem

1. De lidstaten zetten een systeem op voor de advisering van de landbouwers over grond- en bedrijfsbeheer (hierna het „bedrijfsadviseringssysteem” genoemd), dat wordt beheerd door één of meer aangewezen autoriteiten of door particuliere instanties.

2. Het bedrijfsadviseringssysteem heeft ten minste betrekking op de uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen en de goede landbouw- en milieuconditie als bedoeld in hoofdstuk 1.

3. Landbouwers kunnen op vrijwillige basis aan het bedrijfsadviseringssysteem deelnemen.

De lidstaten kunnen op grond van objectieve criteria bepalen welke categorieën landbouwers, in welke rangorde, toegang tot het bedrijfsadviseringssysteem krijgen.

⁽¹⁾ PB C 139 van 14.6.2006, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 323 van 28.11.2002, blz. 48.

4. Uiterlijk op 31 december 2010 dient de Commissie bij de Raad een verslag in over de toepassing van het bedrijfsadviesringssysteem, indien nodig vergezeld van passende voorstellen.

Artikel 13

Verplichtingen van de aangewezen autoriteiten en de particuliere instanties

Onverminderd de nationale wetgeving inzake toegang tot documenten zorgen de lidstaten ervoor dat de in artikel 12, lid 1, bedoelde aangewezen autoriteiten en particuliere instanties geen bij hun adviseringsactiviteit verkregen persoonlijke of individuele informatie en gegevens meedelen aan andere personen dan de landbouwer die het betrokken bedrijf beheert, met uitzondering van bij hun activiteit geconstateerde onregelmatigheden of inbreuken die vallen onder een in communautair of nationaal recht vastgestelde verplichting om een overheidsorgaan te informeren, in het bijzonder in het geval van strafbare feiten.

HOOFDSTUK 4

Geïntegreerd beheers- en controlesysteem

Artikel 14

Werkingsfeer

Elke lidstaat zet een geïntegreerd beheers- en controlesysteem op (hierna het „geïntegreerd systeem” genoemd).

Het geïntegreerd systeem is van toepassing op de in bijlage I vermelde steunregelingen.

Voor zover nodig, is het ook van toepassing op het beheer en de controle inzake de in de hoofdstukken 1 en 2 vastgestelde voorschriften.

Artikel 15

Onderdelen van het geïntegreerd systeem

1. Het geïntegreerd systeem omvat de volgende onderdelen:
 - a) een geautomatiseerde gegevensbank;
 - b) een systeem voor de identificatie van de landbouwpercelen;
 - c) een systeem voor de identificatie en de registratie van de toeslagrechten
 - d) steunaanvragen;
 - e) een geïntegreerd controlesysteem;
 - f) één enkel systeem om de identiteit te registreren van elke landbouwer die een steunaanvraag indient.
2. Wanneer de artikelen 52 en 53 van de onderhavige verordening van toepassing zijn, omvat het geïntegreerd systeem een systeem voor de identificatie en de registratie van dieren dat is opgezet overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1760/2000 en Verordening (EG) nr. 21/2004.
3. De lidstaten kunnen in het systeem voor de identificatie van de landbouwpercelen een geografisch informatiesysteem voor de olijventeelt opnemen.

Artikel 16

Geautomatiseerde gegevensbank

1. In de geautomatiseerde gegevensbank worden voor elk landbouwbedrijf de gegevens uit de steunaanvragen opgenomen.

Deze gegevensbank moet met name de mogelijkheid bieden om via de bevoegde autoriteit van de lidstaat de gegevens betreffende de kalenderjaren en/of verkoopseizoenen vanaf 2000 te raadplegen. De gegevensbank moet ook de mogelijkheid bieden om de gegevens betreffende de laatste vier kalenderjaren rechtstreeks en onmiddellijk te raadplegen.

2. De lidstaten kunnen gedecentraliseerde gegevensbanken opzetten op voorwaarde dat deze gegevensbanken en de administratieve procedures om de gegevens vast te leggen en te raadplegen, op het hele grondgebied van de lidstaat homogeen van opzet zijn en onderling compatibel zijn om kruiscontroles mogelijk te maken.

Artikel 17

Systeem voor de identificatie van de landbouwpercelen

Het systeem voor de identificatie van de landbouwpercelen wordt opgezet op basis van kaarten of kadastrale documenten of andere cartografische gegevens. Daarbij wordt gebruikgemaakt van technieken op basis van een geautomatiseerd geografisch informatiesysteem, bij voorkeur inclusief orthobeelden van lucht- of satellietopnamen, met een homogene norm die een precisie waarborgt die ten minste overeenkomt met die van kaarten op schaal 1:10000.

Artikel 18

Systeem voor de identificatie en de registratie van de toeslagrechten

1. Er wordt een systeem voor de identificatie en de registratie van de toeslagrechten opgezet zodanig dat het verificatie van de toeslagrechten en kruiscontroles door vergelijking met de steunaanvragen en door vergelijking met het systeem voor de identificatie van de landbouwpercelen mogelijk maakt.
2. Het in lid 1 bedoelde systeem moet de mogelijkheid bieden om via de bevoegde autoriteit van de lidstaat de gegevens betreffende ten minste de laatste vier opeenvolgende kalenderjaren rechtstreeks en onmiddellijk te raadplegen.

Artikel 19

Steunaanvragen

1. Een landbouwer dient elk jaar een aanvraag voor rechtstreekse betalingen in waarin, voor zover van toepassing, worden vermeld:
 - a) alle landbouwpercelen op het bedrijf en, bij toepassing van artikel 15, lid 3, door de lidstaat, het aantal olijfbomen en de standplaats ervan in het perceel,

- b) de voor activering aangegeven toeslagrechten,
- c) alle andere bij de onderhavige verordening of door de betrokken lidstaat voorgeschreven gegevens.

2. De lidstaten verstrekken, onder meer met gebruikmaking van elektronische hulpmiddelen, vooraf opgestelde formulieren die zijn gebaseerd op de in het voorgaande jaar geconstateerde oppervlakten, en grafisch materiaal dat de ligging van die oppervlakten en, in voorkomend geval, de standplaats van olijfbomen aangeeft. Een lidstaat kan besluiten dat in de steunaanvraag alleen de veranderingen ten opzichte van de in het voorgaande jaar ingediende steunaanvraag hoeven te worden opgegeven.

3. Een lidstaat kan besluiten dat één en dezelfde steunaanvraag betrekking heeft op verscheidene of alle in bijlage I vermelde steunregelingen of andere steunregelingen.

Artikel 20

Verificatie van de voorwaarden voor subsidiabiliteit

1. De lidstaten voeren administratieve controles van de steunaanvragen uit om de subsidiabiliteitsvoorwaarden van de steun te verifiëren.
2. De administratieve controles worden aangevuld met een op verificatie van de subsidiabiliteit van de steun gericht systeem van controles ter plaatse. Hiertoe stellen de lidstaten een steekproefplan op voor de landbouwbedrijven.

De lidstaten kunnen teledetectietechnieken en GNSS-technieken (Global Navigation Satellite System — wereldwijd satellietnavigatiesysteem) gebruiken als middel om inspecties ter plaatse van landbouwpercelen uit te voeren.

3. Elke lidstaat wijst een autoriteit aan die verantwoordelijk is voor de coördinatie van de bij dit hoofdstuk voorgeschreven controles en inspecties.

Wanneer een lidstaat een regeling treft om sommige aspecten van de op grond van dit hoofdstuk te verrichten werkzaamheden op te dragen aan gespecialiseerde instellingen of bedrijven, dient de aangewezen autoriteit de controle over en de verantwoordelijkheid voor de betrokken werkzaamheden te behouden.

Artikel 21

Verlagingen en uitsluitingen bij niet-naleving van de subsidiabiliteitsvoorschriften

1. Onverminderd elke in artikel 23 bedoelde verlaging en uitsluiting, worden, wanneer een landbouwer niet blijkt te voldoen aan de subsidiabiliteitsvoorwaarden voor de toekenning van de steun waarin de onderhavige verordening voorziet, op de toegekende of toe te kennen betaling of het deel daarvan waarvoor aan de subsidiabiliteitsvoorwaarden is voldaan, de verlagingen en uitsluitingen toegepast die volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure worden vastgesteld.

2. Het verlagingpercentage staat in verhouding tot de ernst, de omvang, het permanente karakter en de herhaling van de geconstateerde niet-naleving en kan gaan tot volledige uitsluiting van één of meer steunregelingen voor één of meer kalenderjaren.

Artikel 22

Controles op de naleving van de randvoorwaarden

1. De lidstaten verrichten inspecties ter plaatse, om na te gaan of een landbouwer de in hoofdstuk 1 bedoelde verplichtingen nakomt.
2. De lidstaten kunnen gebruik maken van hun bestaande beheers- en controlesystemen om erop toe te zien dat de uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen en de eisen inzake goede landbouw- en milieuconditie worden nageleefd.

Deze systemen, en met name het overeenkomstig Richtlijn 2008/71/EEG van 15 juli 2008 met betrekking tot de identificatie en de registratie van varkens⁽¹⁾, Verordening (EG) nr. 1760/2000 en Verordening (EG) nr. 21/2004 opgezette systeem voor de identificatie en de registratie van dieren, moeten compatibel zijn met het in artikel 26, lid 1, van de onderhavige verordening bedoelde geïntegreerd systeem.

Artikel 23

Verlaging of uitsluiting van betalingen bij niet-naleving van de voorschriften inzake de randvoorwaarden

1. Wanneer de uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen of de eisen inzake goede landbouw- en milieuconditie op om het even welk moment in een bepaald kalenderjaar (hierna het „betrokken kalenderjaar” genoemd) niet worden nageleefd tengevolge van een handelen of nalaten dat rechtstreeks kan worden toegeschreven aan de landbouwer die de steunaanvraag in het betrokken kalenderjaar heeft ingediend, wordt het totaalbedrag van de rechtstreekse betalingen die na toepassing van de artikelen 7, 10 en 11 aan die landbouwer worden of moeten worden toegekend, verlaagd of uitgesloten overeenkomstig de op grond van artikel 24 vastgestelde uitvoeringsbepalingen.

De eerste alinea is tevens van toepassing wanneer de betrokken niet-naleving het gevolg is van een handelen of nalaten dat rechtstreeks kan worden toegeschreven aan de persoon aan wie of door wie de landbouwgrond was overgedragen.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder „overdracht” verstaan enigerlei soort transactie op grond waarvan de cedent de beschikking over de landbouwgrond verliest.

In afwijking van de tweede alinea, wordt vanaf 2010, indien de persoon aan wie het handelen of nalaten rechtstreeks kan worden toegeschreven, een steunaanvraag in het betrokken kalenderjaar heeft ingediend, de vermindering of de uitsluiting toegepast op de aan die persoon toegekende of toe te kennen totale betalingen aan rechtstreekse betalingen.

⁽¹⁾ PB L 213 van 8.8.2008, blz. 31.

2. Onverminderd lid 1 en overeenkomstig de voorwaarden zoals vastgesteld in de in artikel 24, lid 1, van de onderhavige verordening bedoelde uitvoeringsbepalingen, kunnen de lidstaten besluiten geen verlaging of uitsluiting toe te passen, indien die verlaging of uitsluiting ten hoogste 100 EUR per landbouwer en per kalenderjaar bedraagt.

Indien een lidstaat besluit gebruik te maken van de in de eerste alinea geboden mogelijkheid, neemt de bevoegde autoriteit het volgende jaar de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de landbouwer de betrokken geconstateerde niet-naleving corrigeert. De constatering van de niet-naleving en de verplichting corrigerende actie te ondernemen worden de landbouwer meegedeeld.

Artikel 24

Uitvoeringsbepalingen met betrekking tot verlagingen of uitsluitingen van betalingen bij niet-naleving van de voorschriften inzake de randvoorwaarden

1. Volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure worden uitvoeringsbepalingen betreffende de in artikel 23 bedoelde verlagingen en uitsluitingen vastgesteld. Daarbij wordt rekening gehouden met de ernst, de omvang, het permanente karakter en de herhaling van de geconstateerde niet-naleving en met de in de leden 2, 3 en 4 vastgestelde criteria.

2. Bij nalatigheid bedraagt het verlagingspercentage niet meer dan 5 % en bij herhaalde niet-naleving niet meer dan 15 %.

In naar behoren gemotiveerde gevallen kunnen de lidstaten besluiten dat geen verlaging wordt toegepast wanneer een geval van niet-naleving, gelet op de ernst, de omvang en het permanente karakter ervan, als van gering belang moet worden beschouwd. Gevallen van niet-naleving die een rechtstreeks gevaar voor de volksgezondheid of de gezondheid van dieren vormen, worden evenwel niet als van gering belang beschouwd.

Tenzij de landbouwer onmiddellijk corrigerende actie heeft ondernomen waarmee een einde wordt gemaakt aan de geconstateerde niet-naleving, treft de bevoegde autoriteit de vereiste maatregelen, welke in voorkomend geval kunnen worden beperkt tot een administratieve controle, om ervoor te zorgen dat de landbouwer de geconstateerde niet-naleving corrigeert. De constatering van geringe niet-naleving en de verplichting corrigerende actie te ondernemen worden de landbouwer meegedeeld.

3. In geval van opzettelijke niet-naleving mag het verlagingspercentage in principe niet lager zijn 20 % en kan het tot de volledige uitsluiting van één of meer steunregelingen gaan en voor één of meer kalenderjaren gelden.

4. Het totale bedrag van verlagingen en uitsluitingen voor één kalenderjaar kan niet meer belopen dan het totaalbedrag zoals bedoeld in artikel 23, lid 1.

Artikel 25

Uit de toepassing van de randvoorwaarden voortvloeiende bedragen

De bedragen die voortvloeien uit de bij niet-naleving van hoofdstuk 1 toegepaste verlagingen en uitsluitingen worden aan het ELGF gecrediteerd. De lidstaten mogen 25 % van die bedragen behouden.

Artikel 26

Compatibiliteit van steunregelingen met het geïntegreerd systeem

1. Voor de toepassing van de in bijlage VI vermelde steunregelingen zorgen de lidstaten ervoor dat de voor die regelingen toegepaste beheers- en controleprocedures op de volgende punten compatibel zijn met het geïntegreerd systeem:

- de geautomatiseerde gegevensbank,
- de systemen voor de identificatie van de landbouwpercelen,
- de administratieve controles.

Hiertoe worden de gegevensbank, de systemen en de controles, bedoeld onder a), b) en c) zo opgezet dat zij geschikt zijn om zonder problemen of conflicten samen te functioneren of onderling gegevens uit te wisselen.

2. Voor de toepassing van andere dan de in bijlage VI opgenomen communautaire of nationale steunregelingen kunnen de lidstaten één of meer onderdelen van het geïntegreerd systeem opnemen in hun beheers- en controleprocedures.

Artikel 27

Informatieverstrekking en controle

1. De Commissie wordt regelmatig geïnformeerd over de toepassing van het geïntegreerd systeem.

Zij organiseert gedachtewisselingen over dit onderwerp met de lidstaten.

2. Na de betrokken bevoegde autoriteiten tijdig te hebben geïnformeerd, kunnen door de Commissie aangestelde gemachtigde vertegenwoordigers overeenkomstig artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1290/2005:

- elk onderzoek of elke controle verrichten met betrekking tot de maatregelen die zijn genomen om het geïntegreerd systeem op te zetten en uit te voeren;
- controles verrichten bij de in artikel 20, lid 3, bedoelde gespecialiseerde instellingen en bedrijven.

3. Onverminderd de verantwoordelijkheden van de lidstaten voor de uitvoering en toepassing van het geïntegreerd systeem, kan de Commissie de hulp van gespecialiseerde instanties of personen inroepen om het opzetten van, het toezicht op en het gebruik van het geïntegreerd systeem te vergemakkelijken, en met name om de bevoegde autoriteiten van de lidstaten desgewenst technische adviezen te verstrekken.

HOOFDSTUK 5

Andere algemene bepalingen*Artikel 28***Minimumvereisten voor het ontvangen van rechtstreekse betalingen**

1. Met ingang van 2010 kennen de lidstaten in de volgende gevallen geen rechtstreekse betalingen toe aan een landbouwer:

- a) indien het totaalbedrag van de in een bepaald kalenderjaar aangevraagde of toe te kennen rechtstreekse betalingen vóór toepassing van de in de artikelen 21 en 23 vastgestelde verlagingen en uitsluitingen lager is dan 100 EUR, of
- b) indien het subsidiabele areaal van het bedrijf waarvoor rechtstreekse betalingen worden aangevraagd of moeten worden toegekend vóór de in artikel 21 bedoelde verlagingen en uitsluitingen minder dan één hectare bedraagt.

De lidstaten kunnen, om rekening te houden met de structuur van hun landbouweconomie, de in de punten a) en b) bedoelde drempels aanpassen binnen de in bijlage VII vastgestelde limieten.

Voor landbouwers die over de in artikel 44, lid 1, bedoelde bijzondere toeslagrechten beschikken, is alleen de onder a) bedoelde voorwaarde van toepassing.

De betrokken lidstaten kunnen besluiten dit lid niet toe te passen in de Franse overzeese departementen, op de Azoren en Madeira, op de Canarische Eilanden en op de eilanden in de Egeïsche Zee.

Indien het betaalde bedrag wordt verlaagd ten gevolge van een geleidelijke invoering van rechtstreekse betalingen overeenkomstig artikel 121 van de onderhavige verordening, bijlage VII, of punt K, van Verordening (EG) nr. 1782/2003, of bijlage IX, punt C, van de onderhavige verordening wordt het aangevraagde of toe te kennen bedrag berekend op basis van het definitieve bedrag van de door de landbouwer te ontvangen steun.

2. Met ingang van 2010 kunnen de lidstaten objectieve en niet-discriminerende criteria opstellen om ervoor te zorgen dat er geen rechtstreekse betalingen worden verstrekt aan een natuurlijke of rechtspersoon:

- a) wiens landbouwactiviteiten slechts een onaanzienlijk deel uitmaken van zijn totale economische activiteiten of
- b) wiens voornaamste bedrijfs- of ondernemingsdoel niet de uitoefening van een landbouwactiviteit is.

3. Toeslagrechten die op grond van lid 1 of lid 2 gedurende twee opeenvolgende jaren geen recht op betalingen geven, worden toegevoegd aan de nationale reserve.

*Artikel 29***Betaling**

1. Tenzij in de onderhavige verordening anders is bepaald, worden de betalingen op grond van de in bijlage I genoemde steunregelingen volledig aan de begunstigden uitgekeerd.

2. De betalingen worden in maximaal twee tranches per jaar uitgekeerd binnen de periode van 1 december tot en met 30 juni van het volgende kalenderjaar.

3. Betalingen op grond van de in bijlage I vermelde steunregelingen worden pas verricht nadat de lidstaat op grond van artikel 20 de subsidiabiliteitsvoorwaarden heeft getoetst.

4. In afwijking van lid 2 en volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure kan de Commissie

- a) voorzien in voorschotten;
- b) de lidstaten machtigen om, onder voorbehoud van de begrotings situatie, vóór 1 december in regio's waar de landbouwers zich als gevolg van uitzonderlijke omstandigheden voor ernstige financiële moeilijkheden geplaagd zien, voorschotten uit te betalen:

i) tot 50 % van de betalingen

of

ii) tot 80 % van de betalingen indien er reeds is voorzien in voorschotten.

*Artikel 30***Misleiding**

Onverminderd bijzondere bepalingen in afzonderlijke steunregelingen, wordt niet uitbetaald aan begunstigden van wie vaststaat dat zij de voorwaarden voor de uitbetaling kunstmatig hebben gecreëerd om een voordeel te verkrijgen dat in strijd is met de doelstellingen van de betrokken steunregeling.

*Artikel 31***Overmacht en uitzonderlijke omstandigheden**

Voor de toepassing van de onderhavige verordening worden overmacht en uitzonderlijke omstandigheden door de bevoegde autoriteit erkend in gevallen als:

- a) het overlijden van de landbouwer;
- b) langdurige arbeidsongeschiktheid van de landbouwer;
- c) een ernstige natuurramp die het landbouwareaal van het bedrijf in ernstige mate heeft aangetast;
- d) het door een ongeluk tenietgaan van veehouderijgebouwen van het bedrijf;
- e) een epizoötie die de gehele veestapel van de landbouwer of een deel ervan heeft getroffen.

Artikel 32

Evaluatie

De in bijlage I vermelde steunregelingen zijn van toepassing onverminderd de mogelijkheid deze op elk tijdstip in het licht van de economische ontwikkelingen en de begrotingssituatie te herzien.

TITEL III

BEDRIJFSTOESLAGREGELING

HOOFDSTUK 1

Algemene tenuitvoerlegging

Artikel 33

Toeslagrechten

1. In het kader van de bedrijfstoelageregeling wordt steun beschikbaar gesteld voor landbouwers die:

- a) beschikken over toeslagrechten die zij overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1782/2003 hebben verkregen;
- b) op grond van de onderhavige verordening toeslagrechten verwerven:
 - i) via overdracht,
 - ii) uit de nationale reserve,
 - iii) krachtens bijlage IX,
 - iv) krachtens artikel 47, lid 2, artikel 59, artikel 64, lid 2, derde alinea, artikel 65 en artikel 68, lid 4, punt c).

2. Voor de toepassing van artikel 47, lid 2, artikel 57, lid 6, artikel 64, lid 2, en artikel 66 wordt een landbouwer geacht over toeslagrechten te beschikken indien er toeslagrechten aan hem zijn toegewezen of definitief zijn overgedragen.

3. Voor de overeenkomstig artikel 53, lid 2, artikel 63, lid 2, en artikel 71, punt j), van Verordening (EG) nr. 1782/2003 vastgestelde braakleggingstoelagerechten gelden vorige braakleggingsverplichtingen niet.

Artikel 34

Activering van toeslagrechten per subsidiabele hectare

1. De steun in het kader van de bedrijfstoelageregeling wordt aan landbouwers toegekend na activering van een toeslagrecht per subsidiabele hectare. Elk geactiveerd toeslagrecht geeft recht op betaling van het in het kader van dat toeslagrecht vastgestelde bedrag.

2. Voor de toepassing van deze titel wordt onder „subsidiabele hectare” verstaan:

- a) om het even welke landbouwgrond van het bedrijf, en grond beplant met hakhout met een korte omlooptijd (GN-code

ex 0602 90 41), die wordt gebruikt voor een landbouwactiviteit of die, indien de grond ook voor niet-landbouwactiviteiten gebruikt, overwegend voor landbouwactiviteiten wordt gebruikt, en

- b) om het even welke grond die in 2008 recht gaf op betalingen uit hoofde van de bedrijfstoelageregeling of de regeling inzake een enkele areaalbetaling en die
 - i) niet langer voldoet aan de subsidiabiliteitsdefinitie als gevolg van de uitvoering van Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand⁽¹⁾ en Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna⁽²⁾ en van Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid⁽³⁾, of
 - ii) voor de looptijd van de toepasselijke verbintenis van de individuele landbouwer wordt bebost op grond van artikel 31 van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 27 mei 1999 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL)⁽⁴⁾, of artikel 43 van Verordening (EG) nr. 1698/2005 of een nationale regeling waarvan de voorwaarden stroken met artikel 43, leden 1, 2 en 3 van genoemde verordening.
 - iii) voor de looptijd van de toepasselijke verbintenis van de individuele landbouwer braakgelegd is krachtens de artikelen 22 tot en met 24 van Verordening (EG) nr. 1257/1999 of krachtens artikel 39 van Verordening (EG) nr. 1698/2005.

De Commissie stelt volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure uitvoeringsbepalingen vast inzake het gebruik van subsidiabele hectaren voor niet-landbouwactiviteiten.

Behalve in geval van overmacht of in uitzonderlijke omstandigheden moeten de betrokken hectaren op om het even welk moment in een kalenderjaar aan de subsidiabiliteitsvoorwaarde voldoen.

Artikel 35

Aangifte van subsidiabele hectaren

1. De landbouwer geeft aan welke percelen overeenstemmen met de subsidiabele hectaren die met een toeslagrecht gepaard gaan. Behalve in gevallen van overmacht of in uitzonderlijke omstandigheden moeten deze percelen ter beschikking van de landbouwer staan op een door de lidstaat vastgesteld tijdstip, maar niet later dan de in die lidstaat vastgestelde datum voor wijziging van de steunaanvraag.

⁽¹⁾ PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

⁽³⁾ PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 80.

2. De lidstaten kunnen, in naar behoren gemotiveerde gevallen, de landbouwer toestaan zijn aangifte te wijzigen op voorwaarde dat hij het aantal hectares in acht neemt dat overeenstemt met zijn toeslagrechten en de voorwaarden in acht neemt die worden gesteld aan de betaling voor het betrokken areaal.

Artikel 36

Wijziging van de toeslagrechten

De toeslagrechten per hectare worden niet gewijzigd, tenzij in de onderhavige verordening anders is bepaald.

De Commissie stelt volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure uitvoeringsbepalingen vast inzake de wijziging, met ingang van 2010, van toeslagrechten en met name delen van toeslagrechten.

Artikel 37

Meervoudige aanvragen

De met het aantal subsidiabele hectaren overeenkomende oppervlakte waarvoor een aanvraag voor een bedrijfstoelage wordt ingediend, kan het voorwerp zijn van een aanvraag voor enig andere rechtstreekse betaling, alsmede voor iedere andere steun die niet onder de onderhavige verordening valt, tenzij in de onderhavige verordening anders is bepaald.

Artikel 38

Gebruik van grond in het kader van de uitgestelde integratie van de sector groenten en fruit

Wanneer een lidstaat heeft besloten gebruik te maken van de in artikel 51, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 vastgestelde optie (hierna „uitgestelde integratie” genoemd), zijn de percelen in de regio's waarop dat besluit van toepassing is, tot uiterlijk 31 december 2010 niet subsidiabel indien deze percelen worden gebruikt voor:

- a) de productie van groenten en fruit,
- b) de productie van consumptieaardappelen, of
- c) kwekerijproducten.

In het kader van de in de eerste alinea bedoelde uitgestelde integratie kunnen de lidstaten besluiten secundaire teelten toe te laten op de subsidiabele hectaren gedurende een periode van ten hoogste drie maanden die elk jaar op 15 augustus begint. Op verzoek van een lidstaat kan deze datum volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure echter worden gewijzigd voor gebieden waar granen gewoonlijk eerder worden geoogst wegens klimaatredenen.

Artikel 39

Gebruik van grond voor de productie van hennep

1. Voor de productie van hennep gebruikte arealen zijn slechts subsidiabel wanneer het gehalte aan tetrahydrocanna-

binol van de gebruikte rassen maximaal 0,2 % bedraagt. De lidstaten voeren een systeem in voor het controleren van het gehalte aan tetrahydrocannabinol van de geteelde gewassen op ten minste 30 % van de henneparealen. Indien een lidstaat voor deze teelt een systeem van voorafgaande vergunningen invoert, geldt echter een minimum van 20 %.

2. Volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure wordt het toekennen van betalingen afhankelijk gesteld van het gebruik van gecertificeerd zaad van bepaalde rassen.

Artikel 40

Nationale maxima

1. De totale waarde van alle toegewezen toeslagrechten en van de overeenkomstig artikel 51, lid 2, en artikel 69, lid 3, van de onderhavige verordening of, voor 2009, overeenkomstig artikel 64, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 vastgestelde maxima mag voor elke lidstaat en voor elk jaar niet hoger zijn dan het in bijlage VIII van de onderhavige verordening vastgestelde overeenkomstige nationale maximum.

Indien toeslagrechten worden toegewezen aan wijnbouwers, past de Commissie, rekening houdend met de meest recente gegevens die haar overeenkomstig artikel 9 en artikel 102, lid 6, van Verordening (EG) nr. 479/2008 van de Raad van 29 april 2008 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt (*) door de lidstaten ter beschikking worden gesteld, de in bijlage VIII bij de onderhavige verordening vastgestelde nationale maxima aan volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure. Uiterlijk op 1 december van het jaar dat voorafgaat aan de aanpassing van de nationale maxima, stellen de lidstaten de Commissie in kennis van het regionale gemiddelde van de bedragen van de in bijlage IX, punt B, van de onderhavige verordening bedoelde toeslagrechten.

2. Zo nodig past de lidstaat een lineaire verlaging op het bedrag van de toeslagrechten toe om de naleving van het in bijlage VIII vastgestelde maximum te garanderen.

Artikel 41

Nationale reserve

1. Elke lidstaat beheert een nationale reserve waarin het verschil wordt opgenomen tussen:

- a) de in bijlage VIII van de onderhavige verordening vastgestelde nationale maxima; en
- b) het totaalbedrag van alle toegewezen toeslagrechten en de overeenkomstig artikel 51, lid 2, en artikel 69, lid 3, van de onderhavige verordening of, voor 2009, overeenkomstig artikel 64, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 vastgestelde maxima.

(*) PB L 148 van 6.6.2008, blz. 1.

2. De lidstaten kunnen de nationale reserve gebruiken om op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentievervalsingen worden vermeden, bij voorrang toeslagrechten toe te wijzen aan landbouwers die met hun landbouwactiviteiten beginnen.

3. Lidstaten die artikel 68, lid 1, punt c), niet toepassen, kunnen de nationale reserve gebruiken om op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentievervalsingen worden vermeden, toeslagrechten vast te stellen voor landbouwers in gebieden waar aan een of andere vorm van overheidssteun gekoppelde herstructurerings- en ontwikkelingsprogramma's lopen om te voorkomen dat het land wordt verlaten en/of om landbouwers te compenseren voor specifieke nadelen in die gebieden.

4. De nieuwe lidstaten gebruiken de nationale reserve om, op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentievervalsingen worden voorkomen, toeslagrechten toe te wijzen aan landbouwers die zich in een bijzondere, door de Commissie volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure te omschrijven situatie bevinden.

5. In het kader van de toepassing van dit artikel kunnen de lidstaten het eenheidsbedrag van de toeslagrechten en/of het aantal aan landbouwers toegewezen toeslagrechten verhogen.

Artikel 42

Ongebruikte toeslagrechten

Toeslagrechten die gedurende twee jaar niet zijn geactiveerd overeenkomstig artikel 34, worden toegevoegd aan de nationale reserve, behalve in gevallen van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden. Voor 2009 worden toeslagrechten die gedurende het tweejarige tijdvak 2007-2008 niet geactiveerd waren echter niet aan de nationale reserve toegevoegd indien zij in 2006 geactiveerd waren; voor 2010 worden toeslagrechten die gedurende het tweejarige tijdvak 2008-2009 niet zijn geactiveerd niet aan de nationale reserve toegevoegd indien zij in 2007 geactiveerd waren.

Artikel 43

Overdracht van toeslagrechten

1. Toeslagrechten kunnen uitsluitend worden overgedragen aan een landbouwer die in dezelfde lidstaat is gevestigd, behalve in het geval van overdracht door feitelijke of verwachte vererving.

Zelfs in het geval van overdracht door feitelijke of verwachte vererving mogen de toeslagrechten evenwel uitsluitend worden gebruikt in de lidstaat waar de toeslagrechten zijn vastgesteld.

Een lidstaat kan besluiten dat toeslagrechten alleen binnen eenzelfde regio mogen worden overgedragen of gebruikt.

2. Toeslagrechten kunnen worden overgedragen door verkoop of elke andere vorm van definitieve overdracht met of zonder grond. Verhuur of soortgelijke transacties zijn daarentegen slechts toegestaan indien de overdracht van de toeslagrechten gepaard gaat met de overdracht van een overeenkomstig aantal subsidiabele hectaren.

3. Indien toeslagrechten worden verkocht, met of zonder land, kunnen de lidstaten, met inachtneming van de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht, besluiten dat een deel van de verkochte toeslagrechten aan de nationale reserve wordt toegevoegd of dat het eenheidsbedrag van de toeslagrechten wordt verlaagd ten behoeve van de nationale reserve, op basis van door de Commissie volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure vast te stellen criteria.

Artikel 44

Voorwaarden voor bijzondere toeslagrechten

1. Tenzij in de onderhavige verordening anders is bepaald, gelden voor toeslagrechten die zijn vastgesteld op grond van titel III, hoofdstuk 3, afdeling 2, en artikel 71 quaterdecies van Verordening (EG) nr. 1782/2003, en op grond van artikel 60 en artikel 65, vierde alinea, van de onderhavige verordening, hierna „bijzondere toeslagrechten” genoemd, de voorwaarden van de leden 2 en 3 van het onderhavige artikel.

2. In afwijking van artikel 34, lid 1, wordt een landbouwer die over bijzondere toeslagrechten beschikt, door de lidstaat gemachtigd om af te wijken van de verplichting zijn toeslagrechten te activeren op basis van een overeenkomstig aantal subsidiabele hectaren, op voorwaarde dat deze landbouwer ten minste:

- a) 50 % van de tijdens de in Verordening (EG) nr. 1782/2003 bedoelde referentieperiode uitgeoefende en in grootvee-eenheden (GVE) uitgedrukte landbouwactiviteiten behoudt of,
- b) in het geval van de op grond van artikel 60 vastgestelde bijzondere toeslagrechten, 50 % van de vóór de overgang naar de bedrijfstoelageregeling uitgeoefende en in grootvee-eenheden (GVE) uitgedrukte landbouwactiviteiten behoudt of,
- c) in het geval van artikel 65, 50 % van de gedurende de toepassing van de artikelen 67 en 68 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 uitgeoefende landbouwactiviteiten, uitgedrukt in GVE, behoudt.

Een landbouwer die bijzondere toeslagrechten toegewezen heeft gekregen op grond van zowel Verordening (EG) nr. 1782/2003 als de onderhavige verordening, is evenwel verplicht om ten minste 50 % van de hoogste van de in de eerste alinea bedoelde activiteitsgraden te behouden.

De in de eerste alinea vastgestelde voorwaarde is niet van toepassing op Malta.

3. Bij overdracht van de bijzondere toeslagrechten in 2009, 2010 en 2011 kan de overnemer alleen voor de in lid 2 vastgestelde afwijking in aanmerking komen, indien alle bijzondere toeslagrechten worden overgedragen. Met ingang van 2012 komt de overnemer niet in aanmerking voor de afwijking, tenzij in geval van feitelijke of verwachte vererving.

De eerste alinea is niet van toepassing op Malta.

Artikel 45

Herziening van de toeslagrechten

1. In gemotiveerde gevallen kunnen de lidstaten die de bedrijfstoelageregeling op grond van titel III, de hoofdstukken 1 tot en met 4, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 hebben ingevoerd met inachtneming van de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht, besluiten om in of na 2010 de bedragen van de toeslagrechten dichter bij elkaar te brengen.

Om vanaf 2010 te gelden, moet het besluit uiterlijk op 1 augustus 2009 genomen zijn. In alle andere gevallen moet het uiterlijk op 1 augustus 2010 genomen zijn.

2. Voor de toepassing van de eerste alinea van lid 1 kunnen jaarlijks de toeslagrechten geleidelijk worden gewijzigd op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria. Indien de wijziging een vermindering van de waarde van de toeslagrechten tot gevolg heeft, wordt deze wijziging doorgevoerd in ten minste drie vooraf vastgestelde jaarlijkse stappen.

In elk van de in de eerste alinea bedoelde jaarlijkse stappen bedraagt de vermindering van de waarde van de toeslagrechten niet meer dan 50 % van het verschil tussen de oorspronkelijke en de uiteindelijke waarde. Indien de waardevermindering minder dan 10 % van de oorspronkelijke waarde bedraagt, mogen de lidstaten minder dan drie stappen toepassen.

3. De lidstaten kunnen besluiten dit artikel toe te passen:

- a) op het gepaste geografische niveau, dat wordt vastgesteld op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria, zoals hun institutionele of administratieve structuur en/of het agrarische potentieel; of
- b) in de regio die is vastgesteld overeenkomstig artikel 46, lid 2, indien artikel 46, lid 4, wordt toegepast.

HOOFDSTUK 2

Regionale en gedeeltelijke uitvoering

Afdeling 1

Regionale uitvoering

Artikel 46

Regionale toewijzing van het in artikel 40 bedoelde maximum

1. Een lidstaat die de bedrijfstoelageregeling overeenkomstig titel III, hoofdstukken 1 tot en met 4, van Verordening (EG)

nr. 1782/2003 heeft ingevoerd, kan besluiten de bedrijfstoelageregeling in of na 2010 op regionaal niveau toe te passen onder de in deze afdeling vastgestelde voorwaarden.

Om vanaf 2010 te gelden, moet het besluit uiterlijk op 1 augustus 2009 genomen zijn. In alle andere gevallen moet het uiterlijk op 1 augustus 2010 genomen zijn.

2. De lidstaten stellen de regio's vast op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria, zoals hun institutionele of administratieve structuur en het regionale agrarische potentieel.

Lidstaten kunnen hun gehele grondgebied als één regio beschouwen.

3. De lidstaten verdelen het in artikel 40 bedoelde nationale maxima op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria over de regio's. De lidstaten kunnen besluiten dat deze regionale maxima jaarlijks geleidelijk worden gewijzigd in ten hoogste drie vooraf vastgestelde jaarlijkse stappen en op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria, zoals landbouwpotentieel of milieuoverwegingen.

4. Indien een lidstaat die de leden 1, 2 en 3 toepast, besluit artikel 47 niet toe te passen, past hij, voor zover nodig om de toepasselijke regionale maxima na te leven, de waarde van de toeslagrechten in elk van zijn regio's aan. Hiertoe wordt de waarde van de toeslagrechten lineair verlaagd of verhoogd. De totale verlaging van de waarde van de toeslagrechten op grond van dit lid is beperkt tot 10 % van hun oorspronkelijke waarde.

5. Indien een lidstaat besluit zowel artikel 45 als dit artikel toe te passen, wordt met de in lid 4 van het onderhavige artikel bedoelde verlagingen van de waarde van de toeslagrechten rekening gehouden bij de berekening van de in artikel 45, lid 2, vastgestelde grenswaarden.

Artikel 47

Regionalisering van de bedrijfstoelageregeling

1. In naar behoren gemotiveerde gevallen kunnen de lidstaten besluiten niet meer dan 50 % van het op grond van artikel 46 vastgestelde regionale maximum te verdelen over alle landbouwers wier bedrijf in de betrokken regio is gelegen, met inbegrip van landbouwers die niet over toeslagrechten beschikken.

2. De landbouwers ontvangen toeslagrechten waarvan het eenheidsbedrag wordt berekend door het overeenkomstige deel van het op grond van artikel 46 vastgestelde regionale maximum te delen door het aantal subsidiabele hectaren zoals dat op regionaal niveau is vastgesteld.

Het bedrag van deze toeslagrechten wordt verhoogd wanneer een landbouwer voordat dit artikel van toepassing is over toeslagrechten beschikt. Hiertoe wordt het regionale eenheidsbedrag van elk van de toeslagrechten van de betrokken landbouwer verhoogd met een bedrag dat wordt berekend op basis van het totale bedrag van de toeslagrechten waarover de landbouwer op een door de betrokken lidstaat te bepalen datum beschikt. Deze verhogingen worden berekend binnen de grenzen van het resterende deel van het regionale maximum, na toepassing van lid 1.

3. Het aantal toeslagrechten per landbouwer is gelijk aan het aantal hectaren dat hij overeenkomstig artikel 34, lid 2, aangeeft in het jaar van toepassing van de bedrijfstoelageregeling op regionaal niveau, bedoeld in artikel 46, lid 1, behalve in geval van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden.

4. De toeslagrechten waarover de landbouwer vóór de in de leden 1 en 2 bedoelde verdeling beschikt, worden ingetrokken en vervangen door de nieuwe in lid 3 bedoelde toeslagrechten.

Artikel 48

Herziening van de toeslagrechten

1. In gemotiveerde gevallen kunnen de lidstaten die artikel 47 toepassen in overeenstemming met de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht besluiten om in het jaar dat volgt op de toepassing van de bedrijfstoelageregeling op regionaal niveau als bedoeld in artikel 46, lid 1, de bedragen van de op grond van deze afdeling vastgestelde toeslagrechten dichter bij elkaar te brengen

Om vanaf 2010 te gelden, moet dat besluit uiterlijk op 1 augustus 2009 genomen zijn. In alle andere gevallen moet het uiterlijk op 1 augustus 2010 genomen zijn.

Voor de toepassing van de eerste alinea kunnen jaarlijks de toeslagrechten geleidelijk worden gewijzigd op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria. Indien de wijziging een vermindering van de waarde van de toeslagrechten tot gevolg heeft, wordt deze wijziging doorgevoerd in ten minste twee vooraf vastgestelde jaarlijkse stappen.

2. In gemotiveerde gevallen kunnen de lidstaten die de bedrijfstoelageregeling op grond van titel III, hoofdstuk 5, afdeling 1, of hoofdstuk 6, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 hebben ingevoerd met inachtneming van de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht, besluiten om in of na 2010 de bedragen van de toeslagrechten dichter bij elkaar te brengen.

Om vanaf 2010 te gelden, moet dat besluit uiterlijk op 1 augustus 2009 genomen zijn. In alle andere gevallen moet het uiterlijk op 1 augustus 2010 genomen zijn.

Voor de toepassing van de eerste alinea worden jaarlijks de toeslagrechten geleidelijk gewijzigd op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria. Indien de wijziging een verminde-

ring van de waarde van de toeslagrechten tot gevolg heeft, wordt deze wijziging doorgevoerd in ten minste drie vooraf vastgestelde jaarlijkse stappen.

De eerste alinea geldt onverminderd de door lidstaten genomen besluiten krachtens artikel 63, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1782/2003. Deze lidstaten kunnen afwijken van het in de eerste alinea vastgestelde minimumaantal stappen en van de in lid 3 van dit artikel vastgestelde maxima.

3. In elk van de in alinea 1 en 2 bedoelde jaarlijkse stappen bedraagt de vermindering van de waarde van de toeslagrechten niet meer dan 50 % van het verschil tussen de oorspronkelijke en de uiteindelijke waarde. Indien de waardevermindering minder dan 10 % van de oorspronkelijke waarde bedraagt, mogen de lidstaten minder dan drie stappen toepassen.

4. De lidstaten kunnen besluiten de leden 1, 2 en 3 toe te passen op het gepaste geografische niveau, dat wordt vastgesteld op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria, zoals hun institutionele of administratieve structuur en/of het agrarische potentieel.

Artikel 49

Grasland

De lidstaten die artikel 47 toepassen, kunnen op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria en met inachtneming van het krachtens artikel 46 vastgestelde regionale maximum of een deel daarvan, verschillende eenheidsbedragen van de toeslagrechten vaststellen voor de aan de in artikel 47, lid 1, bedoelde landbouwers toe te wijzen toeslagrechten:

- voor op de voor de aanvragen van oppervlaktesteun voor 2008 vastgestelde datum als grasland gebruikte hectaren en voor andere subsidiabele hectaren, dan wel,
- voor op de voor de aanvragen van oppervlaktesteun voor 2008 vastgestelde datum als blijvend grasland gebruikte hectaren en voor andere subsidiabele hectaren.

Artikel 50

Voorwaarden voor de krachtens deze afdeling vastgestelde toeslagrechten

1. Toeslagrechten die zijn vastgesteld overeenkomstig deze afdeling of titel III, hoofdstuk 5, afdeling 1, of hoofdstuk 6 van Verordening (EG) nr. 1782/2003, mogen slechts worden overgedragen binnen één regio of tussen regio's indien de bedragen van de toeslagrechten per hectare dezelfde zijn en de toeslagrechten in die regio's worden gebruikt.

2. Behoudens andersluidende bepalingen in deze afdeling, gelden de overige bepalingen van deze titel ook voor deze afdeling.

Afdeling 2

Gedeeltelijke uitvoering*Artikel 51***Algemene bepalingen**

1. De lidstaten die krachtens titel III, hoofdstuk 5, afdeling 2, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 betalingen in de sectoren schapenvlees en geitenvlees of de betalingen voor rund- en kalfsvlees hebben toegekend, kunnen vóór 1 augustus 2009 besluiten deze betalingen onder de in deze afdeling vastgestelde voorwaarden verder toe te kennen. Zij kunnen ook besluiten het aandeel van hun nationale maxima dat moet worden gebruikt voor de toekenning van deze betalingen vast te stellen op een lager niveau dan het niveau waartoe is besloten overeenkomstig artikel 64, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1782/2003. Indien een lidstaat dit besluit niet neemt, worden de betalingen met ingang van 2010 overeenkomstig artikel 66 van deze verordening in de bedrijfstoelageregeling geïntegreerd.

In het geval van de in artikel 53, lid 2, van deze verordening bedoelde betalingen voor rund- en kalfsvlees kunnen de lidstaten voor 1 augustus 2010 ook besluiten de betalingen niet toe te kennen, maar deze met ingang van 2011 overeenkomstig artikel 66 van deze verordening in de bedrijfstoelageregeling te integreren.

Lidstaten die op grond van artikel 68 ter van Verordening (EG) nr. 1782/2003 de betalingen voor groenten en fruit volledig of gedeeltelijk van de bedrijfstoelageregeling hebben uitgesloten, kunnen:

- a) met ingang van 2010 de betalingen voor groenten en fruit toekennen volgens de in deze afdeling vastgestelde voorwaarden en in overeenstemming met het op grond van artikel 68 ter, leden 1 en 2, en artikel 143 ter quater, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 genomen besluit, of
- b) voor 1 augustus 2009 besluiten de op grond van artikel 68 ter van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de bedrijfstoelageregeling uitgesloten betalingen voor groenten en fruit overeenkomstig artikel 66 van deze verordening in de bedrijfstoelageregeling te integreren, of
- c) voor 1 augustus 2009 besluiten de overgangsbetaling voor groenten en fruit onder de in deze afdeling vastgestelde voorwaarden toe te kennen op een lager niveau dan het niveau waartoe is besloten overeenkomstig van artikel 68 ter van Verordening (EG) nr. 1782/2003.

De nieuwe lidstaten die de regeling inzake een enkele areaalbetaling hebben toegepast, kunnen, wanneer zij de bedrijfstoelageregeling invoeren, besluiten de in de eerste alinea bedoelde betalingen toe te kennen onder de in deze afdeling vastgestelde voorwaarden. In het geval van de overgangsbetaling voor groenten en fruit passen de nieuwe lidstaten die artikel 143 ter quater van Verordening (EG) nr. 1782/2003 niet hebben toegepast, artikel 54 van deze verordening niet toe. In het geval van de overgangsbetaling voor groenten en fruit houden nieuwe lidstaten, voor zover van toepassing, rekening met artikel 128, lid 3, van deze verordening.

2. Al naargelang de door iedere lidstaat gemaakte keuze bepaalt de Commissie volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure een maximum voor elk van de in de artikelen 52, 53 en 54 genoemde rechtstreekse betalingen.

Dit maximum is gelijk aan het aandeel van elk type rechtstreekse betaling in de in artikel 40 bedoelde nationale maxima, verminderd met de verlagingspercentages die de lidstaten overeenkomstig de artikelen 52, 53 en 54 toepassen.

*Artikel 52***Betalingen voor schapenvlees en geitenvlees**

De lidstaten mogen tot 50 % van het aandeel van de in artikel 40 van de onderhavige verordening bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met de in bijlage VI bij Verordening (EG) nr. 1782/2003 opgenomen betalingen in de sectoren schapenvlees en geitenvlees, behouden. In dat geval doen zij jaarlijks een extra betaling aan landbouwers.

De extra betaling wordt volgens de voorwaarden van titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 10, van de onderhavige verordening en met inachtneming van het overeenkomstig artikel 51, lid 2, van de onderhavige verordening bepaalde maximum verleend aan landbouwers die schapen en geiten houden.

*Artikel 53***Rund- en kalfsvleesbetalingen**

1. De lidstaten die artikel 68, lid 2, onder a), i), van Verordening (EG) nr. 1782/2003 hebben toegepast en de nieuwe lidstaten die de regeling inzake een enkele areaalbetaling hebben toegepast, mogen het aandeel van de in artikel 40 van de onderhavige verordening bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met de in bijlage VI van Verordening (EG) nr. 1782/2003 opgenomen zoekkoeienpremie, geheel of gedeeltelijk behouden. In die gevallen doen zij jaarlijks een extra betaling aan landbouwers.

De extra betaling wordt volgens de in titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 11, van de onderhavige verordening vastgestelde voorwaarden en met inachtneming van het overeenkomstig artikel 51, lid 2, van de onderhavige verordening bepaalde maximum verleend aan landbouwers die zoekkoeien houden.

2. In 2010 en 2011 mogen de lidstaten die artikel 68, lid 1, artikel 68, lid 2, punt a), ii), of artikel 68, lid 2, punt b), van Verordening (EG) nr. 1782/2003 hebben toegepast en nieuwe lidstaten die de regeling inzake een enkele areaalbetaling hebben toegepast, het aandeel van de in artikel 40 van de onderhavige verordening bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met de slachtpremie voor kalveren, de slachtpremie voor andere runderen dan kalveren of de speciale premie voor mannelijke runderen, geheel of gedeeltelijk behouden. In die gevallen doen zij jaarlijks een extra betaling aan landbouwers. De extra betalingen worden overeenkomstig de voorwaarden van titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 11, van de onderhavige verordening en binnen het overeenkomstig artikel 51, lid 2, van de onderhavige verordening vastgestelde maximum verleend voor het slachten van kalveren en van andere runderen dan kalveren en voor het houden van mannelijke runderen.

Artikel 54

Overgangsbetalingen voor groenten en fruit

1. Tot en met 31 december 2011 mogen de lidstaten tot 50 % van de aandelen van de in artikel 40 van de onderhavige verordening bedoelde nationale maxima die bestemd zijn voor steun voor de productie van tomaten, behouden.

In dit geval doet de betrokken lidstaat jaarlijks binnen het overeenkomstig artikel 51, lid 2, vastgestelde maximum een extra betaling aan landbouwers.

De extra betaling wordt verleend aan landbouwers die tomaten produceren overeenkomstig de voorwaarden van titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 8, van de onderhavige verordening.

2. De lidstaten mogen:

- a) tot en met 31 december 2010, tot 100 % behouden van het aandeel in de in artikel 40 van de onderhavige verordening genoemde nationale maxima dat bestemd is voor steun voor de productie van bepaalde in de derde alinea bedoelde andere groente- en fruitgewassen dan eenjarige die ter verwerking worden geleverd en subsidiabel waren uit hoofde van de steunregelingen van Verordening (EG) nr. 2201/96 en Verordening (EG) nr. 2202/96; en
- b) van 1 januari 2011 tot en met 31 december 2012, tot 75 % behouden van het aandeel in de in artikel 40 van de onderhavige verordening genoemde nationale maxima dat bestemd is voor steun voor de productie van bepaalde in de derde alinea bedoelde andere groente- en fruitgewassen dan eenjarige die ter verwerking worden geleverd en subsidiabel waren uit hoofde van de steunregelingen van Verordening (EG) nr. 2201/96 van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector verwerkte produkten op basis van groenten en fruit ⁽¹⁾ en Verordening (EG) nr. 2202/96 van de Raad van 28 oktober 1996 tot invoering van een steunregeling voor telers van bepaalde citrussoorten ⁽²⁾.

In dit geval doet de betrokken lidstaat jaarlijks binnen het overeenkomstig artikel 51, lid 2, van de onderhavige verordening vastgestelde maximum een extra betaling aan landbouwers.

De extra betaling wordt volgens de voorwaarden van titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 8, toegekend aan landbouwers die een of meer van de volgende groente- en fruitsoorten produceren, zoals vastgesteld door de betrokken lidstaat:

- i) verse vijgen,
- ii) verse citrusvruchten,
- iii) tafeldruiven,

⁽¹⁾ PB L 297 van 21.11.1996, blz. 29.

⁽²⁾ PB L 297 van 21.11.1996, blz. 49.

iv) peren,

v) perziken en nectarines, en

vi) bepaalde soorten pruimen verkregen uit „prunes d'Ente”.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde aandelen van de nationale maxima worden vastgesteld in bijlage X.

HOOFDSTUK 3

Uitvoering in de nieuwe lidstaten die de regeling inzake een enkele areaalbetaling hebben toegepast

Artikel 55

Invoering van de bedrijfstoelageregeling in de lidstaten die de regeling inzake een enkele areaalbetaling hebben toegepast

1. Tenzij in dit hoofdstuk anders is bepaald, is deze titel van toepassing op de nieuwe lidstaten die de in titel V, hoofdstuk 2, bedoelde regeling inzake een enkele areaalbetaling hebben toegepast.

Artikel 41 en hoofdstuk 2, afdeling 1, zijn niet van toepassing.

2. Elke nieuwe lidstaat die de regeling inzake een enkele areaalbetaling heeft toegepast, neemt de in artikel 51, lid 1, en artikel 69, lid 1, bedoelde besluiten uiterlijk op 1 augustus van het jaar vóór het jaar waarin hij de bedrijfstoelageregeling voor het eerst zal toepassen.

3. Elke nieuwe lidstaat die de regeling inzake een enkele areaalbetaling heeft toegepast, behalve Bulgarije en Roemenië kan, in aanvulling op de in artikel 34, lid 2, vastgestelde subsidiabiliteitsvoorwaarden bepalen dat onder „subsidiabele hectare” wordt verstaan, landbouwgrond van het bedrijf die op 30 juni 2003 in goede landbouwconditie verkeerde, ongeacht of die grond op die datum in productie was.

Artikel 56

Steunaanvraag

1. De landbouwers vragen steun op grond van de bedrijfstoelageregeling uiterlijk op een door de nieuwe lidstaten vast te stellen datum aan, maar niet later dan 15 mei.

2. Behalve in geval van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden worden alleen toeslagrechten toegekend aan de landbouwers die uiterlijk op 15 mei van het eerste toepassingsjaar van de bedrijfstoelageregeling een aanvraag in het kader van de bedrijfstoelageregeling hebben ingediend.

*Artikel 57***Nationale reserve**

1. Elke nieuwe lidstaat past op zijn in artikel 40 bedoelde nationale maximum een lineaire procentuele verlaging toe, die een nationale reserve vormt.

2. De nieuwe lidstaten gebruiken de nationale reserve om, op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentievervalsingen worden voorkomen, toeslagrechten toe te wijzen aan landbouwers die zich in een bijzondere, door de Commissie volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure te omschrijven situatie bevinden.

3. Gedurende het eerste toepassingsjaar van de bedrijfstoelageregeling kunnen de nieuwe lidstaten de nationale reserve gebruiken om op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentievervalsingen worden voorkomen, toeslagrechten toe te kennen aan landbouwers in specifieke sectoren die zich in een bijzondere situatie bevinden als gevolg van de overgang naar de bedrijfstoelageregeling.

4. De nieuwe lidstaten kunnen de nationale reserve gebruiken om, op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentievervalsingen worden vermeden, toeslagrechten toe te wijzen aan landbouwers die na 1 januari van het eerste toepassingsjaar van de bedrijfstoelageregeling met hun landbouwactiviteit zijn begonnen en dat jaar geen rechtstreekse betaling hebben ontvangen.

5. De nieuwe lidstaten die artikel 68, lid 1, punt c), niet toepassen, kunnen de nationale reserve gebruiken om op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentievervalsingen worden vermeden, toeslagrechten vast te stellen voor landbouwers in gebieden waar aan een of andere vorm van overheidssteun gekoppelde herstructurerings- en ontwikkelingsprogramma's lopen om te voorkomen dat het land wordt verlaten en om landbouwers te compenseren voor specifieke nadelen in die gebieden.

6. Voor de toepassing van de leden 2 tot en met 5, kunnen de lidstaten het eenheidsbedrag van de toeslagrechten waarover de betrokken landbouwer beschikt tot een maximum van 5 000 EUR verhogen of kunnen zij nieuwe toeslagrechten aan de betrokken landbouwer toewijzen.

7. De nieuwe lidstaten passen een lineaire verlaging op de toeslagrechten toe indien hun nationale reserve ontoereikend is om de in de leden 2, 3 en 4 bedoelde gevallen te dekken.

*Artikel 58***Regionale toewijzing van de nationale maxima, bedoeld in artikel 40**

1. De nieuwe lidstaten kunnen de bedrijfstoelageregeling op regionaal niveau toepassen.

2. De nieuwe lidstaten stellen de regio's vast op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria.

3. In voorkomend geval verdelen de nieuwe lidstaten het in artikel 40 bedoelde nationale maximum, na toepassing van de in artikel 57 bedoelde verlaging, over de regio's op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria.

*Artikel 59***Toewijzing van toeslagrechten**

1. Landbouwers ontvangen toeslagrechten waarvan het eenheidsbedrag wordt berekend door het in artikel 40 bedoelde toepasselijke nationale maximum na toepassing van de in artikel 57 bedoelde verlaging te delen door het aantal toeslagrechten dat overeenkomstig lid 2 van het onderhavige artikel op nationaal niveau is vastgesteld.

2. Het aantal toeslagrechten per landbouwer is gelijk aan het aantal hectaren dat de betrokken landbouwer overeenkomstig artikel 35, lid 1, aangeeft in het eerste toepassingsjaar van de bedrijfstoelageregeling, behalve in geval van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden.

3. In afwijking van lid 2 kunnen de nieuwe lidstaten besluiten dat het aantal toeslagrechten per landbouwer gelijk is aan het jaarlijkse gemiddelde van alle hectaren die recht gaven op de enkele areaalbetaling gedurende een of meer jaar van een door de betrokken lidstaat vast te stellen representatieve periode die, behalve in geval van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden, niet na 2008 mag vallen.

Voor een landbouwer die tijdens de representatieve periode een landbouwactiviteit is begonnen, wordt het gemiddelde aantal hectaren gebaseerd op de betalingen die hem zijn toegekend tijdens het kalenderjaar/de kalenderjaren waarin hij de landbouwactiviteit heeft uitgeoefend.

*Artikel 60***Landbouwers die geen subsidiabele hectaren hebben**

Een landbouwer die actief was in de sectoren rund- en kalfsvlees, zuivel of schapenvlees en geitenvlees die het recht heeft overeenkomstig artikel 57, lid 3, en artikel 59 toeslagrechten te ontvangen waarvoor hij in het eerste toepassingsjaar van de bedrijfstoelageregeling geen subsidiabele hectaren heeft, krijgt, tot een maximum van 5 000 EUR per toeslagrecht, bijzondere toeslagrechten als bedoeld in artikel 44 toegewezen.

*Artikel 61***Grasland**

Nieuwe lidstaten kunnen ook, op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria en met inachtneming van het krachtens artikel 58 vastgestelde regionale maximum of een deel ervan, voor de in artikel 59, lid 1, bedoelde landbouwers verschillende eenheidsbedragen van de toeslagrechten vaststellen:

a) voor hectaren grasland zoals geïdentificeerd op 30 juni 2008 en voor andere subsidiabele hectaren, dan wel,

b) voor hectaren blijvend grasland zoals geïdentificeerd op 30 juni 2008 en voor andere subsidiabele hectaren.

Artikel 62

Voorwaarden voor toeslagrechten

1. Overeenkomstig dit hoofdstuk vastgestelde toeslagrechten mogen slechts worden overgedragen binnen één regio of tussen regio's met dezelfde toeslagrechten per hectare.

2. Nieuwe lidstaten kunnen, in overeenstemming met het algemene beginsel van het Gemeenschapsrecht, besluiten de bedragen van de overeenkomstig dit hoofdstuk vastgestelde toeslagrechten dichter bij elkaar te brengen. Dit besluit wordt genomen uiterlijk 1 augustus van het jaar vóór het eerste toepassingsjaar van de bedrijfstoelageregeling.

Voor de toepassing van de eerste alinea worden jaarlijks de toeslagrechten geleidelijk gewijzigd op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria en volgens van tevoren bepaalde jaarlijkse stappen.

3. Behalve in geval van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden kan een landbouwer zijn toeslagrechten zonder grond alleen overdragen nadat hij, in de zin van artikel 34, ten minste 80 % van zijn toeslagrechten gedurende ten minste een kalenderjaar heeft geactiveerd, dan wel nadat hij alle toeslagrechten die hij gedurende het eerste jaar van toepassing van de bedrijfstoelageregeling niet heeft gebruikt, vrijwillig heeft afgestaan aan de nationale reserve.

HOOFDSTUK 4

Integratie van gekoppelde steun in de bedrijfstoelageregeling

Artikel 63

Integratie van gekoppelde steun in de bedrijfstoelageregeling

1. Met ingang van 2010 integreren de lidstaten de steun die beschikbaar is in het kader van de in bijlage XI opgenomen regelingen voor gekoppelde steun overeenkomstig de in de artikelen 64, 65, 66 en 67 vastgestelde voorschriften in de bedrijfstoelageregeling.

2. In afwijking van lid 1:

a) mogen de lidstaten die overeenkomstig titel III, hoofdstukken 1 tot en met 4, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 de bedrijfstoelageregeling hebben ingevoerd, besluiten de in lid 1 bedoelde steun geheel of gedeeltelijk te gebruiken voor het vaststellen van toeslagrechten of het verhogen van de waarde van toeslagrechten op basis van het soort landbouwactiviteiten die de landbouwers in de periode 2005-2008 gedurende een of meer jaren hebben uitgeoefend, en op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria, zoals landbouwpotentieel of milieuoverwegingen;

b) mogen de lidstaten die overeenkomstig titel III, hoofdstuk 5, afdeling 1, of hoofdstuk 6, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 de bedrijfstoelageregeling hebben ingevoerd of die gebruik maken van de in artikel 47 van deze verordening geboden keuzemogelijkheid, besluiten de in lid 1 bedoelde steun geheel of gedeeltelijk te gebruiken om het bedrag van alle toeslagrechten te verhogen met een extra bedrag dat overeenkomt met de verhoging van het regionale maximum, gedeeld door het totale aantal toeslagrechten.

De lidstaten kunnen de verhoging van het bedrag van de toeslagrechten ook differentiëren door rekening te houden met de in artikel 64, lid 1, bedoelde criteria dan wel op basis van het soort landbouwactiviteiten die de landbouwers in de periode 2005-2008 gedurende een of meer jaren hebben uitgeoefend, en op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria, zoals landbouwpotentieel of milieuoverwegingen.

3. Lidstaten die gebruik maken van de in lid 2, onder a), bedoelde afwijking, nemen passende maatregelen om ervoor te zorgen dat landbouwers die de in lid 1 bedoelde steun hebben genoten, niet worden uitgesloten van de bedrijfstoelageregeling. Zij zien er met name op toe dat de totale steun die de landbouwers na de integratie van de in lid 1 bedoelde regelingen inzake gekoppelde steun in de bedrijfstoelageregeling zullen ontvangen, niet minder bedraagt dan 75 % van de gemiddelde jaarlijkse steun die de landbouwers in de toepasselijke referentieperiodes bedoeld in de artikelen 64, 65 en 66 op grond van de rechtstreekse betalingen hebben ontvangen.

Artikel 64

Integratie van gekoppelde steun die is uitgesloten uit de bedrijfstoelageregeling

1. De in bijlage XII vermelde bedragen die beschikbaar waren voor gekoppelde steun in het kader van de in bijlage XI, punten 1 en 2, vermelde steunregelingen, worden door de lidstaten op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria verdeeld over de landbouwers in de betrokken sectoren met inachtneming van, met name, de steun die deze landbouwers direct of indirect in het kader van de betrokken steunregelingen hebben ontvangen gedurende een of meer jaren van de periode 2005-2008. Voor de in bijlage XI, punten 1 en 2, bedoelde steunregelingen inzake aardappelzetmeel kunnen de lidstaten evenwel de uit hoofde van die regelingen beschikbare bedragen verdelen met inaanmerkingneming van de hoeveelheden aardappelen waarvoor tussen de aardappelproducent en de zetmeelfabrikant een teeltcontract is gesloten, binnen de grenzen van het aan deze laatste toegewezen contingent als bedoeld in artikel 84 bis van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad in een gegeven jaar.

2. De lidstaten verhogen het bedrag van de toeslagrechten waarover de betrokken landbouwers beschikten op basis van de bedragen die voortvloeien uit de toepassing van lid 1.

De verhoging van het bedrag per toeslagrecht per landbouwer wordt berekend door de in de eerste alinea bedoelde bedragen te delen door het aantal toeslagrechten van elke betrokken landbouwer.

Aan landbouwers in een betrokken sector die niet over toeslagrechten beschikken, worden evenwel toeslagrechten toegewezen waarvan:

- a) het aantal gelijk is aan het aantal hectaren dat hij overeenkomstig artikel 35, lid 1, aangeeft voor het jaar waarin de regeling voor gekoppelde steun wordt geïntegreerd in de bedrijfstoelagregeling,
- b) het bedrag wordt vastgesteld door het door de toepassing van lid 1 verkregen bedrag te delen door het overeenkomstig het bepaalde onder a) van deze alinea vastgestelde aantal.

3. Indien het bedrag per steunregeling lager is dan 250 000 EUR, kan de betrokken lidstaat evenwel besluiten de bedragen niet te verdelen, maar deze aan de nationale reserve toe te voegen.

Artikel 65

Integratie van gekoppelde steun die gedeeltelijk is uitgesloten van de bedrijfstoelagregeling

De bedragen die beschikbaar waren voor gekoppelde steun in het kader van de in bijlage XI, punt 3, vermelde steunregelingen, worden door de lidstaten over de landbouwers in de betrokken sectoren verdeeld naar evenredigheid van de steun die deze landbouwers in het kader van de betrokken steunregelingen hebben ontvangen gedurende de toepasselijke in Verordening (EG) nr. 1782/2003 bedoelde referentieperioden.

De lidstaten kunnen evenwel een meer recente representatieve periode kiezen op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria en, indien een lidstaat de bedrijfstoelagregeling overeenkomstig titel III, hoofdstuk 5, afdeling 1, of hoofdstuk 6 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 heeft ingevoerd of gebruik maakt van de in artikel 47 van de onderhavige verordening geboden mogelijkheid, op basis van artikel 63, lid 2, onder b).

De lidstaten verhogen het bedrag van de toeslagrechten van de betrokken landbouwers of wijzen toeslagrechten toe overeenkomstig artikel 64, lid 2.

Indien een landbouwer die krachtens de artikelen 67 en 68 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 rechtstreekse betalingen ontving, het recht zou hebben overeenkomstig dit artikel toeslagrechten te ontvangen waarvoor hij in het jaar van de integratie van de regeling voor gekoppelde steun in de bedrijfstoelagregeling geen subsidiabele hectaren heeft, of indien zijn toeslagrecht per hectare uitkomt op een bedrag dat hoger is dan 5 000 EUR, krijgt hij, tot een maximum van 5 000 EUR per toeslagrecht, bijzondere toeslagrechten als bedoeld in artikel 44 toegewezen.

Artikel 66

Facultatieve integratie van gekoppelde steun die gedeeltelijk is uitgesloten van de bedrijfstoelagregeling

Indien een lidstaat:

- a) het in artikel 51, lid 1, eerste alinea, bedoelde besluit niet neemt;
- b) ter toepassing van artikel 51, lid 1, tweede alinea, besluit de in artikel 53, lid 2, bedoelde betalingen voor rund- en kalfsvlees niet toe te kennen met ingang van 2011; of
- c) ter toepassing van artikel 51, lid 1, derde alinea, besluit de betalingen voor groenten en fruit niet toe te kennen,

worden de bedragen die beschikbaar waren voor gekoppelde steun in het kader van de in bijlage XI, punt 4, vermelde steunregelingen, overeenkomstig artikel 65 in de bedrijfstoelagregeling geïntegreerd.

Artikel 67

Vervroegde integratie van gekoppelde steun in de bedrijfstoelagregeling

De lidstaten kunnen vóór 1 augustus 2009 besluiten de in titel IV, afdeling 5, bedoelde steun voor zaaizaad en de in bijlage XI, punt 1, bedoelde regelingen, met uitzondering van de specifieke kwaliteitspremie voor durumtarwe, in 2010 of 2011 in de bedrijfstoelagregeling te integreren. In dat geval past de Commissie, overeenkomstig de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure, de in artikel 40 bedoelde nationale maxima aan door de bedragen van bijlage XII voor de betrokken steunregeling toe te voegen.

HOOFDSTUK 5

Specifieke steun

Artikel 68

Algemene voorschriften

1. De lidstaten kunnen specifieke steun verlenen aan de landbouwers onder de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden:

- a) voor:
 - i) specifieke soorten van landbouw die belangrijk zijn voor de bescherming of de verbetering van het milieu,
 - ii) de verbetering van de kwaliteit van landbouwproducten,
 - iii) de verbetering van de afzet van landbouwproducten,
 - iv) de toepassing van aangescherpte dierenwelzijnsnormen,
 - v) specifieke landbouwactiviteiten die meerwaarde voor het landbouwmilieu opleveren;

- b) om de specifieke nadelen te verhelpen waarmee landbouwers in de sectoren zuivel, rund- en kalfsvlees, schapenvlees, geitenvlees en rijst, die actief zijn in economisch of ecologisch kwetsbare gebieden, worden geconfronteerd, of in dezelfde sectoren, voor economisch kwetsbare soorten landbouw,
- c) in gebieden met herstructurerings- en ontwikkelingsprogramma's om te voorkomen dat het land wordt verlaten en/of om specifieke nadelen voor landbouwers in die gebieden te helpen compenseren,
- d) in de vorm van bijdragen aan oogst-, dier- en plantverzekeringspremies, overeenkomstig de in artikel 70 vastgestelde voorwaarden,
- e) bij wijze van onderlinge fondsen voor dier- en plantenziekten en milieuongevallen, overeenkomstig de in artikel 71 vastgestelde voorwaarden.
2. De in lid 1, onder a), bedoelde steun mag slechts worden verleend indien:
- a) met betrekking tot de in lid 1, onder a), punt v), bedoelde specifieke landbouwactiviteiten,
- i) wordt voldaan aan de in artikel 39, lid 3, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1698/2005 bedoelde voorschriften, en alleen om daadwerkelijk gemaakte extra kosten en verbeurde inkomsten te dekken met het oog op het bereiken van de betrokken doelstelling; en
- ii) deze door de Commissie is goedgekeurd.
- b) met betrekking de in lid 1, onder a), punt ii), bedoelde verbetering van de kwaliteit van landbouwproducten, wordt voldaan aan de bepalingen van Verordening (EG) nr. 509/2006 van de Raad van 20 maart 2006 inzake gegarandeerde traditionele specialiteiten voor landbouwproducten en levensmiddelen ⁽¹⁾, Verordening (EG) nr. 510/2006 van de Raad van 20 maart 2006 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen ⁽²⁾, Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad van 28 juni 2007 inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten ⁽³⁾ en deel II, titel II, hoofdstuk 1, van Verordening (EG) nr. 1234/2007,
- c) met betrekking tot de in lid 1, onder a), punt iii), bedoelde verbetering van de afzet van landbouwproducten, wordt voldaan aan de in de artikelen 2 tot en met 5 van Verordening (EG) nr. 3/2008 van de Raad van 17 december 2007 inzake voorlichtings- en afzetbevorderingsacties voor landbouwproducten op de binnenmarkt en in derde landen ⁽⁴⁾ vastgestelde criteria.
3. De in lid 1, onder b), bedoelde steun mag slechts worden verleend voor zover dat als stimulans noodzakelijk is om de huidige productie op peil te houden.

Voor de sectoren schapenvlees, geitenvlees, rund- en kalfsvlees, mag, indien die steun en de op grond van de artikelen 52 en 53 verleende steun samen worden toegepast, de totale steun niet hoger zijn dan het totaalbedrag van de steun dat wordt verkregen na toepassing van de maximumpercentages die de lidstaten mogen behouden overeenkomstig de artikelen 67 en 68 van Verordening (EG) nr. 1782/2003.

Voor de rijstsector kan de in lid 1, onder b), bedoelde steun alleen worden verleend vanaf het kalenderjaar waarin de lidstaten de in titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 1, bedoelde gewas-specifieke betaling voor rijst integreren in de bedrijfstoelageregeling.

4. De steun, bedoeld in:

- a) lid 1, onder a) en d), wordt verleend in de vorm van jaarlijkse extra betalingen,
- b) lid 1, onder b), wordt verleend in de vorm van jaarlijkse extra betalingen, zoals veebetalingen of graslandpremies,
- c) lid 1, onder c), wordt verleend in de vorm van een verhoging van het eenheidsbedrag van de toeslagrechten en/of het aantal toeslagrechten van de landbouwer,
- d) lid 1, onder e), wordt verleend in de vorm van de in artikel 71 bedoelde compensatiebetalingen.

5. Toeslagrechten waarvan het eenheidsbedrag is verhoogd en extra toeslagrechten, als bedoeld in lid 4, onder c), mogen slechts worden overgedragen indien samen met de toeslagrechten een overeenkomstig aantal hectaren wordt overgedragen.

6. Steun die uit hoofde van lid 1 wordt verleend, moet in overeenstemming zijn met andere communautaire maatregelen en beleidslijnen.

7. De Commissie stelt volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure de voorwaarden voor de in lid 2, onder a), ii), bedoelde goedkeuring van de Commissie en de voorwaarden voor de toekenning van de in deze afdeling bedoelde steun vast, met name om de samenhang met andere communautaire maatregelen en ander communautair beleid te garanderen en cumulatie van steun te voorkomen.

8. Lidstaten die het in artikel 69, lid 1, bedoelde besluit hebben genomen kunnen dat uiterlijk op 1 augustus 2011 herzien en vanaf 2012 besluiten om

- a) de bedragen voor de financiering van de in dit hoofdstuk bedoelde steun wijzigen binnen de limieten van artikel 69; of
- b) specifieke steunverlening op grond van dit hoofdstuk te beëindigen.

Al naargelang het door iedere lidstaat op grond van de eerste alinea genomen besluit, bepaalt de Commissie volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure het overeenkomstige maximum voor die steun.

⁽¹⁾ PBL 93 van 31.3.2006, blz. 1.

⁽²⁾ PBL 93 van 31.3.2006, blz. 12.

⁽³⁾ PBL 189 van 20.7.2007, blz. 1.

⁽⁴⁾ PBL 3 van 5.1.2008, blz. 1.

Wanneer een lidstaat besluit om de toepassing van dit hoofdstuk te beëindigen of wanneer hij de bedragen voor de financiering ervan vermindert, is artikel 72, lid 2, van toepassing.

Artikel 69

Financiële bepalingen voor specifieke steun

1. De lidstaten kunnen uiterlijk 1 augustus 2009, 2010 of 2011 besluiten om met ingang van het jaar volgend op dat besluit tot 10 % van hun in artikel 40 bedoelde nationale maxima, of in het geval van Malta, een bedrag van 2 000 000 EUR, te gebruiken voor de in artikel 68, lid 1, bedoelde specifieke steun.

2. De lidstaten mogen de inhouding van 10 % toepassen op sectorale basis, door 10 % te behouden van het aandeel van hun in artikel 41 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 bedoelde nationale maximum voor een in bijlage VI bij die verordening genoemde sector. De ingehouden bedragen mogen alleen worden gebruikt voor de toepassing van de in artikel 68, lid 1, van deze verordening bedoelde steun, in de sectoren waarop de inhouding betrekking heeft.

3. Al naargelang het door iedere lidstaat op grond van lid 1 genomen besluit betreffende het bedrag van het nationale maximum dat moet worden gebruikt, bepaalt de Commissie volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure het overeenkomstige maximum voor die steun.

Met als enige doel ervoor te zorgen dat aan de nationale maxima bedoeld in artikel 40, lid 2, wordt voldaan, worden de bedragen die worden gebruikt voor de in artikel 68, lid 1, onder c), bedoelde steun van het in artikel 40, lid 1, bedoelde nationale maximum afgetrokken. Zij worden meegeteld als toegevoegde toeslagrechten.

4. Steun als bedoeld in lid 1, onder a), punten i), ii), iii) en iv), en lid 1, onder b) en e), van artikel 68, wordt beperkt tot 3,5 % van de nationale maxima bedoeld in artikel 40, of in het geval van Malta, tot het bedrag van 2 000 000 EUR als bedoeld in artikel 69, lid 1, van deze verordening, en kan met name worden gebruikt voor de financiering van de maatregelen bedoeld in artikel 68, lid 1, onder b), van deze verordening in de zuivelsector.

De lidstaten kunnen voor elke maatregel een apart maximum vaststellen.

5. In afwijking van lid 4, wordt tijdens de kalenderjaren 2010 tot en met 2013 in de lidstaten die steun hebben verleend voor zoogkoeien overeenkomstig artikel 69 van Verordening nr. 1782/2003 zonder dat zij de optie van artikel 68, lid 2, onder i) van die verordening hebben toegepast, de in lid 4 opgenomen limiet op 6 % van hun in artikel 40 bedoelde nationale maximum vastgesteld. Voorts wordt in lidstaten waar meer dan 60 % van de melkproductie ten noorden van de 62e breedtegraad plaatsvindt, die limiet op 10 % van hun in artikel 40 bedoelde nationale maximum vastgesteld.

Steun die de 3,5 % van hun in artikel 40 bedoelde nationale maximum vastgesteld overschrijdt, zal echter uitsluitend worden gebruikt voor de financiering van maatregelen bedoeld in artikel 68, lid 1, onder b), van deze Verordening in de zuivel- en de rundvleessector.

De Commissie brengt uiterlijk op 31 december 2013 verslag aan de Raad uit over de toepassing van dit lid.

6. De lidstaten zorgen voor de middelen die nodig zijn ter financiering van de steun bedoeld in:

a) artikel 68, lid 1, waarbij wordt uitgegaan van een bedrag dat door de Commissie wordt berekend op grond van lid 7 en dat wordt vastgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 141, lid 2, en/of

b) artikel 68, lid 1, onder a), b), c) en d), door een lineaire verlaging toe te passen op het bedrag van de aan de landbouwers toegewezen toeslagrechten en/of op de rechtstreekse betalingen bedoeld in de artikelen 52 en 53 en/of uit de nationale reserve;

c) lid 68, lid 1, onder e), door, zo nodig, een lineaire verlaging toe te passen op een of meer van de betalingen die aan de begunstigden van de betrokken betalingen moeten worden gedaan overeenkomstig deze titel en binnen de in de leden 1 en 4 vastgestelde grenzen.

Met als enige doel ervoor te zorgen dat aan de nationale maxima bedoeld in artikel 40, lid 2, wordt voldaan, wordt wanneer een lidstaat gebruik maakt van de in punt a) van de eerste alinea van dit lid opgenomen optie, het betrokken bedrag niet meegeteld bij de berekening van de in lid 3 vastgestelde maxima.

7. De in lid 6, onder a) bedoelde bedragen zullen gelijk zijn aan het verschil tussen:

a) de nationale maxima die in bijlage VIII of bijlage VIII bis van Verordening (EG) nr. 1782/2003 zijn vastgesteld voor 2007, na toepassing van artikel 10, lid 1, van die Verordening en artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 378/2007 en na een verlaging met 0,5 %; en

b) de uitvoering in het kader van de begroting 2008 van de bedrijfstoelageregeling en de betalingen bedoeld in titel III, hoofdstuk 5, afdeling 2 en afdeling 3, van Verordening (EG) nr. 1782/2003, wat betreft de betalingen met betrekking tot het in punt a) van deze alinea bedoelde verlaagde maximum voor 2007.

Dit bedrag is in geen geval hoger dan 4 % van het maximum bedoeld in punt a) van deze alinea.

Voor de nieuwe lidstaten die in 2007 de bedrijfstoelageregeling toegepast hebben, wordt dit bedrag vermenigvuldigd met 1,75 in 2010, 2 in 2011, 2,25 in 2012 en 2,5 vanaf 2013.

Op verzoek van een lidstaat herzielt de Commissie de bedragen volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure en op basis van de gedetailleerde regels die volgens dezelfde procedure worden vastgesteld.

Het gebruik van die bedragen door de lidstaten laat de toepassing van artikel 8 van deze verordening onverlet.

8. Het in lid 1, in artikel 68, lid 8, en in artikel 131, lid 1, bedoelde besluit bepaalt welke maatregelen zullen worden toegepast en bevat alle nadere uitvoeringsregelingen betreffende de toepassing van dit hoofdstuk, met inbegrip van de beschrijving van de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de toe te passen maatregelen, het betrokken bedrag en de financiële middelen die ter beschikking moeten worden gesteld.

9. De nieuwe lidstaten kunnen besluiten de leden 1, 2, 4, 5 en 6 van dit artikel en lid 1 van artikel 131 toe te passen op basis van hun nationale maxima:

- a) voor het jaar 2016 in het geval van Bulgarije en Roemenië,
- b) voor het jaar 2013 voor de overige nieuwe lidstaten.

In dat geval is artikel 132 niet van toepassing op de maatregelen die overeenkomstig dit artikel worden genomen.

Artikel 70

Oogst-, dier- en plantverzekering

1. De lidstaten kunnen financieel bijdragen in premies om de oogst, de dieren en de planten te verzekeren tegen door ongunstige weersomstandigheden en dier- of plantenziekten of plagen veroorzaakte economische verliezen.

Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

- a) onder „ongunstige weersomstandigheden” wordt verstaan weersomstandigheden die met een natuurramp kunnen worden gelijkgesteld, zoals vorst, hagel, ijs, regen of droogte,
- b) onder „dierziekten” wordt verstaan ziekten die zijn vermeld in de lijst van dierziekten die is opgesteld door de Wereldorganisatie voor diergezondheid (OIE) en/of in de lijst van dierziekten die is opgenomen in de bijlage bij Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied ⁽¹⁾,
- c) „economische verliezen”: aanvullende kosten die een landbouwer maakt als gevolg van door hem genomen uitzonderlijke maatregelen om het aanbod op de betrokken markt of substantieel productieverlies te verminderen.

2. Er mag alleen financieel worden bijdragen voor door ongunstige weersomstandigheden, dier- of plantenziekten of plagen veroorzaakte verliezen die voor een landbouwer leiden tot een verlies van meer dan 30 % van de gemiddelde jaarproductie in de laatste drie jaar of de gemiddelde productie van drie van de laatste vijf jaren, de hoogste en de laagste productie niet meegerekend.

⁽¹⁾ PBL 224 van 18.8.1990, blz. 19.

3. De per landbouwer toegekende financiële bijdrage bedraagt maximaal 65 % van de verschuldigde verzekeringspremie.

De lidstaten kunnen het bedrag van de voor de financiële bijdrage in aanmerking komende premie koppelen aan een adequaat maximum.

4. Er wordt slechts in dekking door de oogst- en/of dier- en/of plantverzekering voorzien indien de ongunstige weersomstandigheden of de uitbraak van een dier- of plantenziekte of plaag officieel als zodanig zijn erkend door de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat.

De lidstaten stellen in voorkomend geval vooraf criteria vast op grond waarvan formele erkenning wordt geacht te zijn verleend.

5. De verzekeringsbetalingen zijn bestemd ter vergoeding van niet meer dan de totale kosten van de vervanging van de in lid 1 bedoelde verliezen en zijn niet gekoppeld aan eisen inzake wat of hoeveel in de toekomst moet worden geproduceerd.

6. De financiële bijdrage wordt rechtstreeks aan de betrokken landbouwer betaald.

7. De middelen die de lidstaten aan financiële bijdragen uitgeven, worden door de Gemeenschap met de in artikel 69, lid 1, bedoelde middelen voor 75 % meegefinancierd.

Het bepaalde in de eerste alinea doet op geen enkele wijze afbreuk aan bevoegdheden van de lidstaten om hun deelname in de financiering van de financiële bijdragen en het deel van de verzekeringspremie dat door de landbouwers wordt gedragen geheel of gedeeltelijk te dekken met behulp van in de betrokken sectoren toegepaste verplichte regelingen voor collectieve aansprakelijkheid. Dit is mogelijk onverminderd de artikelen 125 terdecies en 125 quaterdecies van Verordening (EG) nr. 1234/2007.

8. De lidstaten dragen er zorg voor dat economische verliezen die gecompenseerd worden op grond van andere communautaire bepalingen waaronder artikel 44 van Verordening (EG) nr. 1234/2007 en andere gezondheids-, veterinaire of fytosanitaire maatregelen niet extra worden gecompenseerd conform lid 1, eerste alinea.

9. De financiële bijdrage mag de werking van de interne markt voor verzekeringsdiensten niet belemmeren. De verlening van de financiële bijdrage mag niet worden beperkt tot door één verzekeringsonderneming of één groep ondernemingen aangeboden verzekeringen, noch worden gekoppeld aan de voorwaarde dat de verzekering moet worden afgesloten bij een in de betrokken lidstaat gevestigde onderneming.

Artikel 71

Onderlinge fondsen voor dier- en plantenziekten en milieuongevallen

1. De lidstaten kunnen in de vorm van financiële bijdragen aan onderlinge fondsen de landbouwers vergoeden voor economische verliezen als gevolg van de uitbraak van een dier- of een plantenziekte of een milieuongeval.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

- a) „onderling fonds”: een door de lidstaten overeenkomstig de nationale wetgeving geaccrediteerd systeem dat de aangesloten landbouwers in de gelegenheid stelt zich te verzekeren en aan de betrokken landbouwers die als gevolg van de uitbraak van een dier- of plantenziekte of een milieuongeval economische verliezen hebben geleden, compensatiebetalingen te doen;
- b) „economische verliezen”: aanvullende kosten die een landbouwer maakt als gevolg van door hem genomen uitzonderlijke maatregelen om het aanbod op de betrokken markt of substantieel productieverlies te verminderen;
- c) „milieuongeval”: een specifiek voorval van verontreiniging, besmetting of degradatie van de kwaliteit van het milieu als gevolg van een specifieke gebeurtenis, met een beperkte geografische uitwerking. Hieronder vallen niet algemene milieuisico's die niet het gevolg zijn van een specifieke gebeurtenis, zoals klimaatverandering of zure regen.

3. Wat dierziekten betreft, wordt alleen financiële compensatie toegekend voor de ziekten die zijn vermeld in de lijst van dierziekten die is opgesteld door de Wereldorganisatie voor diergezondheid (OIE) en/of in de lijst van dierziekten die is opgenomen in de bijlage bij Beschikking 90/424/EEG.

4. De lidstaten dragen er zorg voor dat economische verliezen die financieel gecompenseerd worden op grond van andere communautaire bepalingen waaronder artikel 44 van Verordening (EG) nr. 1234/2007 en andere gezondheids-, veterinaire of fytosanitaire maatregelen niet extra worden gecompenseerd conform lid 1, eerste alinea.

5. De uit de onderlinge fondsen gefinancierde vergoeding wordt rechtstreeks aan de aangesloten, door de economische verliezen getroffen landbouwers betaald.

De vergoeding die door de onderlinge fondsen wordt betaald, is afkomstig uit:

- a) door de aangesloten of niet-aangesloten landbouwers, of andere exploitanten in de landbouwketen in het fonds gestort kapitaal of,
- b) door de fondsen afgesloten commerciële leningen, en
- c) de conform lid 11 terugbetaalde bedragen.

Initieel kapitaal wordt niet gefinancierd met openbare middelen.

6. De in lid 1 bedoelde financiële bijdragen kunnen betrekking hebben op:

- a) de administratieve kosten van de oprichting van onderlinge fondsen, gespreid over maximaal drie jaar,
- b) de terugbetaling van het kapitaal en de betaling van de rente voor commerciële leningen die het onderling fonds heeft afgesloten ter financiering van de voor de landbouwers bestemde vergoeding,
- c) de bedragen die het onderling fonds uit zijn kapitaal betaalt in de vorm van vergoedingen aan de landbouwers.

De minimum- en maximumlooptijd van de commerciële leningen waarvoor een financiële bijdrage kan worden verleend, wordt door de Commissie vastgesteld volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure.

Wanneer het fonds overeenkomstig de eerste alinea, onder c), een vergoeding betaalt, volgt de openbare financiële bijdrage hetzelfde tempo als een commerciële lening met een minimale looptijd.

7. De financiële bijdrage bedraagt niet meer dan 65 % van de in lid 6 bedoelde kosten. Niet door de financiële bijdragen gedekte kosten komen ten laste van de aangesloten landbouwers.

De lidstaten kunnen de voor een financiële bijdrage in aanmerking komende kosten beperken aan de hand van:

- a) maxima per fonds,
- b) adequate maxima per eenheid.

8. De middelen die de lidstaten aan financiële bijdragen uitgeven, worden door de Gemeenschap met de in artikel 69, lid 1, bedoelde middelen voor 75 % meegefinancierd.

Het bepaalde in de eerste alinea doet op geen enkele wijze afbreuk aan bevoegdheden van de lidstaten om hun deelname en/of de deelname van aangesloten landbouwers in de financiering van de financiële bijdragen geheel of gedeeltelijk te dekken met behulp van in de betrokken sectoren toegepaste verplichte regelingen inzake collectieve aansprakelijkheid. Dit is mogelijk onverminderd de artikelen 125 terdecies en 125 quaterdecies van Verordening (EG) nr. 1234/2007.

9. De lidstaten stellen de voorschriften vast voor de oprichting en het beheer van de onderlinge fondsen, met name met betrekking tot de verlening van compensatiebetalingen aan landbouwers in crisissituaties, of voor het beheer en de controle van de naleving van deze voorschriften.

10. De lidstaten dienen jaarlijks een verslag over de tenuitvoerlegging van dit artikel in bij de Commissie. De Commissie stelt de vorm, de inhoud, het tijdschema en de termijnen van de verslaglegging vast volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure.

11. Wanneer een landbouwer op grond van dit artikel een vergoeding ontvangt uit een onderling fonds, wordt het recht dat de landbouwer in voorkomend geval op grond van het communautair of het nationaal recht heeft om de vergoede economische verliezen op een derde partij te verhalen, volgens een door de betrokken lidstaat vast te stellen regeling overgedragen aan het onderling fonds.

Artikel 72

Overgangsbepalingen

1. Indien een lidstaat die artikel 69 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 toepaste, worden de krachtens dat artikel 69 ingehouden bedragen overeenkomstig artikel 65 van de onderhavige verordening in de bedrijfstoelageregeling geïntegreerd.

2. Indien een lidstaat die artikel 69 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 toepaste, besluit de specifieke steun waarin wordt voorzien bij dit hoofdstuk, toe te passen, kan hij in afwijking van lid 1 de krachtens artikel 69 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 ingehouden bedragen gebruiken om de in artikel 69, lid 6, van de onderhavige verordening bedoelde financieringsbehoefte te dekken. Indien de in artikel 69, lid 6 bedoelde financieringsbehoefte lager uitvalt dan de krachtens artikel 69 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 ingehouden bedragen, wordt het verschil overeenkomstig artikel 65 van de onderhavige verordening in de bedrijfstoelageregeling geïntegreerd.

3. Indien een lidstaat besluit de specifieke steun waarin wordt voorzien bij dit hoofdstuk toe te passen en tevens krachtens artikel 69 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 maatregelen toepaste die niet verenigbaar zijn met dit hoofdstuk, kan die lidstaat uiterlijk op 1 augustus 2009 besluiten om krachtens artikel 68 van de onderhavige verordening in 2010, 2011 en 2012 de maatregelen met de bijbehorende uitvoeringsvoorschriften toe te passen die krachtens artikel 69 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 zijn meegedeeld. In afwijking van artikel 69, lid 4, kan de totale steun in het kader van de in artikel 68, lid 1, onder a), b) en e), bedoelde maatregelen worden beperkt tot het plafond dat conform artikel 69 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 voor de bedoelde lidstaat is vastgesteld.

In dat geval kunnen de lidstaten ook, uiterlijk op 1 augustus 2009 besluiten om dergelijke maatregelen jaarlijks aan te passen teneinde ze geleidelijk verenigbaar met dit hoofdstuk te maken. Indien een lidstaat besluit de maatregelen niet verenigbaar te maken, worden de betrokken bedragen overeenkomstig artikel 65 van de onderhavige verordening in de bedrijfstoelageregeling geïntegreerd.

4. De lidstaten kunnen de in dit hoofdstuk bedoelde steun toekennen vanaf 2009, mits zij in afwijking van artikel 69, lid 6, van deze verordening de in artikel 68, lid 1, bedoelde steun alleen financieren met behulp van de bedragen van de nationale reserve en er nationale bepalingen van kracht zijn op de termijn die de lidstaten hebben vastgesteld voor de indiening van de steunaanvraag.

TITEL IV

ANDERE STEUNREGELINGEN

HOOFDSTUK 1

Communautaire steunregelingen

Afdeling 1

Gewasspecifieke betaling voor rijst

Artikel 73

Werkingsfeer

Voor 2009, 2010 en 2011 wordt aan de landbouwers die rijst van GN-code 1006 10 produceren, steun verleend onder de in deze afdeling vastgestelde voorwaarden („gewasspecifieke betaling voor rijst”).

Artikel 74

Steunvoorwaarden en steunbedrag

1. De gewasspecifieke betaling voor rijst wordt verleend per met rijst ingezaaide hectare grond waarop het gewas tot ten minste het begin van de bloei in normale groeiomstandigheden in stand wordt gehouden.

Gewassen die volgens de plaatselijke normen op volledig ingezaaide oppervlakten worden geteeld, maar het bloeistadium niet bereiken als gevolg van door de betrokken lidstaten erkende uitzonderlijke weersomstandigheden, blijven echter voor de steun in aanmerking komen op voorwaarde dat de betrokken oppervlakten tot dit groeistadium niet voor enig ander doel worden gebruikt.

2. Op grond van de fysieke opbrengsten in de betrokken lidstaten bedraagt de gewasspecifieke betaling voor rijst:

Lidstaat	EUR/ha
Bulgarije	345,255
Griekenland	561,00
Spanje	476,25
Frankrijk	
— Europees grondgebied	411,75
— Frans-Guyana	563,25
Italië	453,00
Hongarije	232,50
Portugal	453,75
Roemenië	126,075

*Artikel 75***Arealen**

Hierbij worden voor elke producerende lidstaat de volgende basisarealen vastgesteld:

Lidstaat	EUR/ (ha)
Bulgarije	4 166
Griekenland	20 333
Spanje	104 973
Frankrijk	
— Europees grondgebied	19 050
— uitsluitend voor 2009, Frans-Guyana	4 190
Italië	219 588
Hongarije	3 222
Portugal	24 667
Roemenië	500

Een lidstaat kan zijn basisareaal of zijn basisarealen op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria in subbasisarealen onderverdelen.

*Artikel 76***Overschrijding van de arealen**

1. Indien in een lidstaat de in een bepaald jaar met rijst beteelde oppervlakte het in artikel 75 vastgestelde basisareaal overschrijdt, wordt in het betrokken jaar de oppervlakte per landbouwer waarvoor de gewasspecifieke betaling voor rijst is aangevraagd, proportioneel verlaagd.

2. Indien een lidstaat zijn basisareaal onderverdeelt in subbasisarealen, geldt de verlaging van lid 1 alleen voor landbouwers in subbasisarealen waar de subbasisareaallimiet is overschreden. Deze verlaging wordt toegepast wanneer in de betrokken lidstaat de oppervlakten in de subarealen die de subbasisareaallimiet niet hebben bereikt, zijn herverdeeld in subarealen waar de subbasisareaallimiet is overschreden.

Afdeling 2

Steun voor zetmeelaardappeltelers*Artikel 77***Werkingsfeer en bedrag van de steun**

Voor de verkoopseizoenen 2009/2010, 2010/2011 en 2011/2012 wordt er, onder de in deze afdeling neergelegde voorwaarden, steun toegekend aan landbouwers die voor de zetmeelproductie bestemde aardappelen produceren („steun voor zetmeelaardappeltelers”).

De steun bedraagt 66,32 EUR per hoeveelheid aardappelen die nodig is voor de productie van één ton zetmeel.

Het bedrag wordt aangepast op grond van het zetmeelgehalte van de aardappelen.

*Artikel 78***Voorwaarden**

De steun voor zetmeelaardappeltelers wordt slechts uitbetaald voor de hoeveelheid aardappelen waarvoor tussen de aardappelproducent en de aardappelzetmeelfabrikant een teelcontract is gesloten, binnen de grenzen van het aan de aardappelzetmeelfabrikant toegewezen contingent overeenkomstig in artikel 84 bis, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad.

Afdeling 3

Premie voor eiwithoudende gewassen*Artikel 79***Werkingsfeer**

Voor 2009, 2010 en 2011 wordt aan de eiwithoudende gewassen producerende landbouwers steun verleend onder de in deze afdeling vastgestelde voorwaarden („premie voor eiwithoudende gewassen”).

Eiwithoudende gewassen omvatten:

- erwten van GN-code 0713 10,
- tuinbonen, paardenbonen en duivenbonen van GN-code 0713 50,
- niet-bittere lupinen van GN-code ex 1209 29 50.

*Artikel 80***Bedrag en subsidiabiliteit**

De premie voor eiwithoudende gewassen bedraagt 55,57 EUR per hectare na het melkrijpheidsstadium geogste eiwithoudende gewassen.

Gewassen die volgens de plaatselijke normen op volledig ingezaaide oppervlakten worden geteeld, maar het melkrijpheidsstadium niet bereiken als gevolg van door de betrokken lidstaten erkende uitzonderlijke weersomstandigheden, blijven echter voor de premie voor eiwithoudende gewassen in aanmerking komen op voorwaarde dat de betrokken oppervlakten tot dit groeistadium niet voor enig ander doel worden gebruikt.

*Artikel 81***Areaal**

- Het gegarandeerde maximumareaal waarvoor de premie voor eiwithoudende gewassen kan worden verleend, bedraagt 1 648 000 ha.

2. Indien de oppervlakte waarvoor de premie voor eiwithoudende gewassen wordt aangevraagd, groter is dan het gegarandeerde maximumareaal, wordt in het betrokken jaar de oppervlakte per landbouwer waarvoor de premie voor eiwithoudende gewassen wordt aangevraagd, volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure proportioneel verlaagd.

3. Indien een lidstaat overeenkomstig artikel 67 besluit de in deze afdeling vastgestelde premie voor eiwithoudende gewassen in de bedrijfsstoeslagregeling te integreren, vermindert de Commissie overeenkomstig de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure het in lid 1 bedoelde gegarandeerde maximumareaal naar rato van de in bijlage XII van deze verordening voor de betrokken lidstaten opgenomen bedragen voor eiwithoudende gewassen.

Afdeling 4

Areaalbetaling voor noten

Artikel 82

Communautaire areaalbetaling voor noten

1. Voor 2009, 2010 en 2011 wordt aan noten producerende landbouwers onder de in deze afdeling (hierna „Areaalbetaling voor noten”) vastgestelde voorwaarden een communautaire steun verleend.

Noten omvatten:

- a) amandelen van de GN-codes 0802 11 en 0802 12,
- b) hazelnoten van de GN-codes 0802 21 en 0802 22,
- c) walnoten van de GN-codes 0802 31 en 0802 32,
- d) pimpernoten (pistaches) van GN-code 0802 50,
- e) sint-jansbrood van GN-code 1212 10 10.

2. De lidstaten mogen de areaalbetaling voor noten differentiëren naar de producten of door de in artikel 83, lid 3, vastgestelde nationale gegarandeerde arealen (hierna: „NGA's”) te vergroten of te verkleinen. In elke lidstaat mag het totaalbedrag aan in een bepaald jaar toegekende areaalbetalingen voor noten echter niet hoger zijn dan het in artikel 83, lid 4, genoemde maximum.

Artikel 83

Arealen

1. Een lidstaat kent de communautaire areaalbetaling voor noten toe onder een maximum dat wordt berekend door het aantal in lid 3 vastgestelde hectaren van zijn NGA te vermenigvuldigen met het gemiddelde bedrag van 120,75 EUR.

2. Het gegarandeerde maximumareaal bedraagt 829 229 ha.

3. Het in lid 2 vastgestelde gegarandeerde maximumareaal wordt verdeeld in de volgende NGA's:

Nationaal gegarandeerd areaal	NGA (ha)
België	100
Bulgarije	11 984
Duitsland	1 500
Griekenland	41 100
Spanje	568 200
Frankrijk	17 300
Italië	130 100
Cyprus	5 100
Luxemburg	100
Hongarije	2 900
Nederland	100
Oostenrijk	100
Polen	4 200
Portugal	41 300
Roemenië	1 645
Slovenië	300
Slowakije	3 100
Verenigd Koninkrijk	100

4. Een lidstaat kan zijn NGA op basis van objectieve criteria onderverdelen in subarealen, met name op regionaal niveau of in relatie tot de productie.

Artikel 84

Overschrijding van de subarealen

Wanneer een lidstaat zijn NGA onderverdeelt in subarealen en één of meer subarealen zijn overschreden, wordt in het betrokken jaar de oppervlakte per landbouwer waarvoor een areaalbetaling voor noten is aangevraagd, voor de landbouwers in de subarealen waar de limieten zijn overschreden, proportioneel verlaagd. Deze verlaging wordt toegepast wanneer in de betrokken lidstaat de oppervlakten in de subarealen die hun limieten niet hebben bereikt, zijn herverdeeld in de subarealen waar deze limieten zijn overschreden.

Artikel 85

Voorwaarden voor subsidiabiliteit

1. Uitbetaling van de areaalbetaling voor noten is met name afhankelijk van een minimale perceelsgrootte en boomedichtheid.

2. De lidstaten kunnen aan het toekennen van de areaalbetaling voor noten de voorwaarde verbinden dat de landbouwers lid zijn van een overeenkomstig artikel 125 ter van Verordening (EG) nr. 1234/2007 erkende producentenorganisatie.

3. Indien lid 2 wordt toegepast, mogen de lidstaten besluiten dat de betaling van de in lid 1 bedoelde areaalbetaling voor noten plaatsvindt aan een producentenorganisatie ten behoeve van haar leden. Het door de telersvereniging ontvangen steunbedrag wordt in dat geval uitbetaald aan haar leden. De lidstaten kunnen een producentenorganisatie evenwel toestaan om het bedrag van de areaalbetaling voor noten met maximaal 2 % te verlagen als vergoeding voor de diensten aan haar leden.

Artikel 86

Nationale steun

1. De lidstaten kunnen, als aanvulling op de areaalbetaling voor noten, nationale steun tot een maximum van 120,75 EUR per hectare per jaar verlenen.

2. De nationale steun kan slechts worden uitbetaald voor de oppervlakten waarvoor de areaalbetaling voor noten wordt ontvangen.

3. De lidstaten kunnen aan het toekennen van de nationale steun de voorwaarde verbinden dat de landbouwers lid zijn van een overeenkomstig artikel 125 ter van Verordening (EG) nr. 1234/2007 erkende producentenorganisatie.

Afdeling 5

Steun voor zaaizaad

Artikel 87

Steun

1. Voor 2009, 2010 en 2011 verlenen de lidstaten die artikel 70 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 hebben toegepast en geen gebruik maken van de in artikel 67 bedoelde optie, jaarlijks, onder de in deze afdeling neergelegde voorwaarden, de in bijlage XIII vastgestelde steun voor de productie van basiszaad of gecertificeerd zaad van een of meer van de in bijlage XIII (hierna „steun voor zaaizaad”) genoemde soorten.

2. Indien het voor certificering aanvaarde areaal waarvoor de steun voor zaaizaad wordt aangevraagd, ook wordt gebruikt voor het aanvragen van steun uit hoofde van de bedrijfsstoelageregeling, wordt het bedrag van de steun voor zaaizaad, behalve in het geval van zaad van de in bijlage XIII, punten 1 en 2, bedoelde soorten, verlaagd, evenwel niet tot onder de 0, met het bedrag van de steun die uit hoofde van de bedrijfsstoelageregeling in een bepaald jaar voor het betrokken areaal wordt verleend.

3. Het bedrag van de aangevraagde steun voor zaaizaad overschrijdt niet het maximum dat door de Commissie wordt vastgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 141, lid 2, en overeenkomt met het aandeel van de steun voor zaaizaad voor de betrokken soorten in het in artikel 40 bedoelde nationale maximum, vastgesteld overeenkomstig artikel 64, lid 2, van

Verordening (EG) nr. 1782/2003 („maximum voor zaaizaad”). Voor de nieuwe lidstaten komt dit maximum echter overeen met het in bijlage XIV vermelde bedrag.

Overschrijdt het totale bedrag van de aangevraagde steun voor zaaizaad het door de Commissie vastgestelde maximum, dan wordt het steunbedrag per landbouwer dat jaar proportioneel verlaagd.

4. De variëteiten van hennep (*Cannabis sativa* L) die voor de steun voor zaaizaad krachtens dit artikel in aanmerking komen, worden vastgesteld volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure.

Afdeling 6

Gewasspecifieke betaling voor katoen

Artikel 88

Werkingsfeer

Aan landbouwers die katoen van GN-code 5201 00 produceren, wordt steun toegekend onder de in deze afdeling vastgestelde voorwaarden (hierna „gewasspecifieke betaling voor katoen”).

Artikel 89

Subsidiabiliteit

1. De gewasspecifieke betaling voor katoen wordt toegekend per hectare subsidiabel katoenareaal. Om subsidiabel te zijn moet het areaal bestaan uit landbouwgrond waarvoor de lidstaat een vergunning voor de katoenproductie heeft verleend, zijn ingezaaid met toegelaten rassen en daadwerkelijk zijn afgeogst in normale groeiomstandigheden.

De gewasspecifieke betaling voor katoen wordt betaald voor katoen van eerlijke handelskwaliteit.

2. De lidstaten verlenen de vergunning, respectievelijk de toelating, voor de in lid 1 bedoelde grond en rassen overeenkomstig uitvoeringsbepalingen en voorwaarden die volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure worden vastgesteld.

Artikel 90

Basisarealen, vaste opbrengsten en referentiebedragen

1. De basisarealen zijn de volgende:

- Bulgarije: 3 342 ha,
- Griekenland: 250 000 ha,
- Spanje: 48 000 ha,
- Portugal: 360 ha.

2. De vaste opbrengsten voor de referentieperiode zijn de volgende:

- Bulgarije: 1,2 ton/ha,
- Griekenland: 3,2 ton/ha,
- Spanje: 3,5 ton/ha,
- Portugal: 2,2 ton/ha.

3. Het steunbedrag per subsidiabele hectare wordt bepaald door de in lid 2 vastgestelde opbrengsten te vermenigvuldigen met de volgende referentiebedragen:

- Bulgarije: 671,33 EUR,
- Griekenland: 251,75 EUR,
- Spanje: 400,00 EUR,
- Portugal: 252,73 EUR.

4. Indien in een bepaald jaar het subsidiabele katoenareaal in een bepaalde lidstaat het in lid 1 vastgestelde basisareaal overschrijdt, wordt het in lid 3 voor die lidstaat vastgestelde steunbedrag verlaagd in verhouding tot de overschrijding van het basisareaal.

5. De nadere voorschriften voor de toepassing van dit artikel worden overeenkomstig de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.

Artikel 91

Erkende brancheorganisaties

1. Voor de toepassing van deze afdeling wordt onder „erkende brancheorganisatie” verstaan een rechtspersoon die is samengesteld uit katoenproducerende landbouwers en ten minste één egreneringsbedrijf en onder meer de volgende activiteiten verricht:

- a) het bijdragen tot een betere coördinatie van de wijze waarop katoen op de markt wordt gebracht, met name door middel van onderzoeks- en marktstudies,
- b) de opstelling van standaardcontractformulieren die verenigbaar zijn met de voorschriften van de Gemeenschap,
- c) sturen van de productie in de richting van producten die beter zijn afgestemd op de behoeften van de markt en de vraag van de consument, met name op het gebied van kwaliteit en consumentenbescherming,
- d) de actualisering van methoden en middelen ter verbetering van de productkwaliteit,
- e) de ontwikkeling van marketingstrategieën om de afzet van katoen te bevorderen door middel van kwaliteitscertificeringsregelingen.

2. De lidstaat waar de egreneringsbedrijven zijn gevestigd, erkent de brancheorganisaties die voldoen aan de volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure vast te stellen criteria.

Artikel 92

Betaling van de steun

1. De gewasspecifieke betaling voor katoen per subsidiabele hectare wordt aan de landbouwers toegekend overeenkomstig artikel 90.

2. Aan de bij een erkende brancheorganisatie aangesloten landbouwers wordt per subsidiabele hectare die binnen het in artikel 90, lid 1, vastgestelde basisareaal is gelegen, de gewasspecifieke betaling voor katoen toegekend, verhoogd met een bedrag van 2 EUR.

Afdeling 7

Steun voor suikerbieten- en suikerrietelers

Artikel 93

Werkingsfeer

1. In de lidstaten die de in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 320/2006 vastgestelde herstructureringssteun hebben toegekend voor ten minste 50 % van de op 20 februari 2006 in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 318/2006 van de Raad van 20 februari 2006 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker⁽¹⁾ vastgestelde suikerquota, wordt, onder de in deze afdeling neergelegde voorwaarden, aan suikerbieten- en suikerrietelers steun toegekend.

2. De steun aan suikerbieten- en suikerrietelers wordt toegekend voor maximaal vijf opeenvolgende jaren vanaf het verkoopseizoen waarin de in lid 1 bedoelde drempel van 50 % is bereikt en loopt uiterlijk tot en met het verkoopseizoen 2013/2014.

Artikel 94

Voorwaarden

De steun aan suikerbieten- en suikerrietelers wordt toegekend voor de hoeveelheden quotumsuiker verkregen uit suikerbieten of suikerriet die zijn geleverd op grond van overeenkomstig artikel 50 van Verordening (EG) nr. 1234/2007 gesloten leveringscontracten.

Artikel 95

Steunbedrag

De in artikel 93 bedoelde steun wordt uitgedrukt per ton witte suiker van standaardkwaliteit. Het bedrag van de steun is gelijk aan de helft van het bedrag dat wordt verkregen door het bedrag van het in bijlage XV van de onderhavige verordening bedoelde maximum voor de betrokken lidstaat in het overeenkomstige jaar, te delen door het totaal van de op 20 februari 2006 in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 318/2006 vastgestelde quota voor suiker en inulinestroop.

Behoudens voor Bulgarije en Roemenië zijn de artikelen 121 en 132 van de onderhavige verordening niet van toepassing op steun voor suikerbieten- en suikerrietelers.

⁽¹⁾ PB L 58 van 28.2.2006, blz. 1.

Afdeling 8

Overgangsbetalingen voor groenten en fruit*Artikel 96***Bij wijze van overgangsmaatregel verleende oppervlaktesteun**

1. Indien artikel 54, lid 1, of artikel 128, lid 1, gedurende de in die bepalingen genoemde periode wordt toegepast, kan onder de in deze afdeling uiteengezette voorwaarden een bij wijze van overgangsmaatregel verleende oppervlaktesteun worden toegekend aan landbouwers die voor verwerking geleverde tomaten produceren.

2. Indien artikel 54, lid 2, of artikel 128, lid 2, gedurende de in die bepalingen genoemde periode wordt toegepast, kan onder de in deze afdeling uiteengezette voorwaarden een bij wijze van overgangsmaatregel verleende oppervlaktesteun worden toegekend aan landbouwers die een of meer van de in artikel 54, lid 2, derde alinea, vermelde en voor verwerking geleverde groente- en fruitproducten produceren, zoals bepaald door de lidstaten.

*Artikel 97***Bedrag van de steun en subsidiabiliteit**

1. De lidstaten stellen de steun per hectare waarop tomaten en de in artikel 54, lid 2, derde alinea, vermelde groente- en fruitproducten worden verbouwd, op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria vast.

2. Het totale bedrag van de in lid 1 bedoelde steun mag het overeenkomstig artikel 51, lid 2, of artikel 128 vastgestelde maximum in geen geval overschrijden.

3. De in lid 1 voorziene steun wordt slechts toegekend voor oppervlakten waarvan de productie valt onder een contract voor verwerking tot een van de in artikel 1, lid 1, onder j), van Verordening (EG) nr. 1234/2007 opgenomen producten.

4. De lidstaten kunnen aan de toekenning van de in lid 1 voorziene steun de voorwaarde verbinden dat aanvullende objectieve en niet-discriminerende criteria worden nageleefd, zoals lidmaatschap van een producentenorganisatie of een producentengroepering die op grond van, respectievelijk, artikel 125 ter of artikel 125 quinquies van Verordening (EG) nr. 1234/2007 is erkend.

Afdeling 9

Overgangsbetaling voor zacht fruit*Artikel 98***Betaling voor zacht fruit**

1. Voor de periode tot en met 31 december 2011 wordt, onder de in deze afdeling neergelegde voorwaarden, bij wijze van overgangsmaatregel oppervlaktesteun verleend aan producenten van aardbeien van GN-code 0810 10 00 en frambozen

van GN-code 0810 20 10 die worden geleverd ter verwerking (hierna „de overgangsbetaling voor zacht fruit”).

2. De overgangsbetaling voor zacht fruit wordt slechts toegekend voor oppervlakten waarvan de productie valt onder een contract voor verwerking tot een van de in artikel 1, lid 1, onder j), van Verordening (EG) nr. 1234/2007 opgenomen producten.

3. De overgangsbetaling voor zacht fruit bedraagt 230 EUR per hectare.

4. De lidstaten kunnen, als aanvulling op de overgangsbetaling voor zacht fruit, nationale steun verlenen. De som van de communautaire en de nationale steun mag niet meer bedragen dan 400 EUR per hectare.

5. De overgangsbetaling voor zacht fruit mag slechts worden toegekend voor maximaal de volgende aan de lidstaten toegekende nationale gegarandeerde arealen:

Lidstaat	Maximaal nationaal gegarandeerd areaal (in ha)
Bulgarije	2 400
Hongarije	1 700
Letland	400
Litouwen	600
Polen	48 000

Indien het subsidiabele areaal in een lidstaat en in een gegeven jaar het maximale nationale gegarandeerde areaal overschrijdt, wordt de in lid 3 genoemde overgangsbetaling voor zacht fruit verlaagd in verhouding tot de overschrijding van het maximale nationale gegarandeerde areaal.

6. De artikelen 121 en 132 zijn niet van toepassing op de overgangsbetaling voor zacht fruit.

Afdeling 10

Premies in de schapen- en geitenvleessectoren*Artikel 99***Werkingsfeer**

Indien artikel 52 wordt toegepast, kennen de lidstaten op jaarbasis premies of aanvullende premies toe aan landbouwers die schapen en geiten houden overeenkomstig deze afdeling, tenzij in de onderhavige verordening anders is bepaald.

*Artikel 100***Definities**

In deze afdeling zijn de volgende definities van toepassing:

- a) „ooi”: elk vrouwelijk schaap dat ten minste één keer heeft gelammerd of ten minste één jaar oud is;

b) „geit”: elke vrouwelijke geit die ten minste één keer heeft gelammerd of ten minste één jaar oud is.

Artikel 101

Ooien- en geitenpremie

1. Aan landbouwers die oaien houden op hun bedrijf, kan op aanvraag een premie voor het aanhouden van oaien worden verleend (oaienpremie).

2. Aan landbouwers die geiten houden op hun bedrijf, kan op aanvraag een premie voor het aanhouden van geiten worden toegekend (geitenpremie). Deze premie wordt toegekend aan landbouwers in specifieke gebieden waar de productie aan de volgende twee criteria voldoet:

- a) de geitenhouderij is voornamelijk gericht op de productie van geitenvlees;
- b) de houderijtechnieken zijn vergelijkbaar voor schapen en geiten.

Een lijst van deze gebieden wordt vastgesteld volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure.

3. De oaienpremie en de geitenpremie worden toegekend in de vorm van een jaarlijkse betaling per subsidiabel dier, per kalenderjaar en per landbouwer binnen de grenzen van individuele maxima. Het minimumaantal dieren waarvoor een premieaanvraag wordt ingediend, wordt vastgesteld door de lidstaat. Dit minimum bedraagt niet minder dan 10 en niet meer dan 50.

4. Per ooi bedraagt de premie 21 EUR. Voor landbouwers die melk van oaien of producten op basis van melk van oaien verkopen, bedraagt de premie per ooi evenwel 16,8 EUR.

5. Per geit bedraagt de premie 16,8 EUR.

Artikel 102

Aanvullende premie

1. Er wordt een aanvullende premie betaald aan de landbouwers in de gebieden waar de productie van schapen- en geitenvlees een traditionele activiteit is of aanzienlijk bijdraagt aan de plattelandseconomie. De lidstaten stellen deze gebieden vast. In ieder geval wordt de aanvullende premie slechts toegekend aan landbouwers met een bedrijf waarvan de oppervlakte cultuurgrond voor ten minste 50 % ligt in probleemgebieden als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1257/1999.

2. De aanvullende premie wordt eveneens toegekend aan verweidende landbouwers op voorwaarde dat:

a) ten minste 90 % van de dieren waarvoor de premie wordt aangevraagd, gedurende ten minste 90 opeenvolgende dagen wordt geweid in een in aanmerking komend gebied dat overeenkomstig lid 1 is vastgesteld, en

b) de vestigingsplaats van het bedrijf ligt in een welomschreven geografisch gebied waarvoor de lidstaat heeft vastgesteld dat het verweiden er van oudsher in de schapen- en/of de geitenhouderij wordt toegepast en dat de betrokken verplaatsingen van dieren noodzakelijk zijn wegens het ontbreken van voldoende voedergewassen gedurende de verweidingsperiode.

3. Het bedrag van de aanvullende premie wordt vastgesteld op 7 EUR per ooi en per geit. De aanvullende premie wordt verleend op dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor de verlening van de oaien- en geitenpremie.

Artikel 103

Gemeenschappelijke voorschriften voor de premies

1. De premies worden aan de begunstigde landbouwers betaald op basis van het aantal oaien en/of geiten dat op hun bedrijf is gehouden gedurende een minimumperiode waarvan de duur wordt bepaald volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure.

2. Alleen dieren die geïdentificeerd en geregistreerd zijn overeenkomstig Verordening (EG) nr. 21/2004, komen in aanmerking voor de premies.

Artikel 104

Individuele maxima

1. Op 1 januari 2009 is het in artikel 101, lid 3, bedoelde individuele maximum van elke landbouwer gelijk aan het aantal premierechten waarover hij op 31 december 2008 overeenkomstig de desbetreffende communautaire voorschriften beschikte.

2. De lidstaten doen het nodige om ervoor te zorgen dat de som van de premierechten voor hun grondgebied het in lid 4 vastgestelde nationale maximum niet overschrijdt en dat de in artikel 106 bedoelde nationale reserve kan worden gehandhaafd.

Is na de periode waarin de regeling inzake een enkele areaalbetaling overeenkomstig artikel 122 werd toegepast, artikel 52 van toepassing, dan geschieden de toewijzing van de individuele maxima aan de producenten en de vorming van de nationale reserve als bedoeld in artikel 106 uiterlijk vóór het einde van het eerste jaar van toepassing van de bedrijfstoelageregeling.

3. De premierechten die op grond van de krachtens lid 2, eerste alinea, genomen maatregel zijn ingetrokken, worden geannuleerd.

4. De volgende nationale maxima zijn van toepassing:

Lidstaat	Nationale maxima
Bulgarije	2 058 483
Tsjechië	66 733
Denemarken	104 000
Estland	48 000
Spanje	19 580 000
Frankrijk	7 842 000
Cyprus	472 401
Letland	18 437
Litouwen	17 304
Hongarije	1 146 000
Polen	335 880
Portugal	2 690 000
Roemenië	5 880 620
Slovenië	84 909
Slowakije	305 756
Finland	80 000
Totaal	40 730 523

*Artikel 105***Overdracht van premierechten**

1. Wanneer een landbouwer zijn bedrijf verkoopt of anderszins overdraagt, kan hij al zijn premierechten overdragen aan degene die het bedrijf overneemt.

2. Een landbouwer kan zijn rechten ook geheel of gedeeltelijk aan andere landbouwers overdragen zonder zijn bedrijf over te dragen.

In geval van een overdracht van rechten zonder overdracht van het bedrijf wordt een deel van de overgedragen premierechten dat ten hoogste 15 % bedraagt, zonder enige compensatie aan de nationale reserve van de lidstaat waar het bedrijf zich bevindt, afgestaan voor kosteloze herverdeling.

De lidstaten kunnen premierechten verwerven van landbouwers die er vrijwillig mee instemmen hun rechten geheel of gedeeltelijk af te staan. In dat geval kunnen uit de nationale begroting betalingen voor de verwerving van dergelijke rechten aan de betrokken landbouwers worden verricht.

In afwijking van het bepaalde in lid 1 en in naar behoren gemoetiveerde omstandigheden kunnen de lidstaten bepalen dat de overdracht van rechten in geval van verkoop of andere overdracht van het bedrijf wordt uitgevoerd via de nationale reserve.

3. De lidstaten kunnen de nodige maatregelen nemen om te voorkomen dat premierechten door overdracht wegvloeien uit gevoelige zones of regio's waar de productie van schapenvlees van bijzonder belang is voor de plaatselijke economie.

4. De lidstaten kunnen vóór een door hen vast te stellen datum tijdelijke overdrachten toestaan van dat deel van de premierechten dat de landbouwer die erover beschikt, niet zal doen gelden.

*Artikel 106***Nationale reserve**

1. Elke lidstaat houdt een nationale reserve van premierechten aan.

2. Premierechten die op grond van artikel 105, lid 2, of andere communautaire bepalingen zijn ingetrokken, worden toegevoegd aan de nationale reserve.

3. De lidstaten kunnen de premierechten binnen de grenzen van hun nationale reserve toewijzen aan de landbouwers. Bij die toewijzing geven zij voorrang aan met name nieuwkomers, jonge landbouwers of andere prioritair landbouwers.

*Artikel 107***Maxima**

De som van de bedragen van alle aangevraagde premies mag het door de Commissie overeengekomen artikel 51, lid 2, vastgestelde maximum niet overschrijden.

Overschrijdt het totale bedrag van de aangevraagde steun het vastgestelde maximum, dan wordt het steunbedrag per landbouwer dat jaar proportioneel verlaagd.

Afdeling 11

Rund- en kalfsvleesbetalingen*Artikel 108***Werkings sfeer**

Indien artikel 53 wordt toegepast, kennen de lidstaten, tenzij in de onderhavige verordening anders is bepaald, onder de in deze afdeling uiteengezette voorwaarden, de extra betaling of extra betalingen toe die de betrokken lidstaat overeengekomen dat artikel heeft gekozen.

*Artikel 109***Definities**

Voor de toepassing van deze sectie wordt verstaan onder:

- a) „regio”: een lidstaat of een gebied in een lidstaat, naar keuze van de betrokken lidstaat;
- b) „stier”: een ongecastreerd mannelijk rund;
- c) „os”: een gecastreerd mannelijk rund;
- d) „zoogkoe”: een koe van een vleesras of verkregen door kruising met een vleesras, die behoort tot een beslag dat wordt gebruikt voor het opfokken van kalveren voor de vleesproductie;
- e) „vaars”: een vrouwelijk rund van ten minste acht maanden, dat nog niet heeft gekalfd.

*Artikel 110***Speciale premie**

1. Aan landbouwers die op hun bedrijf mannelijke runderen houden, kan op aanvraag een speciale premie worden toegekend. Deze premie wordt per kalenderjaar en per bedrijf binnen de grenzen van de regionale maxima toegekend voor ten hoogste 90 dieren van elke in lid 2 bedoelde leeftijdstranche.

Voor de toepassing van dit artikel wordt onder „regionaal maximum” verstaan, het aantal dieren waarvoor in een regio en voor een bepaald kalenderjaar een speciale premie kan worden toegekend.

2. De speciale premie wordt ten hoogste:
 - a) één keer toegekend voor elke stier van ten minste negen maanden oud;
 - b) twee keer toegekend voor elke os, namelijk:
 - i) de eerste keer als het dier negen maanden oud is,
 - ii) de tweede keer nadat het dier 21 maanden oud is geworden.
3. Om voor de speciale premie in aanmerking te komen:
 - a) moet ieder dier waarvoor een aanvraag is ingediend, gedurende een volgens de procedure van artikel 141, lid 2, nader te bepalen periode door de landbouwer worden gemest;
 - b) moet ieder dier tot de slacht of de uitvoer vergezeld gaan van een dierenpaspoort als bedoeld in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1760/2000, waarop alle relevante gegevens in verband met de premie zijn vermeld, of, als een dergelijk paspoort niet voorhanden is, van een gelijkwaardig administratief document.
4. Als in een regio het totale aantal stieren van ten minste negen maanden oud en ossen van negen tot 20 maanden oud, waarvoor een premie is aangevraagd en die voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de speciale premie, het in lid 8 vastgestelde toepasselijke regionale maximum overschrijdt,

wordt het totale aantal dieren dat op grond van lid 2, onder a) en b), voor een premie in aanmerking komt, in het betrokken jaar per landbouwer proportioneel verlaagd.

5. In afwijking van de leden 1 en 4 kunnen de lidstaten op basis van objectieve criteria die deel uitmaken van een plattelandsontwikkelingsbeleid en alleen indien zowel de milieuaspecten als de werkgelegenheidsaspecten in aanmerking worden genomen, het maximumaantal van 90 dieren per bedrijf en leeftijdstranche wijzigen of niet toepassen. In dat geval kunnen de lidstaten besluiten lid 4 zo toe te passen dat de vereiste vermindering verwezenlijkt wordt om aan het toepasselijke regionale maximum te voldoen, zonder dat er verminderingen opgelegd worden aan kleine landbouwers die voor het betrokken jaar geen speciale premies hebben aangevraagd voor meer dan een minimumaantal dieren dat door de betrokken lidstaat is vastgesteld.

6. De lidstaten kunnen besluiten de speciale premie toe te kennen bij het slachten van de runderen. In dat geval wordt het in lid 2, onder a), bedoelde leeftijdscriterium voor stieren vervangen door een minimumslachtgewicht van 185 kg.

De premie wordt uitbetaald of doorbetaald aan de landbouwer.

7. De speciale premie bedraagt:
 - a) 210 EUR per subsidiabele stier;
 - b) 150 EUR per subsidiabele os en leeftijdstranche.
8. De volgende regionale maxima zijn van toepassing:

Lidstaat	Regionaal maximum
Bulgarije	90 343
Tsjechië	244 349
Denemarken	277 110
Duitsland	1 782 700
Estland	18 800
Cyprus	12 000
Letland	70 200
Litouwen	150 000
Polen	926 000
Roemenië	452 000
Slovenië	92 276
Slowakije	78 348
Finland	250 000
Zweden	250 000

Artikel 111

Zoogkoeienpremie

1. Aan landbouwers die op hun bedrijf zoogkoeien houden, kan op aanvraag een premie voor het aanhouden van zoogkoeien worden toegekend (zoogkoeienpremie). Deze premie wordt toegekend in de vorm van een premie per jaar en per landbouwer, binnen de individuele maxima.

2. De zoogkoeienpremie wordt toegekend aan alle landbouwers

a) die geen melk of zuivelproducten leveren in de 12 maanden vanaf de dag van indiening van de aanvraag,

Rechtstreekse levering van melk of zuivelproducten van het bedrijf aan de consument vormt echter geen beletsel voor de toekenning van de premie;

b) die melk of zuivelproducten leveren en wier totaal individueel quotum als bedoeld in artikel 67 van Verordening (EEG) nr. 1234/2007 ten hoogste 120 000 kilogram bedraagt.

De lidstaten kunnen evenwel volgens door hen te bepalen objectieve en niet-discriminerende criteria besluiten deze kwantitatieve beperking te wijzigen of niet toe te passen, op voorwaarde dat de landbouwers gedurende ten minste zes opeenvolgende maanden vanaf de dag van indiening van de aanvraag een aantal zoogkoeien houden dat niet lager is dan 60 % en een aantal vaarzen dat niet hoger is dan 40 % van het aantal waarvoor de premie is aangevraagd.

Voor de vaststelling van het aantal op grond van de eerste alinea, onder a) en b), subsidiabele dieren wordt op basis van het individuele melkquotum van het bedrijf op 31 maart van het betrokken kalenderjaar, uitgedrukt in ton, en op basis van de gemiddelde melkopbrengst bepaald of de koeien tot een zoogkoeienbeslag dan wel tot een melkkoeienbeslag behoren.

3. Het recht van de landbouwers op de premie wordt beperkt door toepassing van het in artikel 112 gedefinieerde individuele maximum.

4. De premie per subsidiabel dier bedraagt 200 EUR.

5. Mits er geen discriminatie tussen veehouders in de betrokken lidstaat plaatsvindt, mogen de lidstaten een aanvullende nationale zoogkoeienpremie van maximaal 50 EUR per dier toekennen.

Voor bedrijven die zijn gevestigd in een in de artikelen 5 en 8 van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad van 11 juli 2006 houdende algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds⁽¹⁾ omschreven regio, wordt de eerste schijf van deze aanvullende premie, ten belope van 24,15 EUR per dier, gefinancierd door het ELGF.

Voor bedrijven op het gehele grondgebied van een lidstaat waarvan het koeienbeslag gekenmerkt wordt door een hoog

aandeel zoogkoeien dat ten minste 30 % van het totale aantal koeien uitmaakt, en waarvan ten minste 30 % van de geslachte mannelijke runderen tot de vleesklassen S en E behoren, wordt de aanvullende premie geheel door het ELFPO gefinancierd. Overschrijdingen van deze percentages worden vastgesteld op basis van het gemiddelde van de twee jaren voorafgaande aan het jaar waarvoor de premie wordt toegekend.

6. Voor de toepassing van dit artikel worden alleen vaarzen in aanmerking genomen van een vleesras of voortgekomen uit een kruising met een dergelijk ras, die deel uitmaken van een beslag van voor de vleesproductie bestemde kalveren.

Artikel 112

Individueel maximum voor zoogkoeien

1. Aan elke landbouwer die zoogkoeien houdt, wordt steun verleend binnen de individuele maxima die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 126, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1782/2003.

2. De lidstaten doen het nodige om ervoor te zorgen dat de som van de premierechten voor hun grondgebied het in lid 5 vastgestelde nationale maximum niet overschrijdt en dat de in artikel 114 bedoelde nationale reserve kan worden gehandhaafd.

Indien, na de periode waarin de regeling inzake een enkele areaalbetaling overeenkomstig artikel 122 van toepassing was, artikel 53, lid 1, wordt toegepast, geschieden de toewijzing van de individuele maxima aan de producenten en de vorming van de nationale reserve als bedoeld in artikel 114 uiterlijk vóór het einde van het eerste jaar van toepassing van de bedrijfstoelageregeling.

3. Als voor de in lid 2 bedoelde aanpassing de individuele maxima van landbouwers moeten worden verlaagd, gebeurt dit zonder compensatiebetaling en op basis van objectieve criteria, met name:

a) de mate waarin de landbouwers hun individuele maxima hebben gebruikt gedurende de drie referentiejaar die aan 2000 voorafgaan;

b) de uitvoering van een investerings- of extensiveringsprogramma in de rundvleessector;

c) specifieke natuurlijke omstandigheden of de toepassing van sancties waardoor de premie gedurende ten minste één referentiejaar niet of slechts gedeeltelijk is betaald;

d) andere uitzonderlijke omstandigheden waardoor de betalingen voor ten minste één referentiejaar niet stroken met de werkelijke situatie zoals geconstateerd gedurende de voorgaande jaren.

4. De premierechten die op grond van de overeenkomstig lid 2, eerste alinea, genomen maatregel zijn ingetrokken, worden geannuleerd.

⁽¹⁾ PBL 210 van 31.7.2006, blz. 25.

5. De volgende nationale maxima zijn van toepassing:

Lidstaat	Nationaal maximum
België	394 253
Bulgarije	16 019
Tsjechië	90 300
Estland	13 416
Spanje	1 441 539
Frankrijk	3 779 866
Cyprus	500
Letland	19 368
Litouwen	47 232
Hongarije	117 000
Malta	454
Oostenrijk	375 000
Polen	325 581
Portugal	458 941
Roemenië	150 000
Slovenië	86 384
Slowakije	28 080

Artikel 113

Overdracht van premierechten voor zoogkoeien

1. Wanneer een landbouwer zijn bedrijf verkoopt of anderszins overdraagt, kan hij al zijn rechten op de zoogkoeienpremie overdragen aan degene die zijn bedrijf overneemt.

2. De in lid 1 bedoelde landbouwer kan zijn rechten ook geheel of gedeeltelijk aan andere landbouwers overdragen zonder zijn bedrijf over te dragen.

Wanneer premierechten worden overgedragen zonder overdracht van het bedrijf wordt een deel van de overgedragen rechten dat ten hoogste 15 % bedraagt, zonder enige compensatie aan de nationale reserve van de lidstaat waar het bedrijf zich bevindt, afgestaan voor kosteloze herverdeling.

3. De lidstaten:

a) nemen de nodige maatregelen om te voorkomen dat premierechten door overdracht terechtkomen buiten gevoelige

zones of buiten regio's waar de rundveehouderij voor de plaatselijke economie van groot belang is;

b) kunnen bepalen dat de overdracht van rechten zonder overdracht van het bedrijf hetzij rechtstreeks tussen landbouwers, hetzij via de nationale reserve plaatsvindt.

4. De lidstaten kunnen vóór een door hen vast te stellen datum tijdelijke overdrachten toestaan van dat deel van de premierechten dat de landbouwer die erover beschikt, niet zal doen gelden.

Artikel 114

Nationale reserve van premierechten voor zoogkoeien

1. Elke lidstaat houdt een nationale reserve van premierechten voor zoogkoeien aan.

2. Onverminderd artikel 112, lid 4, worden premierechten die op grond van artikel 113, lid 2, tweede alinea, of andere communautaire bepalingen zijn ingetrokken, aan de nationale reserve toegevoegd.

3. De lidstaten kennen de premierechten binnen de grenzen van hun nationale reserve toe aan met name nieuwkomers, jonge landbouwers en andere prioritaire landbouwers.

Artikel 115

Vaarzen

1. In afwijking van artikel 111, lid 3, van de onderhavige verordening kunnen lidstaten waar meer dan 60 % van de zoogkoeien en de vaarzen gehouden worden in berggebieden in de zin van artikel 50 van Verordening (EG) nr. 1698/2005, besluiten de toekenning van de zoogkoeienpremie voor vaarzen afzonderlijk te beheren van die voor zoogkoeien, binnen de grenzen van een afzonderlijk nationaal maximum dat door de betrokken lidstaat wordt vastgesteld.

Dat afzonderlijke nationale maximum mag niet meer bedragen dan 40 % van het nationale maximum van de betrokken lidstaat als bedoeld in artikel 112, lid 5. Dat nationale maximum moet verlaagd worden met de hoeveelheid die gelijk is aan het afzonderlijke nationale maximum. Wanneer in een lidstaat die van de in dit lid geboden mogelijkheid gebruik maakt, het totaal aantal vaarzen waarvoor een premie is aangevraagd en die voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de zoogkoeienpremie, het afzonderlijke nationale maximum overschrijdt, moet het aantal subsidiabele vaarzen per landbouwer voor het betrokken jaar proportioneel worden verlaagd.

2. Voor de toepassing van dit artikel worden alleen vaarzen van een vleesras of voortgekomen uit een kruising met een dergelijk ras in aanmerking genomen.

Artikel 116

Slachtpremie

1. Een landbouwer die runderen op zijn bedrijf houdt, kan op aanvraag in aanmerking komen voor een slachtpremie. De premie wordt, binnen nader vast te stellen nationale maxima, toegekend bij het slachten van in aanmerking komende dieren of de uitvoer daarvan naar een derde land.

Voor de slachtpremie komen in aanmerking:

- a) stieren, ossen, koeien en vaarzen van ten minste acht maanden;
- b) kalveren van meer dan één en minder dan acht maanden oud met een slachtgewicht van ten hoogste 185 kg.

De in de tweede alinea, onder a) en b), bedoelde dieren komen slechts in aanmerking voor de slachtpremie indien zij gedurende een nader te bepalen periode door de landbouwer zijn gehouden.

2. De premie bedraagt:

- a) 80 EUR per subsidiabel dier als omschreven in lid 1, onder a);
- b) 50 EUR per subsidiabel dier als omschreven in lid 1, onder b).

3. De in lid 1 bedoelde nationale maxima worden vastgesteld per lidstaat en afzonderlijk voor beide groepen dieren als omschreven onder a) en b), van dat lid. Elk maximum is gelijk aan het aantal dieren in elke van deze twee groepen dat in 1995 in de betrokken lidstaat is geslacht. Het aantal vanuit die lidstaat naar een derde land uitgevoerde dieren, volgens de gegevens van Eurostat of andere gepubliceerde officiële statistische gegevens voor dat jaar die door de Commissie zijn geaccepteerd, wordt bij dat maximum opgeteld.

Voor de nieuwe lidstaten zijn de volgende maxima van toepassing:

	Stieren, ossen, koeien en vaarzen	Kalveren van meer dan 1 en minder dan 8 maanden oud met een slachtgewicht van ten hoogste 185 kg
Bulgarije	22 191	101 542
Tsjechië	483 382	27 380
Estland	107 813	30 000
Cyprus	21 000	—
Letland	124 320	53 280
Litouwen	367 484	244 200

	Stieren, ossen, koeien en vaarzen	Kalveren van meer dan 1 en minder dan 8 maanden oud met een slachtgewicht van ten hoogste 185 kg
Hongarije	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Polen	1 815 430	839 518
Roemenië	1 148 000	85 000
Slovenië	161 137	35 852
Slowakije	204 062	62 841

4. Wanneer in een bepaalde lidstaat het totale aantal dieren waarvoor een aanvraag is ingediend met betrekking tot een van de twee in lid 1, onder a) of b), bedoelde groepen dieren en die voldoen aan de voorwaarden voor het toekennen van de slachtpremie, het nationale maximum voor die groep overschrijdt, wordt het totale aantal subsidiabele dieren van die groep per landbouwer voor het betrokken jaar proportioneel verlaagd.

Artikel 117

Gemeenschappelijke voorschriften voor de premies

Alleen dieren die geïdentificeerd en geregistreerd zijn overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1760/2000, komen in aanmerking voor betalingen op grond van deze afdeling.

Er wordt evenwel van uitgegaan dat een dier waarover de in artikel 7, lid 1, tweede streepje, van Verordening (EG) nr. 1760/2000 vastgestelde gegevens op de eerste dag van de volgens de procedure van artikel 141, lid 2, van de onderhavige verordening bepaalde aanhoudperiode van het dier aan de bevoegde autoriteit zijn gemeld, eveneens in aanmerking komt voor de betaling.

Artikel 118

Maxima

De som van de bedragen van alle op grond van deze afdeling aangevraagde rechtstreekse betalingen mag het door de Commissie overeenkomstig artikel 51, lid 2, vastgestelde maximum niet overschrijden.

Overschrijdt het totale bedrag van de aangevraagde betalingen het vastgestelde maximum, dan wordt het bedrag van de betalingen per landbouwer dat jaar proportioneel verlaagd.

Artikel 119

Krachtens Richtlijn 96/22/EG verboden stoffen

1. Wanneer residuen van stoffen die op grond van Richtlijn 96/22/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van β -agonisten ⁽¹⁾ verboden zijn of residuen van stoffen die op grond van die richtlijn zijn toegestaan maar op illegale wijze zijn gebruikt, overeenkomstig de relevante bepalingen van Richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en in producten daarvan ⁽²⁾ worden aangetroffen bij een dier van het rundveebeslag van een landbouwer, dan wel wanneer een niet-toegestane stof of een niet-toegestaan product, of een op grond van Richtlijn 96/22/EG toegestane stof of toegestaan product die/dat evenwel illegaal voorhanden is, in welke vorm ook op het bedrijf van die landbouwer wordt aangetroffen, wordt de betrokken landbouwer voor het kalenderjaar waarin een en ander is vastgesteld, uitgesloten van de bedragen waarin de bepalingen van deze afdeling voorzien.

In geval van recidive kan de uitsluitingsperiode naar gelang van de ernst van de overtreding verlengd worden tot vijf jaar, te rekenen vanaf het jaar waarin de recidive is geconstateerd.

2. Als de eigenaar of houder van de dieren zich verzet tegen de uitvoering van de inspecties en monsternemingen die voor de toepassing van de nationale programma's inzake residubewaking nodig zijn, of tegen de uitvoering van de onderzoeken en controles die op grond van Richtlijn 96/23/EG worden verricht, gelden de in lid 1 van dit artikel bedoelde sancties.

HOOFDSTUK 2

Nationale steun

Artikel 120

Nationale steun voor noten

1. Vanaf 2012, of wanneer ter toepassing van artikel 67 de in afdeling 4 van hoofdstuk 1 van deze titel bedoelde areaalbetaling voor noten in de bedrijfstoelageregeling is geïntegreerd, kunnen de lidstaten nationale steun ten belope van maximaal 120,75 EUR per hectare per jaar toekennen aan landbouwers die de volgende producten produceren:

- a) amandelen van de GN-codes 0802 11 en 0802 12,
- b) hazelnoten van de GN-codes 0802 21 en 0802 22,
- c) walnoten van de GN-codes 0802 31 en 0802 32,
- d) pimpernoten (pistaches) van GN-code 0802 50,
- e) sint-jansbrood van GN-code 1212 10 10.

2. De maximumarealen waarvoor nationale steun mag worden betaald, zijn vastgesteld in de onderstaande tabel.

⁽¹⁾ PB L 125 van 23.5.1996, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10.

Lidstaat	Maximumareaal (ha)
België	100
Bulgarije	11 984
Duitsland	1 500
Griekenland	41 100
Spanje	568 200
Frankrijk	17 300
Italië	130 100
Cyprus	5 100
Luxemburg	100
Hongarije	2 900
Nederland	100
Polen	4 200
Portugal	41 300
Roemenië	1 645
Slovenië	300
Slowakije	3 100
Verenigd Koninkrijk	100

3. De lidstaten kunnen aan het toekennen van de nationale steun de voorwaarde verbinden dat de landbouwers lid zijn van een overeenkomstig artikel 125 ter van Verordening (EG) nr. 1234/2007 erkende producentenorganisatie.

TITEL V

TENUITVOERLEGGING VAN DE RECHTSTREEKSE BETALINGEN IN DE NIEUWE LIDSTATEN

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 121

Invoering van rechtstreekse betalingen

In de nieuwe lidstaten, behoudens Bulgarije en Roemenië, worden de rechtstreekse betalingen ingevoerd overeenkomstig de volgende regeling inzake toename, uitgedrukt als percentage van het dan geldende niveau van deze betalingen in andere dan de nieuwe lidstaten:

- 60 % in 2009,
- 70 % in 2010,

- 80 % in 2011,
- 90 % in 2012,
- 100 % vanaf 2013.

In Bulgarije en Roemenië worden de rechtstreekse betalingen ingevoerd overeenkomstig de volgende regeling inzake toename, uitgedrukt als percentage van het dan geldende niveau van deze betalingen in andere dan de nieuwe lidstaten:

- 35 % in 2009,
- 40 % in 2010,
- 50 % in 2011,
- 60 % in 2012,
- 70 % in 2013,
- 80 % in 2014,
- 90 % in 2015,
- 100 % vanaf 2016.

HOOFDSTUK 2

Regeling inzake een enkele areaalbetaling

Artikel 122

Regeling inzake een enkele areaalbetaling

1. De nieuwe lidstaten die hebben besloten de rechtstreekse betalingen, behalve voor 2009, 2010 en 2011, de in titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 9, van deze verordening vastgestelde overgangsbetaling voor zacht fruit, en, voor 2009, de in titel IV, hoofdstuk 5, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 bedoelde betaling voor energiegewassen, te vervangen door een regeling inzake een enkele areaalbetaling, verlenen steun aan de landbouwers overeenkomstig dit artikel.

2. De enkele areaalbetaling wordt op jaarbasis toegekend. Zij wordt berekend door het overeenkomstig artikel 123 vastgestelde jaarlijkse totaalbedrag te delen door het overeenkomstig artikel 124 bepaalde landbouwareaal van elke nieuwe lidstaat.

3. De regeling inzake een enkele areaalbetaling kan worden toegepast tot en met 31 december 2013. De nieuwe lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 1 augustus van het laatste toepassingsjaar in kennis van hun voornemen om de toepassing te beëindigen.

4. Na afloop van de toepassingsperiode van de regeling inzake een enkele areaalbetaling worden de rechtstreekse betalingen toegepast overeenkomstig de desbetreffende communautaire voorschriften en op basis van de kwantitatieve parameters zoals basisarealen, maxima voor premies en gegarandeerde maximumhoeveelheden (GMH's) die voor elke rechtstreekse betaling in de Toetredingsakten van 2003 en 2005 en latere communautaire regelgeving zijn gespecificeerd. De percentages die in artikel 121 voor de betrokken jaren zijn vastgesteld, worden vervolgens toegepast.

Artikel 123

Jaarlijks totaalbedrag

1. Voor elke nieuwe lidstaat stelt de Commissie een jaarlijks totaalbedrag vast dat overeenkomt met de som van de middelen die voor het betrokken kalenderjaar ter toekenning van rechtstreekse betalingen in de nieuwe lidstaat beschikbaar zouden zijn.

Het jaarlijkse totaalbedrag wordt vastgesteld overeenkomstig de desbetreffende communautaire voorschriften en op basis van de kwantitatieve parameters zoals basisarealen, maxima voor premies en gegarandeerde maximumhoeveelheden die voor elke rechtstreekse betaling in de Toetredingsakten van 2003 en 2005 en latere communautaire regelgeving zijn gespecificeerd.

Het jaarlijkse totaalbedrag wordt aangepast aan de hand van het desbetreffende, in artikel 121 opgenomen percentage voor de geleidelijke invoering van rechtstreekse betalingen, behalve voor de bedragen die beschikbaar zijn overeenkomstig bijlage XV of overeenkomstig het verschil tussen deze bedragen of de bedragen voor de sector groenten en fruit en de bedragen die werkelijk worden toegepast als bedoeld in artikel 130, lid 1.

2. Indien de enkele areaalbetalingen in een nieuwe lidstaat in een bepaald jaar het jaarlijkse totaalbedrag van die lidstaat zouden overschrijden, wordt het nationale hectarebedrag in die nieuwe lidstaat proportioneel verlaagd door toepassing van een verlagingscoëfficiënt.

Artikel 124

Areaal in het kader van de regeling inzake een enkele areaalbetaling

1. Het landbouwareaal van een nieuwe lidstaat, behoudens Bulgarije en Roemenië, in het kader van de regeling inzake een enkele areaalbetaling is het deel van zijn oppervlakte cultuurgrond dat op 30 juni 2003 in goede landbouwconditie verkeerde, ongeacht of het op die datum in productie was, zo nodig aangepast op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria die na goedkeuring door de Commissie door die nieuwe lidstaat worden vastgesteld.

Voor de toepassing van deze titel wordt onder „oppervlakte cultuurgrond” verstaan de totale door bouwland, blijvend grasland, blijvende gewassen en tuinen voor eigen gebruik ingenomen oppervlakte zoals door de Commissie bepaald voor haar statistische doeleinden.

Voor Bulgarije en Roemenië is het landbouwareaal in het kader van de regeling inzake een enkele areaalbetaling het deel van hun oppervlakte cultuurgrond dat in goede landbouwconditie verkeert, ongeacht of het in productie is, waar nodig bijgesteld op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria die na goedkeuring door de Commissie door Bulgarije of Roemenië worden vastgesteld.

2. Met het oog op de toekenning van betalingen in het kader van de regeling inzake een enkele areaalbetaling komen alle landbouwpercelen die voldoen aan de in lid 1 vastgestelde criteria, alsmede landbouwpercelen beplant met hakhout met korte omlooptijd (GN-code ex 0602 90 41), die op 30 juni 2003 in goede landbouwconditie verkeerden, in aanmerking. Voor Bulgarije en Roemenië komen evenwel alle landbouwpercelen die voldoen aan de in lid 1 vastgestelde criteria, alsmede landbouwpercelen beplant met hakhout met korte omlooptijd (GN-code ex 0602 90 41), in aanmerking.

Behalve in geval van overmacht of in uitzonderlijke omstandigheden zijn de in de eerste alinea bedoelde percelen op de door de lidstaat vastgestelde datum, maar niet later dan de door die lidstaat vastgestelde datum voor wijziging van een steunaanvraag, ter beschikking van de landbouwer.

De minimumgrootte van de in aanmerking komende oppervlakte per bedrijf waarvoor betalingen kunnen worden aangevraagd, is 0,3 ha. Elke nieuwe lidstaat kan echter op basis van objectieve criteria en na goedkeuring door de Commissie besluiten die minimumgrootte tot maximaal 1 ha te verhogen.

3. Er bestaat geen verplichting om te produceren of om de productiefactoren te gebruiken. De landbouwers kunnen de in lid 4 bedoelde grond echter gebruiken voor om het even welke landbouwdoeleinden. Artikel 39 is van toepassing op de productie van hennep.

4. Alle grond waarvoor betalingen in het kader van de regeling inzake een enkele areaalbetaling worden toegekend, wordt overeenkomstig artikel 6 in goede landbouw- en milieuconditie gehouden.

5. Landbouwers die steun in het kader van de regeling inzake een enkele areaalbetaling ontvangen, moeten aan de in bijlage II bedoelde uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen voldoen overeenkomstig het volgende tijdschema:

- a) de in bijlage II, punt A, bedoelde eisen zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2009;
- b) de in bijlage II, punt B, bedoelde eisen zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2011;
- c) de in bijlage II, punt C, bedoelde eisen zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2013.

6. Voor Bulgarije en Roemenië is de toepassing van de artikelen 4, 5, 23, 24 en 25 facultatief tot en met 31 december 2011, voor zover deze bepalingen verband houden met uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen. Met ingang van 1 januari 2012 moet een landbouwer die in die lidstaten betalingen in het kader van de regeling inzake een enkele areaalbetaling ontvangt, aan de in bijlage II bedoelde uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen voldoen overeenkomstig het volgende tijdschema:

- a) de in bijlage II, punt A, bedoelde eisen zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2012;
- b) de in bijlage II, punt B, bedoelde eisen zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2014;
- c) de in bijlage II, punt C, bedoelde eisen zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2016.

7. De nieuwe lidstaten kunnen ook gebruikmaken van de in de leden 5 en 6 geboden mogelijkheden wanneer zij besluiten de toepassing van de regeling inzake een enkele areaalbetaling te beëindigen voordat de in artikel 122, lid 3, voorziene toepassingperiode afloopt.

8. De toepassing van de regeling inzake een enkele areaalbetaling doet op geen enkele wijze afbreuk aan de verplichting van een nieuwe lidstaat uitvoering te geven aan de in Verordening (EG) nr. 1760/2000 en Verordening (EG) nr. 21/2004 vastgestelde communautaire regels betreffende de identificatie en de registratie van dieren.

Artikel 125

Communicatie

De nieuwe lidstaten stellen de Commissie gedetailleerd in kennis van de ter uitvoering van dit hoofdstuk genomen maatregelen, en met name van de op grond van artikel 123, lid 2, genomen maatregelen.

HOOFDSTUK 3

Afzonderlijke betalingen en specifieke steun

Artikel 126

Afzonderlijke suikerbetaling

1. Nieuwe lidstaten die gebruik hebben gemaakt van de in artikel 143 ter bis van Verordening (EG) nr. 1782/2003 vastgestelde optie, verlenen een afzonderlijke suikerbetaling aan voor de regeling inzake een enkele areaalbetaling in aanmerking komende landbouwers. Deze betaling wordt verleend op basis van de in 2006 en 2007 door de betrokken lidstaten vastgestelde criteria.

2. De afzonderlijke suikerbetaling wordt verleend binnen de grenzen van de in bijlage XV vastgestelde maxima.

3. In afwijking van lid 2 kan elke betrokken nieuwe lidstaat uiterlijk op 31 maart van het jaar waarvoor de afzonderlijke suikerbetaling wordt verleend, en op basis van objectieve criteria besluiten om een lager maximum voor de afzonderlijke suikerbetaling toe te passen dan het maximum dat in bijlage XV is opgenomen. Indien het totaal van de overeenkomstig lid 1 vastgestelde bedragen hoger ligt dan het door de betrokken nieuwe lidstaten bepaalde maximum, wordt het aan de landbouwers te verlenen jaarlijkse bedrag proportioneel verlaagd.

Artikel 127

Afzonderlijke betaling voor groenten en fruit

1. Nieuwe lidstaten die gebruik hebben gemaakt van de in artikel 143 ter bis van Verordening (EG) nr. 1782/2003 vastgestelde optie, verlenen een afzonderlijke betaling voor groenten en fruit aan voor de regeling inzake een enkele areaalbetaling in aanmerking komende landbouwers. Deze betaling wordt verleend volgens de in 2007 door de betrokken lidstaten vastgestelde criteria.

2. De afzonderlijke betaling voor groenten en fruit wordt verleend binnen de grenzen van het aandeel van het in artikel 40 bedoelde nationale maximum dat is bestemd voor groenten en fruit, of, wanneer de nieuwe lidstaten gebruik hebben gemaakt van de in artikel 143 ter ter, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 vastgestelde optie, met inachtneming van een lager maximum.

Artikel 128

Afzonderlijke overgangsbetaling voor groenten en fruit

1. Nieuwe lidstaten die gebruik hebben gemaakt van de in artikel 143 ter quater, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 vastgestelde optie, mogen tot en met 31 december 2011 ten hoogste 50 % behouden van het aandeel van de in artikel 41 van de onderhavige verordening bedoelde nationale maxima dat bestemd is voor tomaten van GN-code 7020 00 00 overeenkomstig het door hen in 2007 genomen besluit.

In dit geval verricht de betrokken lidstaat binnen de grenzen van het volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure vastgestelde maximum jaarlijks een extra betaling aan landbouwers.

De extra betaling wordt verleend aan landbouwers die tomaten produceren overeenkomstig de voorwaarden van titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 8, van de onderhavige verordening.

2. Nieuwe lidstaten die gebruik hebben gemaakt van de in artikel 143 ter quater, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 vastgestelde optie, mogen overeenkomstig het door hen in 2007 genomen besluit:

- a) tot en met 31 december 2010 ten hoogste 100 % behouden van het aandeel van de in artikel 40 van de onderhavige verordening bedoelde nationale maxima dat bestemd is voor in de in artikel 54, lid 2, derde alinea, van de onderhavige verordening bedoelde andere groente- en fruitgewassen dan eenjarige;
- b) van 1 januari 2011 tot en met 31 december 2012 ten hoogste 75 % behouden van het aandeel van de in artikel 40 van de onderhavige verordening bedoelde nationale maxima dat bestemd is voor in de in artikel 54, lid 2, derde alinea, van de onderhavige verordening bedoelde andere groente- en fruitgewassen dan eenjarige.

In dit geval verricht de betrokken lidstaat binnen de grenzen van het volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure vastgestelde maximum jaarlijks een extra betaling aan landbouwers.

De extra betaling wordt toegekend aan landbouwers die een of meer van de in artikel 54, lid 2, derde alinea, van de onderhavige verordening opgenomen groente- en fruitproducten produceren, zoals vastgesteld door de betrokken lidstaat.

3. De nieuwe lidstaten die gebruik hebben gemaakt van de in artikel 143 ter quater van Verordening (EG) nr. 1782/2003 vastgestelde opties, mogen voor 1 augustus 2009 besluiten het in 2007 genomen besluit te herzien met de bedoeling:

- a) deze betalingen volledig of gedeeltelijk te integreren in de regeling inzake een enkele areaalbetaling. In dat geval worden, in afwijking van artikel 130, de betrokken bedragen opgenomen in het in artikel 123, lid 1, bedoelde jaarlijkse totaalbedrag, of
- b) deze betalingen volledig of gedeeltelijk te integreren in de in artikel 127 bedoelde afzonderlijke betaling voor groenten en fruit. In dat geval wordt de nieuwe betaling toegekend op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria, zoals die van bijlage IX, deel A, punt 2, en met betrekking tot een representatieve periode die eindigt in 2008.

Artikel 129

Afzonderlijke betaling voor zacht fruit

1. In afwijking van artikel 122 kunnen de nieuwe lidstaten die de regeling inzake een enkele areaalbetaling toepassen, voor 1 augustus 2011 besluiten om met ingang van 2012 een afzonderlijke betaling voor zacht fruit toe te kennen. De toekenning geschiedt aan de hand van objectieve en niet-discriminerende criteria, zoals de betalingen die zijn ontvangen uit hoofde van de overgangsbetaling voor zacht fruit uit hoofde van artikel 98 en met betrekking tot een door de lidstaat vast te stellen referentieperiode, maar niet na 2008.

2. De afzonderlijke betaling voor zacht fruit wordt toegekend binnen de grenzen van de in bijlage XII voor de betaling voor zacht fruit genoemde bedragen.

3. In 2012 kunnen de lidstaten die dit artikel toepassen naast de betaling voor zacht fruit ook nationale steun toekennen. Het totale bedrag van de communautaire en de nationale steun mag de volgende maxima niet overschrijden:

- Bulgarije: 960 000 EUR
- Letland: 160 000 EUR
- Litouwen: 240 000 EUR
- Hongarije: 680 000 EUR
- Polen: 19 200 000 EUR.

Artikel 130

Gemeenschappelijke bepalingen inzake de afzonderlijke betalingen

1. De middelen die ter beschikking worden gesteld voor de toekenning van de in de artikelen 126, 127, 128 en 129 bedoelde betaling, worden niet opgenomen in het in artikel 123, lid 1, vermelde jaarlijkse totaalbedrag. Indien artikel 126, lid 3, wordt toegepast, wordt het verschil tussen het in bijlage XV vermelde maximum en het werkelijk toegepaste maximum evenwel opgenomen in het in artikel 123, lid 1, bedoelde jaarlijkse totaalbedrag.

2. Artikel 132 is niet van toepassing op de in de artikelen 127, 128 en 129 bedoelde afzonderlijke betalingen. Behoudens voor Bulgarije en Roemenië is artikel 132 niet van toepassing op de in artikel 126 bedoelde afzonderlijke betalingen.

3. Bij feitelijke of verwachte vererving worden de in artikel 126 bedoelde afzonderlijke betaling voor suiker, de in artikel 127 bedoelde afzonderlijke betaling voor groenten en fruit en de in artikel 129 bedoelde afzonderlijke betaling voor zacht fruit toegekend aan de landbouwer die het bedrijf heeft geërfd, mits deze landbouwer in aanmerking komt voor de regeling inzake een enkele areaalbetaling.

Artikel 131

Specifieke steun

1. De nieuwe lidstaten die de regeling inzake de enkele areaalbetaling toepassen, kunnen uiterlijk op 1 augustus van 2009, 2010 of 2011 besluiten om met ingang van het jaar na die beslissing tot 10 % van hun in artikel 40 bedoelde nationale maxima te gebruiken om de in artikel 68, lid 1, bedoelde steun aan landbouwers toe te kennen overeenkomstig titel III, hoofdstuk 5, naar gelang van het geval.

2. In afwijking van artikel 68, lid 4, punt c), wordt de in artikel 68, lid 1, punt c), bedoelde steun toegekend in de vorm van een verhoging van de in het kader van de regeling inzake een enkele areaalbetaling toegekende bedragen per hectare.

Artikel 68, lid 3, tweede alinea, geldt niet voor de nieuwe lidstaten die de regeling inzake de enkele areaalbetaling toepassen.

3. In afwijking van artikel 69, lid 6, zorgen de nieuwe lidstaten die de in artikel 122 bedoelde regeling inzake een enkele areaalbetaling toepassen, voor de middelen die nodig zijn ter financiering van de steun bedoeld in lid 1 van dit artikel door:

- a) het jaarlijkse totaalbedrag bedoeld in artikel 123 te verlagen en/of
- b) een lineaire verlaging toe te passen op de rechtstreekse betalingen, met uitzondering van de regeling inzake een enkele areaalbetaling.

4. De in lid 1 bedoelde bedragen worden door de Commissie vastgesteld volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure.

De bedragen worden afgetrokken van de in artikel 123, lid 1, bedoelde jaarlijkse totaalbedragen van de betrokken nieuwe lidstaten.

HOOFDSTUK 4

Aanvullende nationale rechtstreekse betalingen en rechtstreekse betalingen

Artikel 132

Aanvullende nationale rechtstreekse betalingen en rechtstreekse betalingen

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder „een met GLB-steun vergelijkbare nationale regeling” verstaan, elke nationale regeling inzake rechtstreekse betalingen die vóór de datum van toetreding van de nieuwe lidstaten van toepassing was en waarbij aan de landbouwers steun werd verleend voor productie waarop een van de rechtstreekse betalingen betrekking heeft.

2. Onder voorbehoud van toestemming van de Commissie kunnen de nieuwe lidstaten eventuele rechtstreekse betalingen aanvullen:

- a) tot 30 procentpunten boven het in artikel 121 bedoelde voor het betrokken jaar geldende niveau. Voor Bulgarije en Roemenië geldt het volgende: 65 % van het niveau van de rechtstreekse betalingen in de Gemeenschap in haar samenstelling op 30 april 2004 in 2009, en vanaf 2010 tot 50 procentpunten boven het in artikel 121 bedoelde voor het betrokken jaar geldende niveau. Tsjechië kan de rechtstreekse betalingen in de sector aardappelzetmeel echter aanvullen tot 100 % van het niveau dat geldt in andere dan de nieuwe lidstaten. De in titel IV, hoofdstuk 7, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 bedoelde rechtstreekse betalingen kunnen door de nieuwe lidstaten evenwel tot 100 % worden aangevuld. Voor Bulgarije en Roemenië zijn de volgende maximumpercentages van toepassing: 95 % in 2009 en 100 % met ingang van 2010;

of

- b) i) wat de andere rechtstreekse betalingen dan de bedrijfstoeslag betreft, tot het totale niveau van de rechtstreekse steun waarop de landbouwer in de nieuwe lidstaat in het kalenderjaar 2003 per product op grond van een met GLB-steun vergelijkbare nationale regeling recht zou hebben, verhoogd met 10 procentpunten. Voor Litouwen is het referentiejaar evenwel het kalenderjaar 2002. Voor Bulgarije en Roemenië is het referentiejaar het kalenderjaar 2006. Voor Slovenië bedraagt de verhoging 25 procentpunten;

- ii) wat de bedrijfstoeslagregeling betreft, wordt het totale bedrag van de aanvullende nationale rechtstreekse steun die een nieuwe lidstaat voor een bepaald jaar toekent, beperkt door een specifiek totaalbedrag. Dit totaalbedrag is gelijk aan het verschil tussen:

- het totale bedrag aan met GLB-steun vergelijkbare nationale rechtstreekse steun dat in de betrokken nieuwe lidstaat beschikbaar zou zijn voor het kalenderjaar 2003 of, in het geval van Litouwen, het kalenderjaar 2002, telkens verhoogd met 10 procentpunten. Voor Bulgarije en Roemenië is het referentiejaar evenwel het kalenderjaar 2006. Voor Slovenië geldt een verhoging van 25 procentpunten, en
- het in bijlage VIII opgenomen nationale maximum voor deze nieuwe lidstaat, zo nodig aangepast overeenkomstig artikel 51, lid 2.

Bij de berekening van het in het eerste streepje bedoelde totale bedrag worden meegerekend de nationale rechtstreekse betalingen of aandelen daarvan die overeenkomen met de communautaire rechtstreekse betalingen of aandelen daarvan die in aanmerking werden genomen voor de berekening van het feitelijke maximum voor de betrokken nieuwe lidstaat overeenkomstig artikel 40 en artikel 51, lid 2.

Voor elke betrokken rechtstreekse betaling kan een nieuwe lidstaat kiezen voor de toepassing van punt a) of punt b) van de eerste alinea.

Vanaf 2012 is de totale rechtstreekse steun die na de toetreding in de nieuwe lidstaat aan een landbouwer kan worden toegekend uit hoofde van de betrokken rechtstreekse betaling met inbegrip van alle aanvullende nationale rechtstreekse betalingen, niet hoger dan het niveau van de rechtstreekse steun waarop die landbouwer recht zou hebben uit hoofde van de overeenkomstige rechtstreekse betaling die op dat moment geldt voor andere dan de nieuwe lidstaten, rekening houdend met de toepassing van artikel 7, lid 1, juncto artikel 10.

3. Cyprus kan de rechtstreekse steun die aan een landbouwer wordt betaald uit hoofde van rechtstreekse betalingen in het kader van een in bijlage I opgenomen steunregelingen, aanvullen tot het totale niveau van de steun waarop de landbouwer in 2001 in Cyprus recht zou hebben gehad.

De autoriteiten van Cyprus zorgen ervoor dat de totale rechtstreekse steun die na de toetreding in Cyprus uit hoofde van de betrokken rechtstreekse betaling met inbegrip van alle aanvullende nationale rechtstreekse betalingen aan een landbouwer wordt toegekend, in geen geval hoger is dan de rechtstreekse steun waarop die landbouwer recht zou hebben uit hoofde van de overeenkomstige rechtstreekse betaling in het betrokken jaar in andere dan de nieuwe lidstaten.

De totale bedragen van de aanvullende nationale steun die kan worden verleend, zijn vermeld in bijlage XVI.

De aanvullende nationale steun die kan worden toegekend, wordt onderworpen aan welke aanpassingen ook die eventueel nodig zijn als gevolg van de ontwikkelingen in het GLB.

De leden 2 en 5 zijn niet van toepassing op Cyprus.

4. Indien een nieuwe lidstaat besluit de regeling inzake een enkele areaalbetaling toe te passen, kan die nieuwe lidstaat onder de in de leden 5 en 8 bepaalde voorwaarden aanvullende nationale rechtstreekse steun verlenen.

5. Het totale bedrag aan aanvullende nationale steun dat bij toepassing van de regeling inzake een enkele areaalbetaling in een bepaald jaar wordt toegekend, kan worden beperkt aan de hand van een specifiek totaalbedrag per (sub)sector, op voorwaarde dat dat (sub)sectorspecifieke totaalbedrag slechts betrekking kan hebben op:

- a) de met de bedrijfstoelageregeling gecombineerde rechtstreekse betalingen en/of
- b) voor 2009 een of meer van de rechtstreekse betalingen die overeenkomstig artikel 70, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de bedrijfstoelageregeling worden of kunnen worden uitgesloten of waarvoor een gedeeltelijke uitvoering als bedoeld in artikel 64, lid 2, van die verordening mogelijk is.
- c) vanaf 2010, een of meer van de rechtstreekse betalingen waarop de in artikel 51, lid 2, en artikel 68 van die verorde-

ning bedoelde gedeeltelijke uitvoering of specifieke steun kan worden toegepast.

Dit totaalbedrag is gelijk aan het verschil tussen:

- a) het totale bedrag van de steun per (sub)sector dat voortvloeit uit de toepassing van lid 2, tweede alinea, punt a) of punt b), naar gelang van het geval, en
 - b) het totale bedrag van de rechtstreekse steun dat in de betrokken nieuwe lidstaat in het betrokken jaar voor dezelfde (sub)sector beschikbaar zou zijn op grond van de regeling inzake een enkele areaalbetaling.
6. De nieuwe lidstaat kan op basis van objectieve criteria na toestemming van de Commissie beslissen welke bedragen aan aanvullende nationale steun kunnen worden verleend.
7. De toestemming van de Commissie:
- a) vermeldt de betrokken met GLB-steun vergelijkbare nationale regelingen inzake rechtstreekse betalingen in geval van toepassing van lid 2, eerste alinea, onder b),
 - b) bepaalt tot welk niveau de aanvullende nationale steun kan worden betaald, hoe hoog de aanvullende nationale steun is en, in voorkomend geval, welke voorwaarden voor de toekenning van die steun gelden,
 - c) wordt verleend onder voorbehoud van welke aanpassingen ook die eventueel nodig zijn als gevolg van ontwikkelingen in het GLB.
8. De toekenning van aanvullende nationale betalingen of steun is niet mogelijk voor landbouwactiviteiten waarvoor in andere dan de nieuwe lidstaten niet in rechtstreekse betalingen is voorzien.

Artikel 133

Staatssteun op Cyprus

Cyprus kan naast de aanvullende nationale rechtstreekse betalingen als overgangsmaatregel degressieve nationale steun toekennen tot eind 2012. Deze staatssteun wordt in een soortgelijke vorm als communautaire steun toegekend, zoals ontkoppelde betalingen.

Rekening houdend met de aard en het bedrag van de in 2001 toegekende nationale steun, kan Cyprus aan de in bijlage XVII genoemde (sub)sectoren staatssteun toekennen tot de in die bijlage vermelde bedragen.

De staatssteun wordt toegekend onder voorbehoud van alle aanpassingen die eventueel nodig zijn als gevolg van ontwikkelingen in het GLB. Indien dergelijke aanpassingen noodzakelijk blijken, wordt het bedrag van de steun of worden de voorwaarden voor de toekenning daarvan gewijzigd op grond van een besluit van de Commissie.

Cyprus legt de Commissie jaarlijks een verslag voor over de uitvoering van de maatregelen inzake staatssteun, waarin de steunvormen en -bedragen per (sub)sector worden vermeld.

TITEL VI

FINANCIËLE OVERDRACHTEN

Artikel 134

Financiële overdracht voor herstructurering in de katoenproducerende regio's

Per kalenderjaar wordt in het kader van uit het ELFPO gefinancierde plattelandsontwikkelingsprogramma's een bedrag van 22 000 000 EUR ter beschikking gesteld als aanvullende communautaire steun voor maatregelen in katoenproducerende regio's.

Artikel 135

Financiële overdracht voor herstructurering in de tabakproducerende regio's

Met ingang van het begrotingsjaar 2011 wordt, in het kader van uit het ELFPO gefinancierde plattelandsontwikkelingsprogramma's, voor lidstaten waar de tabaksproducenten in 2000, 2001 en 2002 steun ontvingen op grond van Verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector ruwe tabak⁽¹⁾, een bedrag van 484 000 000 EUR ter beschikking gesteld als aanvullende communautaire steun voor maatregelen in tabakproducerende regio's.

Artikel 136

Overdracht aan het ELFPO

De lidstaten kunnen uiterlijk 1 augustus 2009 beslissen om vanaf het begrotingsjaar 2011 een conform artikel 69, lid 7, te berekenen bedrag ter beschikking te stellen voor communautaire steun in het kader van programma's en financiering voor plattelandsontwikkeling op grond van het ELFPO in plaats van een beroep te doen op artikel 69, lid 6, onder a).

TITEL VII

UITVOERINGS-, OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

HOOFDSTUK 1

Uitvoeringsbepalingen

Artikel 137

Bevestiging van toeslagrechten

1. Toeslagrechten die vóór 1 januari 2009 aan landbouwers worden toegewezen, worden met ingang van 1 januari 2010 als wettelijk en conform beschouwd.

2. Lid 1 is niet van toepassing op toeslagrechten die op basis van feitelijk onjuiste aanvragen aan landbouwers zijn toegewezen, tenzij de landbouwer de fout niet redelijkerwijs had kunnen ontdekken.

⁽¹⁾ PBL 215 van 30.7.1992, blz. 70.

3. Het bepaalde in lid 1 doet niet af aan de bevoegdheid van de Commissie om in artikel 31 van Verordening (EG) nr. 1290/2005 bedoelde beslissingen te nemen met betrekking tot uitgaven die zijn gedaan voor betalingen betreffende een kalenderjaar tot en met 2009.

Artikel 138

Toepassing op de ultraperifere gebieden

De titels III en IV zijn niet van toepassing op de Franse overzeese departementen, de Azoren en Madeira en de Canarische Eilanden.

Artikel 139

Staatssteun

In afwijking van artikel 180 van Verordening (EG) nr. 1234/2007 en van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1184/2006 van de Raad van 24 juli 2006 inzake de toepassing van bepaalde regels betreffende de mededinging op de voortbrenging van en de handel in landbouwproducten⁽²⁾, zijn de artikelen 87, 88 en 89 van het Verdrag niet van toepassing op betalingen die de lidstaten in het kader van de artikelen 41, 57, 64, 68, 69, 70, 71, 82, lid 2, 86, 98, lid 4, 111, lid 5, 120, 129, lid 3, 131, 132 en 133 van de onderhavige verordening verrichten overeenkomstig de onderhavige verordening.

Artikel 140

Verstrekken van informatie aan de Commissie

De lidstaten verstrekken de Commissie uitvoerige informatie over de ter uitvoering van de onderhavige verordening genomen maatregelen, en met name over de maatregelen betreffende de artikelen 6, 12, 28, 41, 45, 46, 47, 48, 51, 57, 58, 68, 69, 70, 71, 72 en 131.

Artikel 141

Comité van beheer voor rechtstreekse betalingen

1. De Commissie wordt bijgestaan door een Comité van beheer voor rechtstreekse betalingen.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 4 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.

De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op een maand.

Artikel 142

Uitvoeringsbepalingen

Volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure worden uitvoeringsbepalingen voor de onderhavige verordening vastgesteld. Het betreft met name:

- a) uitvoeringsbepalingen inzake de vaststelling van een bedrijfsadviseringsstelsel;

⁽²⁾ PBL 214 van 4.8.2006, blz. 7.

- b) uitvoeringsbepalingen betreffende de criteria voor de toewijzing van de door de toepassing van de modulatie beschikbaar komende bedragen;
- c) uitvoeringsbepalingen betreffende het verlenen van de steunbedragen waarin de onderhavige verordening voorziet, met inbegrip van de voorwaarden voor subsidiabiliteit, de toepassings- en betalingsdata en de controlebepalingen, alsmede het controleren en vaststellen van het recht op de steunbedragen, met inbegrip van alle nodige uitwisseling van gegevens met de lidstaten, en de vaststelling van de overschrijding van de basisarealen of gegarandeerde maximumarealen, alsmede uitvoeringsbepalingen betreffende de aanhoudperiode en de intrekking en herverdeling van ongebruikte overeenkomstig titel IV, hoofdstuk 1, afdelingen 10 en 11, vastgestelde premiërechten;
- d) uitvoeringsbepalingen betreffende de bedrijfstoelageregeling, met name de vorming van de nationale reserve, de overdracht van toeslagrechten, de definitie van blijvende gewassen, blijvend grasland en grasland, de in titel III, hoofdstukken 2 en 3, vastgestelde opties en de integratie van de in titel III, hoofdstuk 4, bedoelde gekoppelde betalingen;
- e) uitvoeringsbepalingen voor titel V;
- f) uitvoeringsbepalingen betreffende de integratie van steun voor groenten en fruit, consumptieaardappelen en kwekerijproducten in de bedrijfstoelageregeling, met inbegrip van de aanvraagprocedure in het eerste uitvoeringsjaar, en betreffende de in titel IV, hoofdstuk 1, afdelingen 8 en 9, bedoelde betalingen;
- g) uitvoeringsbepalingen betreffende de integratie van steun voor de wijnsector in de bedrijfstoelageregeling, met inbegrip van de aanvraagprocedure in het eerste uitvoeringsjaar, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 479/2008;
- h) met betrekking tot hennep, uitvoeringsbepalingen betreffende specifieke controlemaatregelen en methoden voor het bepalen van de gehalten aan tetrahydrocannabinol;
- i) de wijzigingen van bijlage I die noodzakelijk kunnen worden in het licht van de criteria van artikel 1;
- j) wijzigingen van de bijlagen V en IX die noodzakelijk kunnen worden in het licht van met name nieuwe communautaire regelgeving;
- k) de basiskennmerken van het systeem voor de identificatie van de landbouwpercelen en de definitie ervan;
- l) de wijzigingen die in de steunaanvraag kunnen worden aangebracht, en vrijstelling van de verplichting om een steunaanvraag in te dienen;
- m) regels inzake de minimale informatie die in de steunaanvragen moet worden opgenomen;
- n) regels inzake de administratieve controles, inspecties ter plaatse en de inspectie door middel van teledetectie;
- o) regels inzake de toepassing van de verlagingen en uitsluitingen van betalingen in geval van niet-nakoming van de verplichtingen als bedoeld in de artikelen 4 en 22, met inbegrip van de gevallen waarin geen verlagingen en uitsluitingen worden toegepast;
- p) wijzigingen van bijlage VI die noodzakelijk kunnen worden in het licht van de criteria van artikel 26;
- q) de communicatie tussen de lidstaten en de Commissie;
- r) maatregelen die nodig en naar behoren gerechtvaardigd zijn om in een noodsituatie praktische en specifieke problemen op te lossen, in het bijzonder met betrekking tot de uitvoering van titel II, hoofdstuk 4, en titel III, hoofdstukken 2 en 3; deze maatregelen kunnen afwijken van sommige delen van de onderhavige verordening, maar slechts zolang en voor zover dat absoluut noodzakelijk is;
- s) met betrekking tot katoen, uitvoeringsbepalingen inzake:
 - i) de berekening van de in artikel 90, lid 4, bedoelde verlaging van de steun;
 - ii) de erkende brancheorganisaties, in het bijzonder de financiering ervan en een controle- en sanctieregeling.

HOOFDSTUK 2

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 143

Wijziging van Verordening (EG) nr. 1290/2005

Verordening (EG) nr. 1290/2005 wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 12, lid 2, wordt vervangen door:

„2. De Commissie stelt de bedragen vast die overeenkomstig artikel 9, artikel 10, lid 4, artikel 134, artikel 135 en artikel 136 van Verordening (EG) nr. 73/2009 van 19 januari 2009 van de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers (*), en overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 378/2007 van de Raad van 27 maart 2007 houdende voorschriften voor een vrijwillige modulatie van de rechtstreekse betalingen waarin Verordening (EG) nr. 1782/2003 voorziet (**), en artikel 23, lid 2, van Verordening (EG) nr. 479/2008 van de Raad van 29 april 2008 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt (***) ter beschikking van het ELFPO worden gesteld.

(*) PB L 30 van 31.1.2009, blz. 16.

(**) PB L 95 van 5.4.2007, blz. 1.

(***) PB L 148 van 6.6.2008, blz. 1.”;

2. artikel 18, lid 3, wordt vervangen door:

„3. De in artikel 8, lid 2, van Verordening (EG) nr. 73/2009 bedoelde nationale maxima, gecorrigeerd aan de hand van de in artikel 11, lid 1, van die verordening bedoelde aanpassingen, worden beschouwd als financiële maxima in euro.”

Artikel 144

Wijziging van Verordening (EG) nr. 247/2006

Verordening (EG) nr. 247/2006 wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 23, lid 2, wordt vervangen door:

„2. De Gemeenschap financiert de maatregelen waarin de titels II en III van de onderhavige verordening voorzien, tot het volgende jaarlijkse maximum:

	<i>miljoen euro</i>				
	Begrotingsjaar 2007	Begrotingsjaar 2008	Begrotingsjaar 2009	Begrotingsjaar 2010	Begrotingsjaar 2011 en volgende
Franse overzeese departementen	126,6	262,6	269,4	273,0	278,41
Azoren en Madeira	77,9	86,98	87,08	87,18	106,21
Canarische Eilanden	127,3	268,4	268,4	268,4	268,42"

2. Het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 24 ter

1. De lidstaten dienen uiterlijk op 1 augustus 2009 bij de Commissie de ontwerp-wijzigingen van het algemeen programma in waarmee de in artikel 23, lid 2, doorgevoerde wijzigingen worden weergegeven die zijn doorgevoerd bij Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad van 19 januari 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers (*).

2. De Commissie evalueert de ingediende wijzigingen en besluit volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure uiterlijk vier maanden na de indiening van de wijzigingsvoorstellen deze al dan niet goed te keuren. De wijzigingen zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2010.

(*) PB L 30 van 31.1.2009, blz. 16"

Artikel 145

Wijziging van Verordening (EG) nr. 378/2007

Verordening (EG) nr. 378/2007 wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 3 wordt vervangen door:

„3. De verlagingen in het kader van de vrijwillige modulatie worden op dezelfde berekeningsgrondslag verricht als die welke geldt voor de modulatie overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad van 19 januari 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers (*).

(*) PB L 30 van 31.1.2009, blz. 16"

b) het volgende lid wordt toegevoegd:

„5. De modulatiepercentages die op een landbouwer van toepassing zijn als gevolg van de toepassing van artikel 7 van Verordening (EG) nr. 73/2009, verminderd met vijf procentpunten, worden afgetrokken van het percentage voor vrijwillige modulatie dat op grond van lid 4 van het onderhavige artikel door de lidstaten wordt toegepast. Beide in mindering te brengen percentages en de definitieve vrijwillige modulatie zijn gelijk aan of hoger dan 0.”;

2. in artikel 3, lid 1, wordt punt a) vervangen door:

„a) in afwijking van artikel 1, lid 3, van de onderhavige verordening, de verlaging in het kader van de modulatie toepassen op basis van de berekening die voor de modulatie geldt krachtens artikel 7 van Verordening (EG) nr. 73/2009, exclusief de in lid 1 van dat artikel vastgestelde uitsluiting voor bedragen tot en met 5 000 EUR; en/of”.

Artikel 146

Intrekkingen

1. Verordening (EG) nr. 1782/2003 wordt ingetrokken.

De artikelen 20, lid 2, 64, lid 2, 66, 67, 68, 68 bis, 68 ter, 69, 70, lid 1, onder b) en lid 2, en titel IV, hoofdstukken 1 (durumtarwe), 5 (energiegewassen), 7 (melkpremie), 10 (areaalbetalingen voor akkerbouwgewassen), 10 ter (steun voor olijfgaarden), 10 quater (steun voor de productie van tabak), en 10 quinques (areaalsteun voor hop) van die verordening blijven evenwel van toepassing in 2009.

2. De verwijzingen in deze verordening naar verordening (EG) nr. 1782/2003 worden gelezen als verwijzingen naar die Verordening zoals die gold tot de intrekking ervan.

Verwijzingen in andere besluiten naar Verordening (EG) nr. 1782/2003 worden gelezen als verwijzingen naar de onderhavige verordening en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage XVIII.

Artikel 147

Overgangsbepalingen

De Commissie kan volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure de maatregelen vaststellen die nodig zijn om de overgang van de in Verordening (EG) nr. 1782/2003 vastgestelde regelingen naar de in de onderhavige verordening vastgestelde regelingen te vergemakkelijken.

Artikel 148

Overgangsbepalingen voor de nieuwe lidstaten

Indien voor de nieuwe lidstaten overgangsmaatregelen nodig zijn ter vergemakkelijking van de overgang van de regeling inzake een enkele areaalbetaling naar de bedrijfstoeslagregeling en andere steunregelingen als bedoeld in de titels III en IV, worden die maatregelen vastgesteld volgens de in artikel 141, lid 2, bedoelde procedure.

*Artikel 149***Inwerkingtreding en toepassing**

Deze verordening treedt in werking op de dag volgend op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2009.

Maar:

a) artikel 138 is van toepassing met ingang van 1 januari 2010,

b) de normen inzake vaststelling en/of behoud van habitats, naleving van vergunningsprocedures voor het gebruik van water voor bevoeiingsdoeleinden en de beschrijving van landschapselementen, als bepaald in bijlage III, zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2010,

c) de norm voor het aanleggen van bufferstroken langs waterlopen, bepaald in bijlage III, is van toepassing op zijn vroegst vanaf 1 januari 2010 en uiterlijk vanaf 1 januari 2012.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 19 januari 2009.

Voor de Raad

De voorzitter

P. GANDALOVIČ

BIJLAGE I

Lijst van steunregelingen

Sector	Rechtsgrondslag	Noten
Bedrijfstoeslag	Titel III van de onderhavige verordening	Ontkoppelde betaling
Regeling inzake een enkele areaalbetaling	Titel V, hoofdstuk 2, van deze verordening	Ontkoppelde betaling ter vervanging van alle in deze bijlage opgenomen rechtstreekse betalingen, behalve afzonderlijke betalingen
Durumtarwe	Titel IV, hoofdstuk 1, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 (*)	Areaalbetaling
Eiwithoudende gewassen	Titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 3, van deze verordening	Areaalbetaling
Rijst	Titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 1, van deze verordening	Areaalbetaling
Noten	Titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 4, van deze verordening	Areaalbetaling
Energiegewassen	Titel IV, hoofdstuk 5, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 (*)	Areaalbetaling
Zetmeelaardappelen	Titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 2, van deze verordening	Productiesteun voor telers
Zaaizaad	Titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 5, van deze verordening	Productiesteun
Akkerbouwgewassen	Titel IV, hoofdstuk 10, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 (*)	Areaalbetaling
Schapen- en geitenvlees	Titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 10, van deze verordening	Ooien- en geitenpremie
Rundvlees	Titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 11, van deze verordening	Speciale premie, zoekkoeienpremie (ook bij betaling voor vaarzen en inclusief de aanvullende nationale zoekkoeienpremie indien meegefinancierd) en slachtpremie
Specifieke soorten landbouw en kwaliteitsproductie	Artikel 69 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 (*)	
Specifieke steun	Titel III, hoofdstuk 5, van deze verordening	
Olijfgaarden	Titel IV, hoofdstuk 10 ter, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 (*)	Areaalsteun
Zijderupsen	Artikel 111 van Verordening (EG) nr. 1234/2007	Steun ter bevordering van de zijderupsenteelt
Tabak	Titel IV, hoofdstuk 10 quater, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 (*)	Productiesteun
Hop	Titel IV, hoofdstuk 10 quinquies, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 (*)	Areaalsteun
Suikerbieten, suikerriet en cichorei voor de productie van suiker of inulinestroop	Artikel 126, van deze verordening	Ontkoppelde betalingen

Sector	Rechtsgrondslag	Noten
Suikerbieten en suikerriet voor de productie van suiker	Titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 7, van deze verordening	Productiesteun
Voor verwerking geleverde groenten en fruit	Titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 8, van deze verordening	Overgangsbetalingen voor groenten en fruit
Voor verwerking geleverde aardbeien en frambozen	Titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 9, van deze verordening	Overgangsbetaling voor zacht fruit
Groenten en fruit	Artikel 127 van deze verordening	Afzonderlijke betaling voor groenten en fruit
Posei	Titel III van Verordening (EG) nr. 247/2006	Rechtstreekse betaling op grond van in de programma's vastgestelde maatregelen
Eilanden in de Egeïsche Zee	Hoofdstuk III van Verordening (EG) nr. 1405/2006	Rechtstreekse betaling op grond van in de programma's vastgestelde maatregelen
Katoen	Titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 6, van deze verordening	Areaalbetaling

(*) Alleen voor 2009.

BIJLAGE II

Uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen als bedoeld in de artikelen 4 en 5

Punt A.

Milieu

1.	Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1)	Artikel 3, lid 1, artikel 3, lid 2, punt b), artikel 4, lid 1, artikel 4, lid 2, artikel 4, lid 4, artikel 5, punten a), b) en d)
2.	Richtlijn 80/68/EEG van de Raad van 17 december 1979 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen (PB L 20 van 26.1.1980, blz. 43)	Artikelen 4 en 5
3.	Richtlijn 86/278/EEG van de Raad van 12 juni 1986 betreffende de bescherming van het milieu, in het bijzonder de bodem, bij het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw (PB L 181 van 4.7.1986, blz. 6)	Artikel 3
4.	Richtlijn 91/676/EEG van de Raad van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreinigingen door nitraten uit agrarische bronnen (PB L 375 van 31.12.1991, blz. 1)	Artikelen 4 en 5
5.	Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7)	Artikel 6 en artikel 13, lid 1, punt a)

Volksgezondheid en diergezondheid

Identificatie en registratie van dieren

6.	Richtlijn 2008/71/EG van de Raad van 15 juli 2008 met betrekking tot de identificatie en de registratie van varkens (PB L 213 van 8.8.2008, blz. 31)	Artikelen 3, 4 en 5
7.	Verordening (EG) nr. 1760/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake etikettering van rundvlees en rundvleesproducten (PB L 204 van 11.8.2000, blz. 1)	Artikelen 4 en 7
8.	Verordening (EG) nr. 21/2004 van de Raad van 17 december 2003 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor schapen en geiten (PB L 5 van 9.1.2004, blz. 8)	Artikelen 3, 4 en 5

Punt B.

Volksgezondheid, diergezondheid en gezondheid van planten

9.	Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen (PB L 230 van 19.8.1991, blz. 1)	Artikel 3
10.	Richtlijn 96/22/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van beta-agonisten (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 3)	Artikel 3, onder a), b), d) en e), artikelen 4, 5 en 7
11.	Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden (PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1)	Artikelen 14, 15, 17, lid 1 ⁽¹⁾ , 18, 19 en 20
12.	Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathiën (PB L 147 van 31.5.2001, blz. 1)	Artikelen 7, 11, 12, 13 en 15

Kennisgeving van ziekten

13.	Richtlijn 85/511/EEG van de Raad van 18 november 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer (PB L 315 van 26.11.1985, blz. 11)	Artikel 3
14.	Richtlijn 92/119/EEG van 17 december 1992 van de Raad tot vaststelling van algemene communautaire maatregelen voor de bestrijding van bepaalde dierziekten en van specifieke maatregelen ten aanzien van de vesiculaire varkensziekte (PB L 62 van 15.3.1993, blz. 69)	Artikel 3
15.	Richtlijn 2000/75/EG van de Raad van 20 november 2000 tot vaststelling van specifieke bepalingen inzake de bestrijding en uitroeiing van bluetongue (PB L 327 van 22.12.2000, blz. 74)	Artikel 3

Punt C.

Dierenwelzijn

16.	Richtlijn 91/629/EEG van de Raad van 19 november 1991 tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van kalveren (PB L 340 van 11.12.1991, blz. 28)	Artikelen 4 en 5
17.	Richtlijn 91/630/EEG van de Raad van 19 november 1991 tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van varkens (PB L 340 van 11.12.1991, blz. 33)	Artikel 3 en artikel 4, lid 1
18.	Richtlijn 98/58/EG van de Raad van 20 juli 1998 tot vaststelling van minimumnormen voor de bescherming van voor landbouwdoeleinden gehouden dieren (PB L 221 van 8.8.1998, blz. 23)	Artikel 4

(¹) Zoals uitgevoerd bij met name:

- Verordening (EEG) nr. 2377/90: artikelen 2, 4 en 5;
- Verordening (EG) nr. 852/2004: artikel 4, lid 1, en bijlage I, deel A (II 4 (g, h, j), 5 (f, h), 6; III 8 (a, b, d, e), 9 (a, c));
- Verordening (EG) nr. 853/2004: artikel 3, lid 1, en bijlage III, deel IX, hoofdstuk 1 (I-1 b, c, d, e; I-2 a (i, ii, iii), b (i, ii), c; I-3; I-4; I-5; II-A 1, 2, 3, 4; II-B 1(a, d), 2, 4 (a, b)), bijlage III, deel X, hoofdstuk 1, punt 1);
- Verordening (EG) nr. 183/2005: artikel 5, lid 1, en bijlage I, deel A, (I-4 e, g; II-2 a, b, e), artikel 5, lid 5, en bijlage III (1, 2), artikel 5, lid 6;
- Verordening (EG) nr. 396/2005: artikel 18.

BIJLAGE III

Goede landbouw- en milieueconditie als bedoeld in artikel 6

Aangelegenheid	Bindende normen	Facultatieve normen
Bodemerosie: De bodem beschermen door middel van passende maatregelen	— Minimale bodembedekking	— Instandhouding van terrassen
	— Minimaal landbeheer op basis van de specifieke omstandigheden ter plaatse	
Organische stof in de bodem: Het gehalte organische stof in de bodem handhaven door passende praktijken	— Stoppelbeheer op bouwland	— Normen voor vruchtwisseling
Bodemstructuur: De bodemstructuur in stand houden door passende maatregelen		— Passend machinegebruik
Minimaal onderhoud: Zorgen voor een minimaal onderhoud en achteruitgang van habitats voorkomen	— Instandhouding van landschapselementen, inclusief, in voorkomend geval, heggen, vijvers, greppels, bomenrijen, bomengroepen of geïsoleerde bomen, en akkerlanden	— Een minimale veebezetting en/of een passend regime — Vaststelling en/of behoud van habitats
	— Het voorkomen van verstruiking van de landbouwgrond door ongewenste vegetatie	— Instelling van een rooiverbod voor olijfbomen
	— Bescherming van blijvend grasland	— Het in een goede groeitoestand houden van olijfgaarden en wijngaarden
Waterbescherming en waterbeheer: Bescherming van water tegen vervuiling en afspoeling, en beheer van het watergebruik	— Het aanleggen van bufferstroken langs waterlopen ⁽¹⁾	
	— Naleving van vergunningsprocedures wanneer voor het gebruik van water voor bevoeiingsdoel-einden een vergunning nodig is	

⁽¹⁾ Noot: De GLMC-bufferstroken moeten zowel binnen als buiten voor verontreiniging kwetsbare zones aangewezen overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Richtlijn 91/676/EEG ten minste voldoen aan de eisen in verband met de voorwaarden voor het op of in de bodem brengen van meststoffen in de nabijheid van waterlopen, genoemd in punt A4 van bijlage II bij Richtlijn 91/676/EEG. Die eisen moeten worden toegepast overeenkomstig de actieprogramma's van de lidstaten die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 5, lid 4, van Richtlijn 91/676/EEG.

BIJLAGE IV

Kalenderjaar	<i>miljoen EUR</i>			
	2009	2010	2011	2012
België	583,2	575,4	570,8	569,0
Tsjechië				825,9
Denemarken	987,4	977,3	968,9	964,3
Duitsland	5 524,8	5 445,2	5 399,7	5 372,2
Estland				92,0
Ierland	1 283,1	1 272,4	1 263,8	1 255,5
Griekenland	2 561,4	2 365,1	2 358,9	2 343,8
Spanje	5 018,3	5 015,5	4 998,3	5 010,3
Frankrijk	8 064,4	7 943,7	7 876,2	7 846,8
Italië	4 345,9	4 147,9	4 121,0	4 117,9
Cyprus				49,1
Letland				133,9
Litouwen				346,7
Luxemburg	35,6	35,2	35,1	34,7
Hongarije				1 204,5
Malta				5,1
Nederland	836,9	829,1	822,5	830,6
Oostenrijk	727,6	722,4	718,8	715,5
Polen				2 787,1
Portugal	557,7	545,0	545,0	545,0
Slovenië				131,5
Slowakije				357,9
Finland	550,0	544,5	541,4	539,2
Zweden	733,1	726,5	721,1	717,5
Verenigd Koninkrijk	3 373,1	3 345,6	3 339,6	3 336,1

BIJLAGE V

Lijst van in artikel 9, lid 3, bedoelde granen

GN-code	Omschrijving
Granen	
1001 10 00	Durumtarwe
1001 90	Tarwe en mengkoren andere dan durumtarwe
1002 00 00	Rogge
1003 00	Gerst
1004 00 00	Haver
1005	Mais
1007 00	Graansorgho
1008	Boekweit, gierst en kanariezaad; andere granen
0709 90 60	Suikermais

BIJLAGE VI

Compatibele steunregelingen als bedoeld in artikel 26

Sector	Rechtsgrondslag
Probleemgebieden en gebieden met specifieke beperkingen op milieugebied	Artikel 13, onder a), artikel 14, lid 1 en lid 2, eerste en tweede streepje, artikel 15, de artikelen 17 tot en met 20, artikel 51, lid 3, en artikel 55, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1257/1999
Maatregelen om een duurzaam gebruik van landbouwgrond te bevorderen door:	
betalingen inzake natuurlijke handicaps aan landbouwers in berggebieden,	Artikel 36, onder a) i), van Verordening (EG) nr. 1698/2005
betalingen aan landbouwers in andere gebieden met handicaps dan berggebieden	Artikel 36, onder a) ii), van Verordening (EG) nr. 1698/2005
Natura 2000-betalings en betalingen in verband met Richtlijn 2000/60/EG	Artikel 36, onder a) iii), van Verordening (EG) nr. 1698/2005
agromilieubetalings	Artikel 36, onder a) iv), van Verordening (EG) nr. 1698/2005
Maatregelen om een duurzaam gebruik van bosgrond te bevorderen door:	
eerste bebossing van landbouwgrond,	Artikel 36, onder b) i), van Verordening (EG) nr. 1698/2005
Natura 2000-betalings	Artikel 36, onder b) iv), van Verordening (EG) nr. 1698/2005
bosmilieubetalings	Artikel 36, onder b) v), van Verordening (EG) nr. 1698/2005
Wijn	Artikel 117 van Verordening (EG) nr. 479/2008

BIJLAGE VII

Krachtens artikel 28, lid 1, toe te passen coëfficiënten

Lidstaat	Limiet voor de euro-drempel (artikel 28, lid 1, punt a))	Limiet voor de hectare-drempel (artikel 28, lid 1, punt b))
België	400	2
Bulgarije	200	0,5
Tsjechië	200	5
Denemarken	300	5
Duitsland	300	4
Estland	100	3
Ierland	200	3
Griekenland	400	0,4
Spanje	300	2
Frankrijk	300	4
Italië	400	0,5
Cyprus	300	0,3
Letland	100	1
Litouwen	100	1
Luxemburg	300	4
Hongarije	200	0,3
Malta	500	0,1
Nederland	500	2
Oostenrijk	200	2
Polen	200	0,5
Portugal	200	0,3
Roemenië	200	0,3
Slovenië	300	0,3
Slowakije	200	2
Finland	200	3
Zweden	200	4
Verenigd Koninkrijk	200	5

BIJLAGE VIII

Nationale maxima bedoeld in artikel 40

Tabel 1

(1 000 EUR)

Lidstaat	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 en volgende jaren
België	614 179	611 805	611 805	614 855	614 855	614 855	614 855	614 855
Denemarken	1 030 478	1 030 478	1 030 478	1 049 002	1 049 002	1 049 002	1 049 002	1 049 002
Duitsland	5 770 254	5 771 977	5 771 977	5 852 908	5 852 908	5 852 908	5 852 908	5 852 908
Griekenland	2 380 713	2 211 683	2 214 683	2 232 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533
Spanje	4 858 043	5 091 044	5 108 650	5 282 193	5 139 444	5 139 444	5 139 444	5 139 444
Frankrijk	8 407 555	8 420 822	8 420 822	8 521 236	8 521 236	8 521 236	8 521 236	8 521 236
Ierland	1 342 268	1 340 521	1 340 521	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Italië	4 143 175	4 207 177	4 227 177	4 370 024	4 370 024	4 370 024	4 370 024	4 370 024
Luxemburg	37 518	37 536	37 646	37 671	37 084	37 084	37 084	37 084
Nederland	853 090	853 090	853 090	897 751	897 751	897 751	897 751	897 751
Oostenrijk	745 561	745 235	745 235	751 606	751 606	751 606	751 606	751 606
Portugal	608 751	589 499	589 499	605 962	605 962	605 962	605 962	605 962
Finland	566 801	565 520	565 520	570 548	570 548	570 548	570 548	570 548
Zweden	763 082	763 082	763 082	770 906	770 906	770 906	770 906	770 906
Verenigd Koninkrijk	3 985 895	3 975 916	3 975 973	3 988 042	3 987 922	3 987 922	3 987 922	3 987 922

Tabel 2 (*)

Bulgarije	287 399	336 041	416 372	499 327	580 087	660 848	741 606	814 295
Tsjechië	559 622	654 241	739 941	832 144	909 313	909 313	909 313	909 313
Estland	60 500	71 603	81 703	92 042	101 165	101 165	101 165	101 165
Cyprus	31 670	38 928	43 749	49 146	53 499	53 499	53 499	53 499
Letland	90 016	105 368	119 268	133 978	146 479	146 479	146 479	146 479
Litouwen	230 560	271 029	307 729	346 958	380 109	380 109	380 109	380 109
Hongarije	807 366	947 114	1 073 824	1 205 037	1 318 975	1 318 975	1 318 975	1 318 975
Malta	3 752	4 231	4 726	5 137	5 102	5 102	5 102	5 102
Polen	1 877 107	2 192 294	2 477 294	2 788 247	3 044 518	3 044 518	3 044 518	3 044 518
Roemenië	623 399	729 863	907 473	1 086 608	1 264 472	1 442 335	1 620 201	1 780 406
Slovenië	87 942	103 389	117 406	131 537	144 236	144 236	144 236	144 236
Slowakije	240 014	280 364	316 964	355 242	388 176	388 176	388 176	388 176

(*) De maxima zijn berekend met inachtneming van de in artikel 121 vastgestelde toenameregeling.

BIJLAGE IX

Toeslagrechten als bedoeld in artikel 33, lid 1, onder b) iii)

A. Groenten en fruit, consumptieaardappelen en kwekerijproducten

1. Voor de toepassing van deze bijlage wordt onder „groenten en fruit” verstaan, de in artikel 1, lid 1, onder i) en j), van Verordening (EG) nr. 1234/2007 vermelde producten, en onder „consumptieaardappelen” aardappelen van GN-code 0701 die niet bestemd zijn voor het maken van aardappelzetmeel waarvoor krachtens artikel 77 steun wordt verleend.

Landbouwers ontvangen een toeslagrecht per hectare dat wordt berekend door het in punt 2 bedoelde referentiebedrag te delen door het overeenkomstig punt 3 berekende aantal hectaren.

2. De lidstaten stellen het in het referentiebedrag van elke landbouwer op te nemen bedrag vast op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria, zoals:
 - a) het bedrag van de marktsteun die de landbouwer direct of indirect heeft gekregen voor groenten en fruit, consumptieaardappelen en kwekerijproducten,
 - b) de voor de teelt van groenten en fruit, consumptieaardappelen en kwekerijproducten gebruikte oppervlakte,
 - c) de hoeveelheid geproduceerde groenten en fruit, consumptieaardappelen en kwekerijproducten,

voor een representatieve periode, die per product kan verschillen, van één of meer verkoopseizoenen vanaf het verkoopseizoen dat eindigt in 2001 en, voor de nieuwe lidstaten, vanaf het verkoopseizoen dat eindigt in 2004, tot het verkoopseizoen dat eindigt in 2007.

Afhankelijk van het product kunnen verschillende criteria worden gehanteerd, indien dit naar behoren op een objectieve basis wordt gemotiveerd. Op dezelfde basis kunnen lidstaten besluiten de in het referentiebedrag op te nemen bedragen en de in aanmerking komende hectaren uit hoofde van dit punt pas na een op 31 december 2010 eindigende overgangsperiode van drie jaar vast te stellen.

3. De lidstaten berekenen de in aanmerking te nemen hectaren op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria zoals de in punt 2, eerste alinea, tweede streepje, bedoelde oppervlakte.
4. Een landbouwer wiens productie gedurende de in punt 2 bedoelde referentieperiode nadelig werd beïnvloed door een geval van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden dat/die zich vóór of gedurende die referentieperiode heeft/hebben voorgedaan, heeft het recht te verzoeken dat het in punt 2 bedoelde referentiebedrag wordt berekend op basis van het kalenderjaar of de kalenderjaren in de referentieperiode dat/die niet is/zijn beïnvloed door het geval van overmacht of de uitzonderlijke omstandigheden.
5. Indien de hele referentieperiode door het geval van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden werd beïnvloed, berekent de betrokken lidstaat het referentiebedrag op basis van het meest recente verkoopseizoen voorafgaand aan de overeenkomstig punt 3 gekozen representatieve periode. In dergelijke gevallen is punt 1 van overeenkomstige toepassing.
6. Een geval van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden wordt/worden door de betrokken landbouwer, samen met relevant bewijsmateriaal ten genoegen van de bevoegde autoriteit, schriftelijk ter kennis van de autoriteit gebracht binnen een door elke lidstaat vast te stellen termijn.

B. Wijn (rooien)

Landbouwers die deelnemen aan de rooiregeling van titel V, hoofdstuk 3, van Verordening (EG) nr. 479/2008, krijgen in het jaar na het rooien toeslagrechten toegewezen gelijk aan het aantal hectaren waarvoor zij een rooipremie hebben ontvangen.

Het eenheidsbedrag van die toeslagrechten is gelijk aan de regionale gemiddelde van de bedragen van de toeslagrechten van de betrokken regio. Het eenheidsbedrag mag echter in geen geval hoger zijn dan 350 euro/ha.

In afwijking van de eerste alinea wordt, indien de hectaren waarvoor een landbouwer een rooipremie heeft ontvangen, reeds in aanmerking waren genomen voor de toewijzing van toeslagrechten, het bedrag van de toeslagrechten waarover de betrokken landbouwer beschikte, verhoogd met het bedrag dat het resultaat vormt van de vermenigvuldiging van het in de eerste alinea bedoelde aantal gerooide hectaren met het in de tweede alinea bedoelde eenheidsbedrag.

C. Wijn (overheveling uit steunprogramma's)

Lidstaten die besluiten steun te verlenen in overeenstemming met artikel 9 van Verordening (EG) nr. 479/2008, stellen het referentiebedrag voor elke landbouwer en de in aanmerking te nemen hectaren vast:

- a) op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria;

- b) met betrekking tot een representatieve referentieperiode van een of meer wijnoogstjaren vanaf het wijnoogstjaar 2005/2006. De referentiecriteriën die gebruikt worden om het referentiebedrag en de in aanmerking te nemen hectaren vast te stellen worden evenwel niet gebaseerd op een referentieperiode die ook latere wijnoogstjaren dan het wijnoogstjaar 2007/2008 omvat wanneer de overheveling in steunprogramma's een vergoeding omvat aan landbouwers die voorheen steun hebben ontvangen voor distillatie tot drinkalcohol of die de economische begunstigde zijn geweest van de steun voor het gebruik van geconcentreerde druivenmost voor het verrijken van wijn in het kader van Verordening (EG) nr. 479/2008;
- c) waarbij het totale voor deze maatregel beschikbare bedrag bedoeld in artikel 6, onder e), van Verordening (EG) nr. 479/2008 niet wordt overschreden.

Landbouwers ontvangen een toeslagrecht per hectare dat wordt berekend door het bedoelde referentiebedrag te delen door het aantal in aanmerking te nemen hectaren.

BIJLAGE X

Aandelen van de nationale maxima bedoeld in artikel 54

1. Het in artikel 54, lid 1, bedoelde aandeel in de nationale maxima dat bestemd is voor tomaten, is als volgt:

Lidstaat	Bedrag (miljoen EUR per kalenderjaar)
Bulgarije	5,394
Tsjechië	0,414
Griekenland	35,733
Spanje	56,233
Frankrijk	8,033
Italië	183,967
Cyprus	0,274
Malta	0,932
Hongarije	4,512
Roemenië	1,738
Polen	6,715
Portugal	33,333
Slowakije	1,018

2. Het in artikel 54, lid 2, bedoelde aandeel in de nationale maxima dat bestemd is voor andere groente- en fruitgewassen dan eenjarige, is als volgt:

Lidstaat	Bedrag (miljoen EUR per kalenderjaar)
Bulgarije	0,851
Tsjechië	0,063
Griekenland	153,833
Spanje	110,633
Frankrijk	44,033
Italië	131,700
Cyprus	in 2009: 4,856 in 2010: 4,919 in 2011: 4,982 in 2012: 5,045
Hongarije	0,244
Roemenië	0,025
Portugal	2,900
Slowakije	0,007

BIJLAGE XI

Integratie van gekoppelde steun in de bedrijfstoelageregeling als bedoeld in artikel 63

1.

- a) met ingang van 2010, de in titel IV, hoofdstuk 1, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 bedoelde specifieke kwaliteitspremie voor durumtarwe;
- b) uiterlijk met ingang van 2012, de in titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 3, van deze verordening bedoelde premie voor eiwithoudende gewassen;
- c) uiterlijk met ingang van 2012, de in titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 1, van deze verordening bedoelde gewasspecifieke betaling voor rijst;
- d) uiterlijk met ingang van 2012, de in titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 4, van deze verordening bedoelde areaalbetaling voor noten;
- e) uiterlijk met ingang van 2012, de in titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 2, van deze verordening bedoelde productiesteun voor zetmeelaardappeltelers.

2.

- a) met ingang van 2012, de in deel II, titel I, hoofdstuk 4, afdeling I, onderafdeling I, van Verordening (EG) nr. 1234/2007 bedoelde steun voor de verwerking van gedroogde voedergewassen;
- b) met ingang van 2012, de in deel II, titel I, hoofdstuk 4, afdeling I, onderafdeling II, van Verordening (EG) nr. 1234/2007 bedoelde steun voor de verwerking van vezelvlas en -hennep;
- c) met ingang van 2012, de in artikel 95 bis van Verordening (EG) nr. 1234/2007 bedoelde premie voor aardappelzetmeel;
- d) met ingang van 2012, de in titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 9, van deze verordening bedoelde overgangsbetaling voor zacht fruit.

3.

Met ingang van 2010, indien de lidstaat is overgegaan tot toekenning van:

- a) de in titel IV, hoofdstuk 10, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 bedoelde areaalbetaling voor akkerbouwgewassen;
- b) de in titel IV, hoofdstuk 10 ter, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 bedoelde steun voor olijfgaarden;
- c) de in titel IV, hoofdstuk 10 quinques, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 bedoelde areaalsteun voor hop.

Uiterlijk met ingang van 2012, indien de lidstaat is overgegaan tot toekenning van:

- a) de in titel IV, hoofdstuk 1, afdeling 5, van deze verordening bedoelde steun voor zaaizaad;
- b) de rundvleesbetalingen, met uitzondering van de in artikel 53 van deze verordening bedoelde zoogkoeienpremie.

4.

Met ingang van 2010, indien de lidstaat krachtens artikel 51, lid 1, van deze verordening niet langer de volgende betalingen toekent of besluit deze op een lager niveau toe te kennen:

- a) de in artikel 67 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 bedoelde betalingen voor schapen en geiten;
- b) de in artikel 68 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 of in artikel 53, lid 2, van deze verordening bedoelde rundvleesbetalingen, in geval van toepassing van de tweede alinea van artikel 51, lid 1, van deze verordening;
- c) de in artikel 68 ter van Verordening (EG) nr. 1782/2003 bedoelde overgangsbetalingen voor groenten en fruit.

BIJLAGE XII

Integratie van gekoppelde steun in de bedrijfstoelageregeling als bedoeld in artikel 64*Gedroogde voedergewassen (Verordening (EG) nr. 1234/2007)**(duizend EUR)*

Lidstaat	2012	2013	2014	2015	2016 en volgende jaren
Denemarken	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779
Duitsland	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475
Ierland	132	132	132	132	132
Griekenland	1 238	1 238	1 238	1 238	1 238
Spanje	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725
Frankrijk	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752
Italië	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605
Nederland	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202
Oostenrijk	64	64	64	64	64
Portugal	69	69	69	69	69
Finland	10	10	10	10	10
Zweden	180	180	180	180	180
Verenigd Koninkrijk	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478
Tsjechië	922	922	922	922	922
Litouwen	21	21	21	21	21
Hongarije	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421
Polen	147	147	147	147	147
Slowakije	91	91	91	91	91

*Kwaliteitspremie voor durumtarwe**(duizend EUR)*

Lidstaat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 en volgende jaren
Griekenland	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301
Spanje	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372
Frankrijk	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320
Italië	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457
Oostenrijk	280	280	280	280	280	280	280
Portugal	80	80	80	80	80	80	80
Bulgarije	349	436	523	610	698	785	872
Cyprus	173	198	223	247	247	247	247
Hongarije	70	80	90	100	100	100	100

Premie voor eiwithoudende gewassen

(duizend EUR)

Lidstaat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 en volgende jaren
België	84	84	84	84	84	84	84
Denemarken	843	843	843	843	843	843	843
Duitsland	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231
Ierland	216	216	216	216	216	216	216
Griekenland	242	242	242	242	242	242	242
Spanje	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905
Frankrijk	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635
Italië	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009
Luxemburg	21	21	21	21	21	21	21
Nederland	67	67	67	67	67	67	67
Oostenrijk	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051
Portugal	214	214	214	214	214	214	214
Finland	303	303	303	303	303	303	303
Zweden	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147
Verenigd Koninkrijk	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500
Bulgarije	160	201	241	281	321	361	401
Tsjechië	1 858	2 123	2 389	2 654	2 654	2 654	2 654
Estland	169	194	218	242	242	242	242
Cyprus	17	19	22	24	24	24	24
Letland	109	124	140	155	155	155	155
Litouwen	1 486	1 698	1 911	2 123	2 123	2 123	2 123
Hongarije	1 369	1 565	1 760	1 956	1 956	1 956	1 956
Polen	1 723	1 970	2 216	2 462	2 462	2 462	2 462
Roemenië	911	1 139	1 367	1 595	1 822	2 050	2 278
Slovenië	63	72	81	90	90	90	90
Slowakije	1 003	1 146	1 290	1 433	1 433	1 433	1 433

Gewasspecifieke betaling voor rijst

(duizend EUR)

Lidstaat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 en volgende jaren
Griekenland	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407
Spanje	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993
Frankrijk	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844
Italië	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473
Portugal	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193
Bulgarije	575	719	863	1007	1 151	1 294	1 438
Hongarije	524	599	674	749	749	749	749
Roemenië	25	32	38	44	50	57	63

Areaalbetaling voor noten

(duizend EUR)

Lidstaat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 en volgende jaren
België	12	12	12	12	12	12	12
Duitsland	181	181	181	181	181	181	181
Griekenland	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963
Spanje	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610
Frankrijk	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089
Italië	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710
Luxemburg	12	12	12	12	12	12	12
Nederland	12	12	12	12	12	12	12
Oostenrijk	12	12	12	12	12	12	12
Portugal	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987
Verenigd Koninkrijk	12	12	12	12	12	12	12
Bulgarije	579	724	868	1 013	1 158	1 302	1 447
Cyprus	431	493	554	616	616	616	616
Hongarije	245	280	315	350	350	350	350
Polen	355	406	456	507	507	507	507
Roemenië	79	99	119	139	159	179	199
Slovenië	25	29	33	36	36	36	36
Slowakije	262	299	337	374	374	374	374

Vezelvlas en -hennep (Verordening (EG) nr. 1234/2007)

(duizend EUR)

Lidstaat	2012	2013	2014	2015	2016 en volgende jaren
België	2 954	2 954	2 954	2 954	2 954
Denemarken	3	3	3	3	3
Duitsland	244	244	244	244	244
Spanje	138	138	138	138	138
Frankrijk	13 592	13 592	13 592	13 592	13 592
Italië	50	50	50	50	50
Nederland	1 111	1 111	1 111	1 111	1 111
Oostenrijk	20	20	20	20	20
Finland	5	5	5	5	5
Verenigd Koninkrijk	83	83	83	83	83
Tsjechië	534	534	534	534	534
Letland	104	104	104	104	104
Litouwen	360	360	360	360	360
Hongarije	42	42	42	42	42
Polen	114	114	114	114	114

Aardappelzetmeelpremie (artikel 95 bis van Verordening (EG) nr. 1234/07)

(duizend EUR)

Lidstaat	2012	2013	2014	2015	2016 en volgende jaren
Denemarken	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743
Duitsland	16 279	16 279	16 279	16 279	16 279
Spanje	43	43	43	43	43
Frankrijk	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904
Nederland	9 614	9 614	9 614	9 614	9 614
Oostenrijk	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061
Finland	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183
Zweden	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381
Tsjechië	749	749	749	749	749
Estland	6	6	6	6	6
Letland	129	129	129	129	129
Litouwen	27	27	27	27	27
Polen	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226
Slowakije	16	16	16	16	16

Steun voor zetmeelaardappelteilers

(duizend EUR)

Lidstaat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 en volgende jaren
Denemarken	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156
Duitsland	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521
Spanje	129	129	129	129	129	129	129
Frankrijk	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598
Nederland	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655
Oostenrijk	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163
Finland	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527
Zweden	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116
Tsjechië	1 563	1 786	2 009	2 232	2 232	2 232	2 232
Estland	12	13	15	17	17	17	17
Letland	268	307	345	383	383	383	383
Litouwen	56	64	72	80	80	80	80
Polen	6 731	7 692	8 654	9 615	9 615	9 615	9 615
Slowakije	34	39	44	48	48	48	48

Steun voor olijfgaarden

(duizend EUR)

Lidstaat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 en volgende jaren
Spanje	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140
Cyprus	2 051	2 344	2 637	2 930	2 930	2 930	2 930

*Betaling voor zacht fruit**(duizend EUR)*

Lidstaat	2012	2013	2014	2015	2016 en volgende jaren
Bulgarije	552	552	552	552	552
Letland	92	92	92	92	92
Litouwen	138	138	138	138	138
Hongarije	391	391	391	391	391
Polen	11 040	11 040	11 040	11 040	11 040

BIJLAGE XIII

Lijst van de in artikel 87 bedoelde zaadsoorten

GN-code	Omschrijving	Steunbedrag (EUR/100 kg)
	1. Ceres	
1001 90 10	<i>Triticum spelta</i> L.	14,37
1006 10 10	<i>Oryza sativa</i> L. ⁽¹⁾	
	— langkorrelige rassen waarbij de lengte van de korrel groter is dan 6,0 millimeter en de verhouding tussen de lengte en de breedte van de korrel ten minste gelijk is aan 3,	17,27
	— andere rassen waarbij de lengte van de korrel groter dan wel kleiner is dan wel gelijk is aan 6,0 millimeter en de verhouding tussen de lengte en de breedte van de korrel kleiner is dan 3.	14,85
	2. Oleagineae	
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (vezelvlas)	28,38
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (olievlas)	22,46
ex 1207 99 10	<i>Cannabis sativa</i> L. ⁽²⁾ (rassen met een tetrahydrocannabinolgehalte van ten hoogste 0,2 %)	20,53
	3. Gramineae	
ex 1209 29 10	<i>Agrostis canina</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis stolonifera</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis capillaris</i> L.	75,95
ex 1209 29 80	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv. ex J.S. en K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	<i>Dactylis glomerata</i> L.	52,77
ex 1209 23 80	<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	<i>Festuca ovina</i> L.	43,59
1209 23 11	<i>Festuca pratensis</i> Huds.	43,59
1209 23 15	<i>Festuca rubra</i> L.	36,83
ex 1209 29 80	Festulolium	32,36
1209 25 10	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	21,13
1209 25 90	<i>Lolium perenne</i> L.	30,99
ex 1209 29 80	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth	21,13
ex 1209 29 80	<i>Phleum Bertolinii</i> (DC)	50,96
1209 26 00	<i>Phleum pratense</i> L.	83,56
ex 1209 29 80	<i>Poa nemoralis</i> L.	38,88
1209 24 00	<i>Poa pratensis</i> L.	38,52
ex 1209 29 10	<i>Poa palustris</i> and <i>Poa trivialis</i> L.	38,88
	4. Leguminosae	
ex 1209 29 80	<i>Hedysarum coronarium</i> L.	36,47
ex 1209 29 80	<i>Medicago lupulina</i> L.	31,88
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (ecotypes)	22,10
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (rassen)	36,59
ex 1209 29 80	<i>Onobrichis viciifolia</i> Scop.	20,04
ex 0713 10 10	<i>Pisum sativum</i> L. (partim) (voedererwten)	0
ex 1209 22 80	<i>Trifolium alexandrinum</i> L.	45,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium hybridum</i> L.	45,89
ex 1209 22 80	<i>Trifolium incarnatum</i> L.	45,76
1209 22 10	<i>Trifolium pratense</i> L.	53,49

GN-code	Omschrijving	Steunbedrag (EUR/100 kg)
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L.	75,11
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L. var. <i>giganteum</i>	70,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium resupinatum</i> L.	45,76
ex 0713 50 10	<i>Vicia faba</i> L. (partim) (paarden- en duivenbonen)	0
ex 1209 29 10	<i>Vicia sativa</i> L.	30,67
ex 1209 29 10	<i>Vicia villosa</i> Roth.	24,03

(¹) Voor het meten van de rijstkorrels wordt volwitte rijst gebruikt; de meting gebeurt als volgt:

- a) uit de partij wordt een representatief monster getrokken;
- b) het monster wordt gesorteerd zodat uitsluitend met volledige korrels, waaronder onrijpe korrels, wordt gewerkt;
- c) er worden twee metingen met telkens 100 korrels verricht en daarvan wordt het gemiddelde berekend;
- d) het resultaat wordt uitgedrukt in millimeter, afgerond tot op 1 decimaal.

(²) Het tetrahydrocannabinolgehalte (THC) van een ras wordt bepaald via analyse van een monster dat op constant gewicht is gebracht. Het gewicht aan THC mag voor het verlenen van de steun ten hoogste 0,2 % van het gewicht van het monster uitmaken. Dit monster bestaat uit het bovenste derde van een representatief aantal planten dat willekeurig is geplukt aan het einde van hun bloeiperiode en waarvan de stengels en de korrels zijn verwijderd.

BIJLAGE XIV

Maxima voor de steun voor zaai­zaad in de nieuwe lidstaten als bedoeld in artikel 87, lid 3*(miljoen EUR)*

Kalenderjaar	Bulgarije	Tsjechië	Estland	Cyprus	Letland	Litouwen	Hongarije	Malta	Polen	Roemenië	Slovenië	Slowakije
2009	0,15	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,26	0,17	0,07
2010	0,17	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,30	0,19	0,08
2011	0,22	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,38	0,22	0,09
2012	0,26	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,45	0,25	0,11
2013	0,30	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,53	0,28	0,12
2014	0,34	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,60	0,28	0,12
2015	0,39	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,68	0,28	0,12
2016	0,43	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,75	0,28	0,12
Volgende jaren	0,43	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,75	0,28	0,12

BIJLAGE XV

Maxima voor de berekening van het steunbedrag bedoeld in artikel 95 (suiker)

(1 000 EUR)

Lidstaat	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 en volgende jaren
België	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752
Bulgarije (*)	154	176	220	264	308	352	396	440
Tsjechië	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245
Denemarken	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478
Duitsland	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254
Griekenland	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384
Spanje	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203
Frankrijk	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259
Ierland	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441
Italië	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994
Letland	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616
Litouwen	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260
Hongarije	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010
Nederland	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504
Oostenrijk	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955
Polen	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392
Portugal	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452
Roemenië (*)	3 536	4 041	5 051	6 062	7 072	8 082	9 093	10 103
Slovenië	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740
Slowakije	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289
Finland	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520
Zweden	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082
Verenigd Koninkrijk	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376

(*) De maxima zijn berekend met inachtneming van de in artikel 121 vastgestelde toename-regeling.

BIJLAGE XVI

Tabel 1

Cyprus: Aanvullende nationale rechtstreekse betalingen bij toepassing van de gewone regelingen voor de rechtstreekse betalingen

(EUR)

Toenameregeling	60 %	70 %	80 %	90 %
Sector	2009	2010	2011	2012
Akkerbouwgewassen (exclusief durumtarwe)	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Durumtarwe	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Zaaddragende leguminosen	16 362	12 272	8 181	4 091
Melk en zuivelproducten	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Rundvlees	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Schape en geiten	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Olijfolie	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tabak	417 340	313 005	208 670	104 335
Bananen	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Rozijnen en krenten	0	0	0	0
Amandelen	0	0	0	0
Totaal	1 842 0634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Aanvullende nationale rechtstreekse betalingen in het kader van de bedrijfsstoeslagregeling:

Het totale bedrag aan aanvullende nationale rechtstreekse betalingen dat in het kader van de bedrijfsstoeslagregeling kan worden toegekend, is gelijk aan de som van de in deze tabel vastgestelde sectorale maxima voor de onder de bedrijfsstoeslagregeling vallende sectoren voor zover de steun in die sectoren is ontkoppeld.

Tabel 2

Cyprus: Aanvullende nationale rechtstreekse betalingen bij toepassing van de regeling inzake een enkele areaalbetaling voor de rechtstreekse betalingen

(EUR)

Sector	2009	2010	2011	2012
Akkerbouwgewassen (exclusief durumtarwe)	0	0	0	0
Durumtarwe	1 795 543	1 572 955	1 350 367	1 127 779
Zaaddragende leguminosen	0	0	0	0
Melk en zuivelproducten	3 456 448	3 438 488	3 420 448	3 402 448
Rundvlees	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Schape en geiten	10 724 282	10 670 282	10 616 282	10 562 282
Olijfolie	5 547 000	5 115 000	4 683 000	4 251 000
Rozijnen en krenten	156 332	149 600	142 868	136 136
Bananen	4 323 820	4 312 300	4 300 780	4 289 260
Tabak	1 038 575	1 035 875	1 033 175	1 030 475
Totaal	31 650 945	30 903 405	30 155 865	29 408 325

BIJLAGE XVII

STAATSSTEUN IN CYPRUS

(EUR)

Sector	2009	2010	2011	2012
Granen (exclusief durumtarwe)	2 263 018	1 131 509	565 755	282 877
Melk en zuivelproducten	562 189	281 094	140 547	70 274
Rundvlees	64 887	0	0	0
Schape en geiten	1 027 917	513 958	256 979	128 490
Varkenssector	2 732 606	1 366 303	683 152	341 576
Pluimvee en eieren	1 142 374	571 187	285 594	142 797
Wijn	4 307 990	2 153 995	1 076 998	538 499
Olijfolie	2 088 857	1 044 429	522 215	261 107
Tafeldruiven	1 058 897	529 448	264 724	132 362
Verwerkte tomaten	117 458	58 729	29 365	14 682
Bananen	127 286	63 643	31 822	15 911
Hardfruit inclusief steenvruchten	2 774 230	1 387 115	693 558	346 779
Totaal	18 267 707	9 101 410	4 552 716	2 277 365

BIJLAGE XVIII

CONCORDANTIETABEL

Verordening (EG) nr. 1782/2003	Deze verordening
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 23
Artikel 7	Artikel 24
Artikel 8	—
Artikel 9	Artikel 25
Artikel 10, lid 1	Artikel 7
Artikel 10, lid 2	Artikel 9, lid 1
Artikel 10, lid 3	Artikel 9, lid 2
Artikel 10, lid 4	Artikel 9, lid 3
—	Artikel 9, lid 4
Artikel 11	Artikel 11, leden 1 en 2
Artikel 12	—
—	Artikel 8
Artikel 12 bis, lid 1	Artikel 10
Artikel 12 bis, lid 2	Artikel 11, lid 3
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14	Artikel 12
Artikel 15	Artikel 13
Artikel 16	Artikel 12
Artikel 17	Artikel 14
Artikel 18	Artikel 15
Artikel 19	Artikel 16
Artikel 20	Artikel 17
Artikel 21	Artikel 18
Artikel 22	Artikel 19
Artikel 23	Artikel 20
Artikel 24	Artikel 21
Artikel 25	Artikel 22
Artikel 26	Artikel 26

Verordening (EG) nr. 1782/2003	Deze verordening
Artikel 27	Artikel 27
—	Artikel 28
Artikel 28	Artikel 29
Artikel 29	Artikel 30
Artikel 30	Artikel 32
Artikel 31	—
Artikel 32	Artikel 3
Artikel 33	Artikel 33
Artikel 34	—
Artikel 35	Artikel 37
Artikel 36	—
Artikel 37	Bijlage IX
Artikel 38	—
Artikel 39	—
Artikel 40, leden 1, 2 en 3	Bijlage IX, punt A, 4, 5 en 6
Artikel 40, lid 4	Artikel 31
Artikel 40, lid 5	—
Artikel 41	Artikel 40
Artikel 42	Artikel 41
Artikel 43	Bijlage IX
Artikel 44, leden 1 en 2	Artikel 34
Artikel 44, leden 3 en 4	Artikel 35
Artikel 45	Artikel 42
Artikel 46	Artikel 43
Artikel 47	—
Artikel 48	—
Artikel 49	Artikel 44
Artikel 50	—
Artikel 51, eerste alinea	—
Artikel 51, tweede alinea	Artikel 38
Artikel 52	Artikel 39
Artikel 53	—
Artikel 54	—
Artikel 55	—
Artikel 56	—

Verordening (EG) nr. 1782/2003	Deze verordening
Artikel 57	—
—	Artikel 45
Artikel 58	Artikel 46
Artikel 59	Artikel 47
Artikel 60	—
Artikel 61	Artikel 49
Artikel 62	—
Artikel 63, lid 1	Artikel 51, lid 1
Artikel 63, lid 2	—
Artikel 63, lid 3	Artikel 48
Artikel 63, lid 4	Artikel 50, lid 2
Artikel 64	Artikel 51
Artikel 65	—
Artikel 66	—
Artikel 67	Artikel 52
Artikel 68	Artikel 53
Artikel 68 bis	—
Artikel 68 ter	Artikel 54
Artikel 69	—
Artikel 70	—
Artikel 71	—
Artikel 71 bis	Artikel 55
Artikel 71 ter	Artikel 56
Artikel 71 quater	—
Artikel 71 quinquies	Artikel 57
Artikel 71 sexies	Artikel 58
Artikel 71 septies	Artikel 59
Artikel 71 octies	—
Artikel 71 nonies	Artikel 61
Artikel 71 decies	—
Artikel 71 undecies	—
Artikel 71 duodecies	Artikel 62
Artikel 71 terdecies	—

Verordening (EG) nr. 1782/2003	Deze verordening
Artikel 71 quaterdecies	Artikel 60
—	Artikel 63
—	Artikel 64
—	Artikel 65
—	Artikel 66
—	Artikel 68
—	Artikel 70
—	Artikel 69
Artikel 72	—
Artikel 73	—
Artikel 74	—
Artikel 75	—
Artikel 76	Artikel 79
Artikel 77	Artikel 80
Artikel 78	Artikel 81
Artikel 79	Artikel 73
Artikel 80	Artikel 74
Artikel 81	Artikel 75
Artikel 82	Artikel 76
Artikel 83	Artikel 82
Artikel 84	Artikel 83
Artikel 85	Artikel 84
Artikel 86, leden 1, 2 en 4	Artikel 85, leden 1, 2 en 3
Artikel 86, lid 3	—
Artikel 87	Artikel 120
Artikel 88	—
Artikel 89	—
Artikel 90	—
Artikel 91	—
Artikel 92	—
Artikel 93	Artikel 77
Artikel 94	Artikel 78
Artikel 95	—
Artikel 96	—

Verordening (EG) nr. 1782/2003	Deze verordening
Artikel 97	—
Artikel 98	—
Artikel 99	Artikel 87
Artikel 100	—
Artikel 101	—
Artikel 102	—
Artikel 103	—
Artikel 104	—
Artikel 105	—
Artikel 106	—
Artikel 107	—
Artikel 108	—
Artikel 109	—
Artikel 110	—
Artikel 110 bis	Artikel 88
Artikel 110 ter	Artikel 89
Artikel 110 quater	Artikel 90
Artikel 110 quinquies	Artikel 91
Artikel 110 sexies	Artikel 92
Artikel 110 septies	—
Artikel 110 octies	—
Artikel 110 nonies	—
Artikel 110 decies	—
Artikel 110 undecies	—
Artikel 110 duodecies	—
Artikel 110 terdecies	—
Artikel 110 quaterdecies	—
Artikel 110 quindecies	—
Artikel 110 sexdecies	—
Artikel 110 septdecies	—
Artikel 110 octodecies	Artikel 93
Artikel 110 novodecies	Artikel 94
Artikel 110 vicies	Artikel 95
Artikel 110 unvicies	Artikel 96

Verordening (EG) nr. 1782/2003	Deze verordening
Artikel 110 duovicies	Artikel 97
Artikel 110 tervicies	Artikel 98
Artikel 111	Artikel 99
Artikel 112	Artikel 100
Artikel 113	Artikel 101
Artikel 114	Artikel 102
Artikel 115	Artikel 103
Artikel 116	Artikel 104
Artikel 117	Artikel 105
Artikel 118	Artikel 106
Artikel 119	—
Artikel 120	Artikel 107
Artikel 121	Artikel 108
Artikel 122	Artikel 109
Artikel 123	Artikel 110
Artikel 124	—
Artikel 125	Artikel 111
Artikel 126	Artikel 112
Artikel 127	Artikel 113
Artikel 128	Artikel 114
Artikel 129	Artikel 115
Artikel 130	Artikel 116
Artikel 131	—
Artikel 132	—
Artikel 133	—
Artikel 134	—
Artikel 135	—
Artikel 136	—
Artikel 136 bis	—
Artikel 137	—
Artikel 138	Artikel 117
Artikel 139	Artikel 118
Artikel 140	Artikel 119

Verordening (EG) nr. 1782/2003	Deze verordening
Artikel 141	—
Artikel 142	—
Artikel 143	—
Artikel 143 bis	Artikel 121
Artikel 143 ter, leden 1, 2, 9 en 10	Artikel 122
Artikel 143 ter, leden 3 en 7	Artikel 123
Artikel 143 ter, leden 4, 5 en 6	Artikel 124
Artikel 143 ter, lid 13	Artikel 125
Artikel 143 ter bis, leden 1, 2 en 3	Artikel 126
Artikel 143 ter bis, lid 3 bis	—
Artikel 143 ter bis, leden 4, 5 en 6	Artikel 130
Artikel 143 ter ter, leden 1 en 2	Artikel 127
Artikel 143 ter ter, lid 3	—
Artikel 143 ter ter, leden 4, 5 en 6	Artikel 130
Artikel 143 ter quater, leden 1 en 2	Artikel 128
—	Artikel 129
Artikel 143 ter quater, leden 3 en 4	Artikel 130, leden 1 en 2
—	Artikel 131
Artikel 143 quater, leden 1 t/m 8	Artikel 132
Artikel 143 quater, lid 9	Artikel 133
Artikel 143 quater, lid 10	—
Artikel 143 quinquies	Artikel 134
Artikel 143 sexies	Artikel 135
—	Artikel 136
—	Artikel 137
—	Artikel 138
—	Artikel 139
Artikel 144	Artikel 141
Artikel 145	Artikel 142
Artikel 146	Artikel 140
Artikel 147	—
Artikel 148	—
Artikel 149	—
Artikel 150	—

Verordening (EG) nr. 1782/2003	Deze verordening
Artikel 151	—
Artikel 152	—
—	Artikel 143
—	Artikel 144
—	Artikel 145
Artikel 153	Artikel 146
Artikel 154	—
Artikel 154 bis	Artikel 148
Artikel 155	Artikel 147
Artikel 155 bis	—
Artikel 156	Artikel 149